

Þiſſar Þſalltare/

Edur

Historia Þýnu

ar og Dauidans DRÖTTENS

vors JESU Christi.

Skullega í Þſalmviſsur ſniwenn

med merkelegre Textans beſkringu.

Ap

Þeim Heidurlega og Gæpungiaðda

Kiennetnánne/

Sal. S. HALLgríme PÉturs

ſyne/ þordum Guds Ords Þienara ad Sa-
urbæ a Hvalfiardarſtend.

Þú í þimta ſinn a Þrent vofgeingd!

J GEAFFHOTT/

Ap JONE ENDRARNE/

Anno 1696.

Godþwsum Tefara Neilsa og Fridur.

Frið bo ad þesse agioste þýslar Psal-
tare / edur Passin Psalmar þess goodi
og Gæfungsædda Ríetieman's S. Hall-
gríns Sal. Peturssonar/síu opt a Prent ut
geinguer/ og nýlega hier i Skálholste þryctt
er þýtt 6. Árum / þa merke eg ei. ad sýdur/
ad marger Gooder og Gudhrødder Mæni/
gymast en þa meira af þessum agiastu Psal-
mum / 7 þýtiast eðe vera opmetter af þeim/
þvad 7 so er vel verdugt. Þvi þýtt mitt leite
ma eg medtiena / ad eg þýkt eðe hafa síð
nie lesed Hiartnamere Psalma/en þesser eru.
Og m3 þvi ad þær þýtt Editioner eru nu all-
reidn uppe/ 7 utselldar. Þa læt eg þísa Psalmar
i Herrans Nafne en a ný a prent utganga m3
þorán 7 velskráð Stífl/einkum a Textorum.
so þan þýne ad vera audtiendi fra Utlegg-
ninge. Ad Gud gíefe oss síns v. Anda Lærd/
ad vier hófum alla vora Lyst i hans heilaga
Orde/so þ mætte vera vor Oppvæling i All-
hugalessom / vor Oppfræding i Sáprædum/
vor huggin i Hórnúgeñe/ og Lampe Sott-
þorra a þan rietta Sálunhiatþareñar Veg / i
Nafne JESU Christi þess Þrossfesta og
Blessada Amen.

VORRETTAÐ V. 26. G.

Peir þimintu Heilogu Passiu
Psalmar.

I. Psalmur/

Þm Christi wísgngu í Grasgarðesi.

Ton? Minstu þ. Madur a mið Deyd.

Þ Þpp mæn Sæl og allt mitt
Gied / upp mitt Híarta og Róom
ur með / Hugur og Tunga hialpe
til / Herrans Þínu eg minnast vil.

S. Þall skipar Skýldu þa / ad skulum
væ aller Jörðu a / kunnigjora þa Kvæl og
daprañ Deyd / s Drottne þ oss auma leid.

Liufan J & Sum til Lausnar mæ / lano
gade þo ad dena hær / mig skýlde 2 lysta ad
minast þess / minnu Drottne til Þacklætes.

Þmra mig lofsins Angrid skær / æ hvo
ad er líftel Rækt í mæ / J & fus er Kvæleñ
í minni stad / offialldast þes eg minst a þ.

Sæl mæn skodum þa sætu Þoom / sem
þesur oss við Gæd Drottne born / Þordem
da aptur Þorslæd / Þegnudur er ad þu
um þ.

Hvad stiller betur Hiartans Bol/ effi he-
 lög Drottens Pjuna og Kvöl? Hvad he-
 ter framur Sneypile og Synd/effi Herrans
 30 SB Bloodug Mynd?

Hoar fax þu betur Sæl minn sið/san-
 na Guds hjartans æstar Sið/ sem Fader
 Gjöfustar pieð til þín/pramar enn hier i
 J C Su Þín.

D I E S giep þiñ Andamier/alle so
 verðe til Dyrdar þier/ uppteifnad sunged
 sagt og tied/sjðan þess adrer nicole med.

Index.

A lidenē Mæltið Loßsaungen/
 las sijnum Gædur I & Sus min/
 siðasta Kvælded seint þad var / sungu
 med hans Lærefveinar.

Gude Gonor sa sem Sannleike Aad/
sialfur sette a Himne og Aad/pæde sitt Br
and med Paafargiord/ þegar han umgikst
hier a Jorð.

Purba Madur. etc pu mqn Smi/p999

ur ap Drottne siethvort Mæl / Fædu þína
og Foostred allt / þ þad henn þacta stalt.

Illum þræl er þad eilífr Smán / eþ hæn
so þyggur Herrans Læn / Drambsamlega / æ
dreyssar sig / Drottne geime fra sláku mig.

Epter þan Saung en ecke þyr / wt
gieck JESUS um Næssens Dyr / ad
hans Sidveniu er þad skied / til Oliu
Fiallsins ganga ried.

Lausnarans Veniu lær og hallt / lopa þín
Gud og dyrka stalt / Bænarlans alldrei þyr
jud sie / Burtper ap þínu Neimile.

Þper um Eidrons breidann Beck / bl
essadur þa med Socinum gieck / sa
Læfur Næpn ap Gorta ber / sýner þad good
ann Lærdoom mier.

Þper Nermungar er migi Leid / æ medan
vater Lífssins Skeid / undan gieck JESUS
epter eg / a þann ad þeta Rauna Beg.

Norpe eg nu i Nuga mier / Herra min Ze
su epter þier / drasamleg eru Dænieu þijn /
dreg eg þau giarnan þenn til min.

Þu villder ecke B. þflaup hart / yrde þe

gar þu þängen varst/ut í Grægarten gies
 æstu þvi/gæfst þig í Manna Mendur þrjú.

Ap þvi lærir eg að elska ei þrætt / eigeð
 Gagn mitt/so Þridur og Spekt/þess vegu
 naraðkest/þier er kiart/Poleimæde og Gi
 ed Noogvært.

Sorgande giedstu sagda Leyd / særde þin
 Nuga Kvæl og Neyð / hlæande Glæpa hliz
 oop eg Stig / hefur þu kvittad þyrir mig.

Vort Lapp er Grasgarðs ganga rielt / Er
 efni er ellum þyrersett / Syndugra Leid ei
 leik þier að / lendar þun vofft í Kvalastad.

Þdrumar Læren ættu vor / ell hier að
 væta Liffins Spor / gieggu Dáudañ mð Gl
 æde og Lyst / genggu vier þa í Nimna Bist.

Þa Jesus nu á Beigenum var / við
 Postulana þñ rædde þar / þenda munde
 þa Mrosun þliot / hardlega Petur þrætt
 te á moot.

Þrælsaren Jesus þyrer sier / þa Fall og
 Mrosun er bæn miet / þan veit og lfsa Læf
 ning þa / sem leysa kan mig Sorgum þra.

Alldrei fœnd Petur ætla eg / á þier þñ
 cyrlast

erklást a nocturn Veg/ þó aller þra piet
þalle nú/ þullkomeñ var hñs Loxun su.

Eu Þou er bæde velt og Myrk/ að vð
ga þreflega a Moldsins Eyri/ æn Guds
Nadar er allt þort Træst/ Östodugt veist
og Málparlaust.

Gief mæi Jesu að gæ að þvi/ Glasfiete
ber eg min Gieskood i/ Bidverun þína vir
de eg mest / Þekleifa Moldsins æfir þu
best/ A M E N.

II. Psalmir.

Þin Christi Kvöl i Grasgardeminn.

Ton/ Sader vor sem a himnum er.

Jesus gief inn i Grasgard þann/
Gethsemane var neyndur hñ. Að
Þú þrangan þad Aft nafn þar/ Þú Fried
rietta Mrrrañ var. Oleum Málprædis all
ra þyrst/ að þans Skæ þar pressaðest.

I Aldengarde þyrst Adam þraut/ aptur
Jesús þad bæta hlaut/ Aldengards Eyken
Avest gap / Eynd/ Eynd og Þande kom
þar af/ Aldengarde liupst Skpsins Fried/
A liij liþgan

líffgunar Friðofgun veita ríed.

Judas þekkte vel þennann Stad/ þar
hæfde hann leinge umhúrad/ þellst munde
Platz þ þentugast/ Nerrann mætte þar
Fottardast/ so þæster hefðu að seigia af
þvi/ og Svif hñs lægiu so Nylming i.

Sathan hefur og sama lag/ situr hann
um mig Noott og Dag/ hyggiande að glegt
þvar þægast er/ i Nættu og Synd að koma
míer/ en þo i þeim Stad allra mest/ sem a
eg Gude að Þioona best.

Heims Borneñ þafa Lyst þa lært / Lygd
og Svifræde er þeim fiart/ Fottsporū Di-
spuls þylgiande/ Falsræden draða þo i hlie
þra hans og þeirra Nredia stig/ Nerra J E-
su bevara mig.

Dpt hæfde JEsus i þann Stad/ mduz gein-
ged þvi veit eg það / hefur sanlega Nerran
mín/ húrad um þgu og Dauda sín/ Fullt þu-
gis beded Fæðuren þar/ so þeinge hann stad í
Þallernar.

Furtagardur er Nerrans hie/ Melgra Cu-
ds Borna Legstader / þegar þu geingur um
þennann

þeñan Reit / þýn sie til reidu Bænen heit /
Andlaats þýns gíet og eirnen þa / Þpprisu
Dagenn minstu æ.

Læresveinana Lausnaren kær / liet su
ma býða nokkud þær / þrím toók þo
med sier Míarta hreirn / hñ ghyntest eðe
ad vera eirn. Sæla mæn þar um þeinkia
skalt / þær til Lærdooms þad skiede allt.

Guds Christnen er Grasgardur hreirn /
Guds Sonar ertu Læresveirn / sit þu hvar
sem hñ seiger þær / señ Mjødne / besta Dffur
er / til Krossens eþ hañ þig fallar þar / kom
þu glöðvæt æn Mæglunar.

Freyting þung eþ þig fellur a / fordasta
eirn ad vera þa / Gudhræddra Selskap ærn
stu mest / gíeþa þeir í afnan Ræden best / Múg
gun er Mæne Mænum ad / Mýstun Guds
þefur so tilskyðad.

Míartanlega varð Marmprunginn /
Merran JEsus í þetta sinn / Molldeð
stals við þad þeyfna Fær / þlufu í Vat
ne Múgun Elær / sagde grætande / Sæl

mijn er/ so allt til Dauda hrygg i miet.

Nart nær Steinsnate þra þeim þor
giell strax til Gardar Drottēn vor/ þl
atur sitt blessad Andlit a/ ognarleg Kv
el hñ mædde þa. Niartad bardest i De
ioste heitt/ bæde var Lijs z Sælin þreitt

Som vitstā mig nū sialþan flær/ sie eg
þad gierla JESUS flier/ mñn Synd/ mñn
Synd/ hun þiæde þig/ þetta allt leidstu fyr
er mig/ Audh hvad hef eg aumur þræll/ au
ked þier Mædu DRÖT Eñ sell.

Mier virdest so sent mñn Misgierd/ sie
meire ad þyngd en Nitmen og Jord/ þvi JES
sus þad Þodursins Orded er / sem allt med
sønnum Krapte ber/ þlatur hlaut þo ad falla
þar/ þa þyrer mig bar hñ Syndernar.

Niartans Elede og Nuggun Traust/ hi
er gieþst þier Sæl mñn epalaust/ þad Bialld
þyrer mñna Misgierd/ er meira verdt en Ni
men og Jord/ hñs Sorg Skjalpte og Niar
tans Þqn/ hia Gude er eilíþ Kvittan mñn.

Fram þegar JESUS þallen var/ þeg
urstu Bæn hñn gjerde þar. Abba Þad

er anst.

er Aftkæere min/ og mæc tak þeñan Ra
leikinn/ þo so sem hellst þu siá þur villt
sagde JEsus med Gieded stillt.

Bræden best er audmiukt Gied/ þangrad
Niarta og Bænen med/ hvæncr sem kienur
Nermung ad / hugsu þu Eal min vel um
þad/ Þpoleñmæde og Mæglun þver/ meire
Kæpsingar aplar sier.

Þbliugur Falltu alldrei neitt wt
þeimta hvad þu gærnest veitt/ til Nollidsins
muna hentugt þier/ hura þapnan ad Drot
ten sier/ hvad Læpe og Eal til Lids er nu
langtum betur enn siá þur þu.

Eins Lífamen og Ealen sie/ santh auds
miuklegt i Bænene/ algtur Drotten þinn a
þitt/ ei ad siþdur skal Nollided þitt/ þyrer Gud
med Blygdun ganga þrañ/ gjorde so þord
um Abraham.

JESU þinn Erætleg Strasgarðs Þinn/
gledur orþmæda Eal min/ þitt Niartans
Angur Niartad mitt/ þra Nrygd og Mædet
giorde kvitt/ þvi skal minns Niartans Niarta
þel/ heidra þig minn Emanuel.

iii. psalmur

III. Psalmur

Vm Herrans Christi Daudastræð.

Med sama Lag.

Enn vil eg Sæl mæn uppa nǫ/
 Þoppas taka a Mæle þvi. Þpp
 stood Jesu þo þrensttur sie/
 þrisvarsiðum ap Þæneñe/ Læresveinar
 ner svæpu þast/ S. Petri þvi Noyfast.

Sil og þra giet þasi þrisvar þo/ þar
 þiectst ei minsta Nollid nie Roo/ Þnd
 aþþære þvi eðert þann/ allstadar ÐR
 oftens Keide þrañ/ giegnu Nolls/ Þd
 ar Blood og Þein/ Þlosse gudlegar
 Neiptar stein.

Ninna Lioosed var þonum þyrst/ þellst
 þvi af Noott var orðed myrkt/ Aþvira Nig
 gun engva þañ/ aller svæpu um Lisma þñ
 Þorden var þonum ohæg eins. / eðagon þi
 eðst Þoot til þessa Mæins.

I þessum Speigle þad sie eg/ þeim sem
 Þroffen er Keidur mieg/ þverke verður til
 þuggunar/

Muggunar / Nimen / Lioos / Jerd nie Skiepn
urnar / æn Guds Nædar er alle um frýng /
Gymd / Mæda / Kvæl og Fordæming.

Framar sjeft hier hvæð Færlæg sje / For
dæmdra Kvæl i Helvægte / þra eirre Plægu
til aňatar / i þstu Myrkrum þeir ræsa þar /
Þhvæð Synden apstapleg er / allt þetta fær
er hun med sjeft.

I þridia Mæta ap þessu sjeft / það lær,
du Gælt mæn allra best / Guds Reide Eld
og eilæpt Fær / wtsæktu og lægdu Herrans
Fær / allt þenun þvi til ama var / so alle
verde þier til Muggunar.

Muggdar Sporen þæn Nerra min / i Min
nar sjeft mig leida þæn / i Nætur Myrkrum læ
Nend a þier / Nædar og dyrdar Lioos gæp
mier / Þiner þier engva veittu Rod / so
Þinskaf seinge eg vid sanna Gud.

Þar kom Iekfins a þeirre Tíð / þre
ntte JESUS vid Daudan Stríð / And
læat mitt bæde og Banasoot / Bless
hest mier þa somu Noott / Daudenn
pæde / DRÖTTENN van / dyrdlegan
Sigur

Sigur gaf mier paff.

A gied so Daudans Apled røft / exert
dæme ma þína slíft / allur Egkame Lausnar-
ans / laugadest þa i Bloode hans / sa Dreyra
Sveiten dunde a Jerd / DRÖTTENS Þýna
þvi mig var hord.

I Adams Brote var Bloodskuld giord /
Belvan leidde þad yper Jerd / JESU
Blood hier til Jardar þuie / Jorden aptur
so blessud sie / Avortur Groode og Aldin fl-
ar / off verda ad Nottun sierhvort Ar.

Soatfallda Daudans Sveitabæd / um sjo
er þa mier kietur ad / scarheite dreyra Sve-
ite þín / sepe og myke JESU mín / angistar
Sveita eilíft Bæl / alldrei læt suetta mig-
na Sæl.

Mier er so Rvel þýn míneleg / æ Morg-
ne hvati þú þa upp stend eg / fyrst eg slígg
nidur Fæte a Jerd / bære eg þier hiartaus
Þaðaraíerd / Blood sveitín þín eg bid mier
se / Blessun og Vernd a Jerdunne.

Herning þa særer Duga mín / hef eg mig
stær i Grasgærd þín / dropana tífne eg Dr-
eyra þýna / DRÖTTEN i Siooben Niarta mín
ns / þad

ne / þad Gialld alleina gyllder mest / þia Gu
de þyrer mæn Aþbrot vest.

Þpp þas als mesta Þþegnuds / æflegun
straung og Keide Guds / bætt er Fridstille
og þorljkad / Fadereñ liet sier lynda þad /
Gopurin bat hñs Bræde frj / borgadest þro
ællin rot med þvi.

Þess meir sem Þünafi þrehngde að /
þvi jñelegar Jesus þad / Meilaga Eing
ell Nimmū þra / Nerra siñ kom að styrkia
þa. En þefur þu þier eirn Lærdoom /
þða og lær þan Gæl mæn þroom.

En þier verður / sem opt þan þæ / Unde
aðdrættur a Nialþene / Bid / Sein / Andrat
þa æ þvi meir / sem aukast vilia Narmar þe
it / Þedurlegt Niarta þefur Gud / við þvörn
sem iþdur Kross og Naud.

Gia þu að Eingell sendur þar / Gyne
Guds þier til Nuggunar / Þeir goodu
Andrat oss eru nær / alla Tiima þa biðin
vær / þellst þa Liþs enda liþdur að / La
ari Þæme syner þad

Heidur / Loß Dyrð a Ninnu og Jorð / hi
 artanleg mæstar Þaðargjörð / DRÖTLENN
 JESU þier sælast þu / sunguð þu allre Eys
 ristnefne / þær Stræðed þig þu de frekt /
 þu er vort Frelse Tænlegt.

IV. Psalmur.

Samtal Christi við Lærisveinana.

Ton / Linn Gud Skapare allra þa.

Þostula kiere Christur þinn / i Kv
 ælennu stæð að vera þin / þau þu
 vakad og biðid þu / þu deleg Frelstne
 so grande þu.

Strax sem JESU um Steinsnar
 nær / stæð þu leingra (þess gættu þu)
 aller þu þu sætt með þu / þu þu
 þu eirn vakt þu.

Adur var þu þu þu þu / þu þu þu
 þu nu þu þu þu / þu þu þu
 þu þu þu þu / þu þu þu
 þu þu þu.

Æð ég skal ekki sofa / Synd / so er Mátt
urañ veif og Blind / um Steinsnar máttu
eitt mæi þá / allðrei minn J Esu vafía þra

Mætur Nufiden minn Máttutlig / nóög er
mæi Trygg þá veif eg þig / þia mæi vafa
til Málpræðs / hvort Rvöld vil eg mæi
Dífa þess.

Þrisvar J Esus til þeirra þor / þo að
hañ mædde Þinna stóor / hñ bad Petruni
medhyrre Lund / þia sler að vafa um
eina Stund.

En hañ sofnade æ þvi mæi / ei hells
ur vissu stalþer þr / hvortu svörudu þen
um þá / Mættans Þinnu mæg joof þ a.

Mig hepur líupar Lausnaren / leidd inn f
Mædar Gras gard sin / vafande so eg være
þier / Þitne Skarfen minn um þad þer.

Þngðcoms Þernskan sem vonlegt var /
villde mig ofmæg svæpa þar / Þorelþra
Nyrting Nogværlig haus vegna kom og
vafte mig.

Alldurin þá mæi edladest / a þiell Gíar
lþpis Svepurin mæi / Ríenmen Mottens
komu

Komu þrætt/ þelluðu mig að vakna brætt+.

Gullvaren Glermístu Svepnenn jar/ softe
mig heim/ og varð mig þar/ dímenn Nei-
ms Elsku droost að með/ dapurt varð mitt
til Bænar Gied+.

Þá kom Guds Anda Hræring hræin/ í Mí-
artad mitt jn sa Liomen skein/ en í Heimstúne
so eg swaþ/ sialldan mig neitt að þíflu gop+.

Þarlega var mísu þíflstann Blind/ þor-
kæt mier JESU þessa Synd/ hvar með að
soof eg Nærmung þier/ en Nefnd og Rep-
sing sialþum mier+.

Lættu þú alldrei leiddast þier/ Einuþe JES-
su að benda mier/ huxu til mín þitt Míart-
að mildt/ hyrdu mig lifa sein þú villt+.

Þú eg nú Míartans þeigen þar/ Þrællare
mín að vaka þier hia/ Andin til reidu er í
Það/ ofmieg Nalided þorhindrar það+.

JESUS unte með hugre fund/ Lære
foeinum að hvíla um Stund/ Því hann
þorkynnte þeim og nær/ það eitt mín
blessud Muggun er.

Endast allra þá sa þú þar/ Gyfarg
Sid þ

Eid þú Nende var/ Baud þú vakad z bið
i ed best/ burt er nu Bærdar tíðeñ mest.

Soddañ Amíning Sæla mín/ samulega
skyllde naa til þíñ/ so þig ei skade Svep
neñ vær/ Svífareñ er þier eðe þier.

Dauðeñ þorrædur Fíored þó/ fyr en var
rde þvi margur doo/ hañ er í Nand þó síð
est sýtt/ sierhvörn Dag er hús Ahlaup vást.

Dauðeñ þa mæter dapur þier/ Doomenn
þesur hañ epter sier/ Andskoten þýdur bren
þar/ í Baled vill draga Sælernar.

Síu þu vel til að soddañ Ner / fopande
fome eðe að þier/ í hreirnre Jdrun þú hvörn
Dag vak / Nerfkröda Drottens a þig taf.

Bæneñ ma alldrei bresta þig/ brenni er
Freyting ymisslig/ þa Líf og Sæl er lred
og þíad/ Lífell er hun að Drottens Nadd.

Andvana Líf til einfíis neitt/ er að Sí
oon/ Nyrn og Mæle sneidt/ so er an Bæn
ar Sæleñ smand/ Sioonlaus/ Rellid/ Danþ
og rielt Steindand.

Raktu mín J Esu/ raktu í miet / þa
laktu mig eitt í þier/ Sæleñ dæfe þa soñ
ar Líf/ sie hun ætíð í þíne Nlíp/ Amín.

V. Psalmur

Þín Gyðingaþia komu í Grasgardeni.
Ton/ Heidrun vier Gud af Sang.

DEdann JESUS þad mæla var/
Mañþiolde kom í Garden þar/
Judas sa Herri síñ forried / Sveinar
Prestanna og Stjidsþoolf med/ Strid
byttur báru Blys og Everd / býrner
mieg vót í þessa Ferð/um þad eg þrant
at þeintia verd.

Verdur þad opt þa varer minst/Þoveis
seg Mætta breñ þinst / ein Moott er ei til en
da Trygg / ad þvi a Kvældenn Eal mññ
þygg/þvad hellst sem fann ad foma uppá/þi
os JESUS þier ad vera þia/Þielfing
eingen þig skadar þa.

Enn Judas hafde adur sagt/Þudfi
eñe þeim og so vid lagt/þvörn eg Kysse
Mandafed þann/ þondled med giætne/
og Þyrðed hann. Þarastu Eal mññ
Spik og

Evil og Prett/ þo synast meige i Syni
ming sett/ ÐAÐÐSeun augliost það
dæmer ríett.

Enn JEsus adur allt þornam/
hvað ætke við hann að koma þr
am/ þo gíett hann stalpur þeim a moot
þannen rádde með Kíarleiks Noof/ að
högrium leited hingad þier/ Noopur Ill
mennis þannenn tier/ Jesium Nadver
ska neþnum vier:

Jeg er hann sagde JEsus þa/ Judas
stalpur stood floeknum hia/ eþlugt var
Drottens Orded það/ aller til Gardar
þeilu i stad: Noað hans Dvime hrellde
mest/ huggar nu mýna Garlu best /
allre Reid það auglýfest.

Þa eg þell eður þrasa þier/ það er Drot
ten þall reipast mler / þa seigeð JEsus
eg er þan / þan Garðleyste þan Gýðar
med mýnu Blóðe og bapstare Þan.

Fader fíar / stíltu þýn / Gíslauti er það Áfs-
setun mín.†

Díðfull / Gýnd og Samvítkañ þú / Eða
lu mínna þa kvæla vill / eins seiger JESUS
Eg em hañ / sem afma þýna Misgíord vañ
lífa sem Bínður líettíær Ský / lángt þerf
er burt og síast ei því / a mig tru þu / so
ertu þrý.†

Þegar mig færir Gótt eða Kvel / Sorg
leg Gmækt og Heimsins Vel / Jég veit þu
seiger / Jég er hañ / JESUS sem læfna
vill og kañ / Audlegd a Nímnú cattu víst /
Gýmd þýn og Nýgd í Edele snýst / Neimen
sigrade eg hræðstu síst.†

A Daudastund og Dómsins tíð / Drott
eñ það skal mínu Nuggun blýð / Lít þitt er
sama / Eg er hañ / sem þú þig leide í Níma
Kañ / Þíon mín ík vera þar eg er / því þerur
þu JESUS lóðad míer / gláð eg þa í Þrídde fer

Jég seige a móste / Jég er hñ / JESUS
sem þíer af Míarta añ / Þíð þitt lást vera
eins víð mig / elsta eg / seigdu lífa þig / en líst
þ Samtal okkar síe / uppþrýad híer a Þer
þunne / Amen eg bíð / svo stýlde síe /
A M E N.†

VI. Psalmur.

Om Judas Röss/ og Christ Fængelse:
Ton/ Min Herre eg best ætte.

S Kelsaren hvarge þlyðe / Fiand
men þa lau seii/ Nerrann beid
þeirra hii þiide/ þeim leyðde a
Fætur en/ hvorn hellst þeir hure að þin
na/ hæn spyr/ sem floest eg giet/ iafne
sem þyr Judar iela/ **JEZUS** af Na
zareth.

Eg em hæn/ aptur sagde/ annad sinn
Jesus hratt/ Læresveinum lagde/
Efnar Orð þetta bratt/ eþ minn ydur
hyster leita/ þa laited þessa þrii/ bwen
var hii að heita Sjalprædis Orde þvi.

Nær af ma heyr og skilia / Nerrans
vors Jesus Magt/ eðe gat an hans Bilia
a hæn neirn Nendur lagt+ Vid mig þo Nat
te hreype/ Neiptar Men Illgiarner/ eingin
fan utan hii leype/eitt Pierda Nær a mæ.

Gedurnum Marta blýðen / hæn gæst æ
 þeirra Balld / Sæl mæn þvi fært of vǫðen /
 sian þitt Thlætms Gialld / viltingur vilde
 hæn bætá / vilt er þæn Skýlda andsien / Aft
 og Audsgeipne mæta / ættu ad leggja i gien.

Judas kom þliooff sem kúne / Kyssan
 de IESU nu / mællte þlærændum
 Mæne / Wienstare sæll vertu / Nerrann
 Noogværdartiskur / hæn sagde þu minn
 Bin / med Kesse Son Mænsins svískur
 síst mun þvi Næpnden iin.

Evu Mun Gled eina / æmlega ghyte
 um þin / Fals Koff þvi þled ad reima / Frels
 aren Mætur þin / Elgtmælium Die þils Læg
 du / so bledest eg eke af þeim / Meims Nredde
 iska lægdu / Lijþ mitt og Lu geim.

Audsien eru Augum þ þrum / æll Biel
 og Launsvif hær / þritt þeim rer Nuga mæn
 um / hteint þopa Gied i mæ / virdsu n ig
 Bin þin falla / verda lof No n þar o / No
 Ads Brest og Næfne alla / hindra og ief
 mæ þra.

I Nrogd og Næfna mæfen / heftu mig
 Sæl þan

Sathan leidt / D hvad opt eg verd svikenn
ei giet eg hia því sneidt / Son Månsins Sv
ikunni mætte / sanlega uppa þad / Evifanna
Na sken hætte / hia miet ei þinde Stad.

Munur þin (ad eg meina) minnest vid
J Esu bert þa Nold og Blood hñs hre-
ma hiet þær þu Sæl minn snert. J Guds
Nafne ad þier gædu / gief þerum ei Roff
nted Biel / i Tru og Jdran þig kædu / Al
þv þitt Mærtad vel.

Þangad þegar ad Efundu / þuste Jn
rædis Lid / Eiupasta Lamb Guds bundu
lofed var öllu Frid / hardsnænum Re
ipum reirdu / Naanglætis minns þann
gallt / D Rotten i Drooma kærdu / dog
nade Nollted allt.

Judar þig J Esu streingdu / Jæg gap þar
ef ne til / Sonder minnar þier þrenngdu / þess
nu eg ydrast vil / Gæpa Bond að miet greid
er / og gief miet Jtelsed þitt / andlegum Do
þa eider / sem a þiell Mærtad mitt.

Guds Son var gripen Nendinn / gief þu
so þræde eg þry / þan restdest þerðum Bondi /

hlaut eg Myssum af þvi/ Fictur þung og
 Fængelse/prekt la min Nerra a þier/ Daud
 ans ⁊ Döfuls Nelse/dattu þvi laus af mier

Bid eg þijn Bonden hørdur/bynde nu hv
 orn min Lid/þra allskins Blæpa Gierdum/
 og goldum Nemsins Sid/laus og lidugur
 Ande/Lyps medan dvelst eg hier/þier sie jaf
 nan þioonande / þessa Boon veistu miera
 A M E N.

VII. Psalmur.

Bin Bern S: Peturs og Malchus E
 ra Sær. Ton/ Giesku Guds vier þrissum.

S Musnarans Læresreinar / þa litu
 Altburð þan / og Juda Athapner
 einar/aller seð spurdu han/eigum vier
 etke ad slæ/ Dvina Sveit mæ Everde/
 so hier ei þyngtra af verde? Saal minn
 hier gier ad gæ.

Ep þu æforma villder/eitthvad sem Dan
 de er æ/þarþleg Ræd þyggia stýllder / eg
 þig vel þyrer sia/ af þvi optlega skier/ sa

sem

sem er eirn í Røddum/eirni meistar Skada br
æddum/seint þa að Þræst er.

En með því Maileg Bítka / í mærgu
nætt skamt / & allt kañ eðe að gíska / sem er
þó Bændasamt / Røst þañ hín besta fíðs.
Guds Orð þær syndt og sañad / hvað sie þis
er leyft eða bañad / þ skal þitt Leidar Lios.

Þetta med svelku Síne / Sverd vor
Slíðrum droo / hañs true eg Bræðenn
bryñe / & beint í Flokken floc / Malchus
hlaut hiet af Lioon / hañ miste hið hæg
ra Gyra / Nægged tof eðe menra / þesse
var Biskups Þioon.

Lausnariñ liost nant soara / Læresvein
unum þyrst / lantad þessa þrañþara / þræ
ast að síne Lysl / Petre so sagde nu / Sv
erd Dauda sa skal sekur / sm Sverd an
Leygis teki / Sverd slíðra Simō þu.

Meinar þu / Faderen Millde / munde
ei senda hiet / eþ eg þss ofka villde / Ein
gla til þylgðar miet / þeyre eñ tolf Syl

tingar/eda mun stíft eg ecke/rasteint
 tañ Kaleik drecte/ S mæi þo setti vat?

So mun uppyllast eiga / hvad er i
 Ritning tíad/ og súdai sañast meiga/
 hvad siest þyrer laungu Spæd. So ept
 er Sermon þaí/ Gyra Þionsins æhrær
 de/ sem ardur Petur særde/ læknade ad
 heilu þann.

Sæl mæn lærum og sioum/ med sanne
 Martans List/ tvenfiags Sverds glegt vid
 garum/ greina skal þar um þyrst. Sverd
 Drottens Domarín ber/ Sveid eigen Mesu
 dar añad/ sem ellum verdur bañad/ þad kæn
 er Christur hier.

Bid eg hier glegt ad giæter/ good Balld
 þiorn Neidarlig/ Eallausañ síst þu græter
 nie siaksañ meider þig / vird Sverd Guds
 Vandictis/Blod kalltu ei þu bañu/ Ertstu
 þu þu Grein Lañsañ/ meik Dæme Mofis.

Hiet Sverd sem hiet er eiged/ þyrer þu
 eigen Sot/ skal eg þu Gleidum dreiged/ þu
 eru þar til Ræt/ S erid þad þañat bert/ þu
 mun er

min er skilt þu hýðer/þogvær umhverer/
lyðer/það mæte þier er giorð.

Næn ei Gud sýnum Rætte/þvi reifnast
Neyðen hans / Vatnsfloorn til Bernbat
sette/viðda um Bygðer Lands/vellegar að þvi
gea/ Sverð Rættens þus hier neþnest/
samlega a þier heþnest/Loon þitt tvöfallð
ast þa.

Malchus sem miste Eyra/merker þa alla
þrið/sin Drö Guds eðe heþra/eiga þo Rost
a þvi/Neyri er þeim hægri sio/vinsire N
ist heillre hallda/Neð og Spielne marg-
falda/noog gietu numeð þo.

Skalka Mark mætte falla/Malchus hi
er feingre rielt/a Guds Dvime alla/Einslene
slíkt er sette/Drö hús ei aðta hier. Jeg bið
og sápnan selge/Jesus min lættu eige/það
Merke sioast a mier.

En þinnur þu hier framtar/Frelsaran Dæ
med best/Mormungar Nættusamar/a honum
lauu mest/sitt Traust þo sette hñ/a Guds
Föðurs Eiafku rífa / gior þu það Sam-
myn laka/ep Kross þig heinda kann.

Kvöl sýna Jesus kallar/Kaleif a skeinf
kann siet/Kross þinn og Eynder allar/eins
mætti

maattu nefna þier / þvi DRÖtten dract þi
er til / þyrer þig þa þan þændest / so þu min
Soul ei tyndest / gior henum giarnan skil.

Þu maatt þig þar vid hugga / þan þeder
Beikleif Mans / um þarþu eðe að ugga / A
dryðiu skanten þæs / vel þijn Banf vøðe siet
þid swasta dract þā sialpur / sætare / og min
en halspur / Skierpur er skeimtur þier.

Neypt minna eg Næpndar næme / hepur
þu JESUS bætt / mier gapst Manngiæsku
Danne / þa Malchū þiedstu Grædt / eg þarf
og eitnen vid / Eyrad mitt læfnad yrde / svo
Dd þitt heyre & virde / þjðlega þess eg bid.

Nialpa mier Nerra sæle / að hallda Kross
bifar min / so mig ei undan mæle / nle mögla
um Bilia þin / eg bid Almætte þitt / vor
þine minne Beise / ep verða kann eg skeife /
þressu þa Nartad mitt.

VIII. Psalmur.

Þræðum Christi fyrir Gyðingum.

Ton / Þa þræðs vid Rógmarl Sæddur er.

Þu Mide JESUS Lijma þan / til vid
þine iijga / þā forner voru að hend
la þan / Nærum þa Kleming þina.

Em til Illvitka eru þier / wtgein
gner mig ad þaanga / ædur gat einginn
meinad mier / i Musterenu ad gaanga.

Daglega heþ eg synt og sagt / Sanna
leikþins Kiening mæta / eingenn gat Men
dur a mig lagt / ættud nu þess ad giæta.

Þær stendur nn yðar Tjnd / uppsylla
so Ritning verde / Myrkranna genfar
Mogten strjnd / mæla so JEsus gierde.

Liuplynde blessad Lausmarans / listu þier
Sal min fiæra / sa vill ei Dauda Synduge
Mans / soddan mættu nu lara.

JEsus þenn synde i saure Naun / Sælar
heill / Næd og Frelse / Guds Syn. Þudat
Gulldu i Laun / Erind Natur og Frangelse.

Þurda þvi Sæl min / eingenn ei ei skalt
þvi Dæme tjna / þo Betellden la. se vordur
þier / Belgierd mig listka þfno.

Þydinga Dæme skynia skalt / skil þig
vid Þygd lifka / Þællæte þyrer Eodgierd
giallt / Gude og Monum lifka.

Jeg læt mier þessu Japhrens þgt / JEs

fu á þrúðum þínum / eingen gat Hendur á
þig lagt / að eigin Vilja sínum.

Þessi Lausnarkada Eymans Punct / til
sette Faderen milda / nær það Anauðar Ef-
ed þungt / yfer þig ganga skulde.

Eins Öpphaf lifa og Endling með / all-
rar Nörmungar hlímal / Fader Minne ske er
þyrir sied / i Forson Miskunar þínar.

Þesse nu Eymen yðar er / Övinum JEs-
sus sagde / Nerrans eg þetta Málkal mætt / i
Míne og Hjarta lagde.

Nu stendur yfer mig Næðar Eyd / Næð
þu er þessi eg gíæte / lifdur mig Örtens
Bidlund blíð / Brót mig so kvittast mætte.

Es eg þá Eyd sem Gud mætt gaf / E-
laus þorsooma næde / Örtins Eyme þá
tefur á þ / Evntalinn öll i Bræde.

Þvi leingur sem hñs Bidlund blíð / bed-
ed þorgiepens hefur / þessi hardare mun Neip-
ten stríð / Næðar þá Örtens krefur.

Guds vagna að þier gíæt mig Eal /
Glæpum ei leingur safna / gíetum Jðran /
þvi meir en mál / mñ vera Eynd að hafna.

J Dag við Skulum skipta um skioott / skal
Eynd á Glotta reft / hvor veit nema sie

nu í Dótt / Náðen í burtu tefenn+

Lalar Íesús um Myrkra Nagt / merkt
ed það Baldstíornendur / yður skal nu í En
ra sagt / Bindað med Helms tæpt stendur+

Liooset Myrkrið burt leidd frg / mig Lioo
oma Burtu sínar / varast ad skyla Skalkum
þvi / í Skugga Nagtar þírar+

Mínstu ad Myrkra Nagten þver / þa
Myrkur Dandans skalt kanna / í þínu Myrk
ru eingan sjer / Adgreining Næðingiana+

Myrkte liettare er Nagten í þín / mínstu
þess þyrer þín Danda / þa DRÖTTENS Næð
figurar Þyrden stígn / þan dæmet eins Rísta
og Snauda+

Þýrt Nagt Helms er vid Myrkur lef /
mín Scál hallt þier í stille / varastu þig ad
teida ríft / a Ríflismaña Nylle+

DRÖTTEN Íesu þu Lífssins Lioos /
Lystu Baldstíornarmeðum / so þeir sem ræ
da yper oss / eplest ad Dýgdum sönum+

Íesu þín kallda Kvala stund / Kvala ríft
að mjer svipte / Guds Barna gæst mjer El
de fund / good voru þaua Þínkrupte+

Myrkraña þreyngde Nagten þier / mig

Þú þe Lausnarans / Lípe að þórða sjónu / þraust
te þínu / nauduger mistu Ná víst hans / nú
giæt að Náde þínu.

Nú að opt Jesu þér þlæde eg þra / þrest
a mot Bilia þínum / þa Glæpa Beigen gie
ed eg a / Gyrdum fylgiande mánnum / for
Kulldad hafde eg þyrer þad / Flootta Náð
að heita / til Heljar Keita / en þu virðest mi
er aumum að / aptur í Móttun leita.

Einn varstu JESU þer þvi / í Svina
laten Nendum / eiru so eg være alldrei /
Gymd og Freystingum vöndum / aller þorli
etu einan þig / allt so mig Nugga kynne / í
Mánraun minne. Eg bid. DRÖTten / lat ede
mig / einsamlað nokru sinne.

Læresvein Galt mín sja þu þan / þu Je
su eptersfólge / Nánglat Þingmeðe rætt
þan / ríett nafn vid þa skilde / þer smoggi
Floffe þerre er / enn Bræðralag Þriettunda /
vid Selkap Synða. Avíning. lat þig eng
þan hier / í þeirra Floffe bynda.

Burt þaðan Jesum þærde þliott /
Flokkur Illræðis Manna / Lamb Guðs
saklaust / þa leid að Móott / leiddu þer

til Kvalanna/ Myrkunarlaus su Med
þerð bræð/ mæir virdest eptir vonum/ i
Nættmyrkronu/ þeir hafa bæde hrækt
og hrið / hrunded og þiaðad hönum.

I Daudans Myrkruni eg dæmdur þræ
æll/ dragast ætte til Þönnu/ en þu tofst Jes
sus Son Euds sæll / saklaus vid Ströffe
mínnu/ þan en tilbíðostu Eissins Leid/ Lioms
ande Sælu míne/ þo Eiss hier líne/ Andlæ
ts Kvælum og faldre Næyd / kvæde eg þvi
eng þu sinne+

Hræktu þvi svo og hriðdu þig / Herra
mín Iðsku Þíóðer/ ad hier nu bære a Men
dum mig/ Neilager Einglar goðer/ Mæ
ðufem urdu Myrkfuren þier/ mæta lietu þig
herdu/ og Hindrun giördu/ Euds Þyrðar
Líðos so lyse mæir/ a líðande Mæna Jörðu+

Kvalaþör Jesu þesse þínn/ sem þa gíed
stu einu síne/ vere Kráftur & Vernden mín/
so Þeigen Eissins eg þíne/ læt eðe Þíópul
draga mig/ i Þofenleit Næðsre & blíndu/ til
Sækta og Syndu/ Eg bíð af Aft og Alíð
þig/ æliefð hans þurtu ad hrynna+

Caiphas hafde hier um spæd/ hentug
 ast munde þetta Næd/ að deye einn þyr
 er alla/ Embættis mællfe Anden þar/
 að þvi Nærtad ei vísse þar / Gannleik
 Guds sinte valla.

Salahams Dæmie eins var eitt/ Andagi
 þt slíkt var honum veitt/ spaklega Tungu
 Spæde. Næn hafde i Síne Næðia Næd/
 Nærtad þieð eðle Gannleiks gæd/ þvi hn Sie
 ghrnden þieðe.

O Jesu læt þín Anda hier/ aldrei vís
 þa i þurt þra mæ / leidd mig Þeg Læpsins
 Næðe/so Nærtad bæde og Næðed mitt/ myk
 le samþuga Næðed þitt/ Nóllds Gynd og
 Næðne þorðe.

Til Caiphas voru þomner seín/ Kiene
 valded og Stiornarmen / Byskupenn
 þegar að bragde/ leitar Andsværs til La
 uskrans / um Læresveina og Kiening
 hans/ en Jesus optur sagde.

Openberlega en eðle leynf/ i Muste
 renu tien

renu fienda' eg beint / hvad spyr þu mig
um þetta? Rungiera meiga þar um þi
er / þeir sm Lærdoomen heyrdu af miet
þa láttu þig leidrietta.

Gæf ad minn Eal og staddu þar / Sonur
ur Guds under Ransak var / krafdu þ þ Rva
elded eina / a Rvelliðe hveriu þu koma sta
lt / Rvoldreifning vid þig stalsur hallt / mæ
Rvoldoppurs Jðran hreina.

Þu Guds Rieðeman þeint um þad / þar
mun um sýðer grenslast ad / hvernen e hvad
hier fiender / ad Læresveinum mun lifa sp
urt / sem lief þitt Ealeysa villast burt / hura
gløgt hvar vid lender.

J Esus vill ad þinn Reining klær / Krep
ug ste / hrein og Dpenstær / lif hvellu Sv
urs Mlidoome / Launsmiadrar ell og Mæsnen
hæl / hindrar Guds Dyrð en viller Eal /
Strappast med straungum Doome.

Bangiætflan minn er margvæslig / mild,
aste J Esu bid eg þig / væg þu Beikleifa mæ
num / Forsoonum ingen fanst hia þler / full
nadar Boof þad tel eg miet / styrk veittu þi
orum þnyum.

Eins er hier eirneð ellum riðt / olvar lig
 Ríening þyrersett / að Drd Guds elste og læ
 re / Erwen þinnortis eple Gied / einardleg
 Játning lifa með / Aðort hid ytra fæte.

Byskups Þion einn í Bræde þo / Bl
 essaðan Jesum Þrostur sloo / svo það
 Ritningeñ seiger / Noegværlegt And
 svar Herran gæþ: þonum Eal min þ
 lærdú að / um Gaklense þitt ei þenger.

Dvart Samvitskan Adam sloo / Illann
 Rynroða þieð han þo / í fyrsta Falle þinu /
 þess vegna Jesus Negged hast / hlaut að lif
 da og Rodna þost / allra þyrst í hans Þínu.

WITTEñ Jesu eg þaða þier / þetta
 leiddu til Frelsis mæ / eg bid Afsame þ þina
 Samvitsku Slagen Svida skied / so Ealu
 min þu mæf og græd / burt taktu Blygdun
 minna / A M E N.

XI. Psalmur.

Um Afneptan Peturs.

Tou / Dagnir í Ansre öllu / Vpprennande mæ.

Söspjalls Ristorian gietur / grip
 en þa Jesus var / aller señ utan

Petur/ yþergæptu hann þar/ og Læresv
eirn eirn ariar/ æleingdar geingu hliott
Nerrans Braut hrygdar fanna/ harla di
mt var að Kroott.

Caiphas Kiennemanne/ Rinnugur
Læresveirn/ iungeingur ørt med fanne/
vte stood Petur eirn / Umbætt upp
lvofa beider/ ofiendann Petruni þa / i
Forsal til Eyðsins leidet/ Lærdóm hier
þína mæ.

Krossferle að þylgia þínum / þýset mig
Jesus fíer/ vorkyntu Beifleik mínum þo
verde eg æleingdar þíer / þa Erw og Þol
vkt þrotna/þreynger að Nauden vönd/reis
þu vid Reyren brotna / og ríett mæ þína
Nönd.

Kolelld þvi kallt var næsta / Evækt
hæðe Þræla lid / Petur med Sturlan
stæsta/ stood hia þeim Logann vid/ Am
bætt hñ ein sprogsette/ að siet það þeg
ra liet/ mun þesse Mæn (hun þriette)

med Jesu af Nazareth.

Nān neytar hrædt að bragde/ hræddi
við Orðið þyrt/ þann sig ei þekktia sagde
þa gool nu Manenn þyrst/ ætlað sner út
að ríma/ önnur þerna hann sa/ talar í
annann Tíma/ til þeirra er stödu hia.

Af Nazareth nu er þesse/ nýkomenn
Jesu med/ hinnar Gied tru eg það hr
esse/ hvor Mædur spyrja ried/ erfu eina
af hñs Sveinū/ en Petz neita vañ/ sag
de med Gide einū/ alldrei þekktia eg hñ.

Þridia sinn þar til lagdu/ Þionar Ca
iphas bert/ Mælpæred sumer søgdu/
seiger til hvor þu ert/ Frænde Mæleð
us ried mæla/ munde eg þig ekle sía/
(giet eg sñst Grun mig tæla) í Gardenu
JESU hia?

Petz med bliugu Bragde/ bræðlega
sagde aey / soer sig og saert við lagde/
foddan

Þóðann Vián þekkte hann ey/ glögt þe
gar gjördest þetta/ goot Manenn annað
sinn/ síst maatte Sorgum lietta/ Ewol
þlaug i Bricosted inn+

Sal mín þær þære þorda/ þrekkiga vó
gá síst/ can Læypis Rottens Orða/ óstyrkt
er Hóllded víst / þykst þu stóðugt standa/
stilla þín Metnad þarst/ hver sier vegar i
Þanda/ von ef sa þálla snart+

Adur i Aldengarde / óhræddur Letur
var/ Kallmenntu Mugurinn harde/ hans sig
auglýste þar/ Andvird Andvætt hán þrekkde/
ósmiog þvi slæfast ván/ þra Sæleik sjðan
þekkte/ sama þig henda fast+

Rólekkde sveikturn sápnast/ spjallande Þer.
alldar Þriall / Þrælar Eyndana sápnast/
saman við Lofsa Þeal/ þuller með Þals og
Þillu/ þordastu þeirra Elis/ ætgd er með
þeim illu/ Einþellum þvæd Elis+

Andvætt með hglou Þragde/ er þesse Þer
ellid leid/ morgum Meinsuörn lagde/ trieg á
Spottróden greid/ Þved með Þrælum sijn
um / Þiona Guds lastad far/ Styrkt mig
má Mætte þánum/ mot þenne Drotten fiar+
Epter

Epter Apneitan eina/ wot villde Pet
 ur gar / hugde hann Braut sier beina/
 bwna þm Solle þra/ þa kom eitt ødru
 verri/ umfyrngdu Þrælar hann/ afscot
 sinn sæla Nerra/ sier z þormæla vaa.

Nægt er hvorum ad stopna/ i Nattu og
 Bandaspil/ Forvitnis dælfan dofna/ dreg
 ur þar margan til/ Ogiafu Gyllðran þra
 ungva/ greip skioot þan kune ad na/ wtk o
 mu Bon þied ongva/ ad þvi i Tjmagar+

Opt ma af Maale þedia/ Maen hvor
 hellst han er / sig mun þyrst sialpan bledia/
 sa med Lastmælge fer / goodur of Giede hr
 einu/ Goodordur reynest vjst/ þullur af jllu
 einu/ Illyrden sparer sjst+

Nryggeleg Nrosun hendte/ heilagan Dr
 Ottens Þion/ Synðen mig sarrt han spen
 te/ Salar var bved Tioon/ hvad mun eg
 Mættar naumur / meiga þa starðast vid/
 Þangicæten Besæll og Amur/ Vielum z
 Nædia Smid+

I Beralldar vondstu Solle/ velkest eg
 Jesu hier/ Falle þad opt nner olje/ ofstodugt

Nellded

Hollbed er / megnar ei moose ad standa / mæn
 Næyste Nætturlig / lættu þitt Lioos & An
 da / leida og styrkia mig / Amen.

XII. Psalmur.

Þm Jðran Peturs.

Ton/ Kom Ande Heilage i þírum Gæfum.

Þetur þar sat i Sal/ hia Sveinum
 þíne/ tvent haðde Managal/ heyrf
 ad þvi sinne.

Þveñ var þrifoar þa/ þvert hañ ad
 neyfa/ sier JESum sælañ þra / Sorg
 ma þad heita.

ÞAKKSTUÐUR vor veif sier vid/
 viðst um þad giefur/ laugur med Eyfnar
 Sid/ og leif a Petur.

Estrar þlaug i Muga hans / hvað þo
 síst varde/ Lausnarans Orð og Ans/ i
 Aldengarde.

Þlygdadest brædt við þad/ Þricost
 fullt af

þullt af Trega/ giefst wot wot greindum
 Stad/ og grefst Zeysflega.

Sia þu miz sañre Tru/ Sæl mæn Aftis-
 æra/ hvad þramar hepi þu/ hier af ad læra.

Nætt galar Nanen hier/ i hvørs Mæns Si-
 ebe/ drygdar þa Sýnder sier/ sem Petur
 friede.

Scarlega Samvifskan/ skan wællagar/ in
 vortis auman Man/wængrar og nagar.

Fær han sig frialsan iðst/ þo þinest hrell-
 dur/ sem Fugl vid Surning iðst/ þeim
 Snaran heildur.

Bistia þo vilie han/ fra voundstu Nætte/
 orka þvieleke kan/ af eigan Mætte.

Þpp þo sier ætle brætt/ aptur ad standa
 fellur hann þegar þætt/ i þyngre Bænda.

Lögmael Guðs hroopar hætt/ Managal-
 ænnad/ seiger og sýner þætt/ hvad sie þier
 bannad.

Þad þvifngar þævgar med/ þad þær og
 temz/ Sergade sýndugt Gied/ særer t krema

Þad verkar Ser og Ser / þeim sêla
 Mæne/ þialpar þo engum wot/ wot Sýnda
 Bannet.

Hollid þar þríoðfast vid/og þyfer jlla
enst a þan Sunda Sid / Svif / Næsne
og Villa.

En Jesu Alit skjett / Anda Euds þjæder /
sa giorer hægt og hjrt / Niar tad um sjaðer.

Lætur hn Eogmal bist / Lemia og hræda /
epter þ þer þan þyrst / ad Frida og Eræda.

Ord Jesu edla sætt / er þans Bettsære /
hellst þær þ Nugað fætt / þo hrelldr være.

Nan giefur hreina Erv / hn þallen reyser
þan veifan hresser nu / þan bunden leyser.

Ei er i sialps Balld sett / sem noðrer me
ina / Mperbot / Jdran riætt / E Erven hreina.

Nende þig Nrosun bræd / sem helgan Þe
tur / under Euds ættu Næd / hvort Jdrast
gietur.

Neimsta er vesta vjst / vid þad ad dyliað /
þu muner þa þier liff / vid Þrauter skiliað.

Ep Jesu ad þier snjrt / med æstar Moo
te / liffu þa Nuga hjrt / þouum a moote.

Eræta skallt Elope sært / en Gude trua /
elka hns. Orded fært / þra Jllu snwa.

Dnyf er Jdran tæp / ad þvi skallt hygg
ia / ef þu i giordum Elop / æyræst ad liggia.

Þefnt þa formerit fied / Þallhrosun sta
ka / wr

fa/rot Syndasalnū gied / so gior þu list+
 O Jesu ad mīer smu / A sionu þine / sia
 þu mig sārdañ nu / a Sælu minne+

Þegar eg hræsa hīer / hvad mīog opt sasi
 ast / bend þu i My skun mīer / so meige eg vid
 fāñast+

Opt lgt eg upp til þgn / Augun Ercatan
 de / listu þvi list til mīn / so leysest Þan
 de / A M E N+

XIII. Psalmur.

Þm Caiphas Doom:

Ton/ Jesus Gnds Son Ringetenn.

SDringiar Presta þeingu / Fals
 vitne mōrg til sett / þroslega þr
 am ad geingu / þuller med Svif
 og Prest / Samhlōoda urdu eige / upp
 dyktad margt þo seige / JESUS þa
 þagde sliett.

Lær þu ep Lygum mæter / Laps Reglu
 Sæl mīn hīer / med Fōrse og Þioost ei þr
 æter / þrælega so til ber / hogvar Þegn Ne

gpfet

hpter stiller / Heimstordur Sanleif spiller /
opt fyrir sialpum hier +

Myrdt alldrei hvað sem gyllder / að hætta
a osatt Mál / hvert veria edur sæfia villder
verdur það morgum Tál / Munur sa laun
gum Ingur / þra Lufu og Blessan hnygur /
hami deyder sjna Sál +

Sanleifs Bitne þó seige / sefán mig Gude
hja / Ottast þarþ eg nu eige / Afsekun heþ
eg þa / Liugvotta Enge megna / leid JESUS
mína vegna / Rlogun mig ferypte þra +

Caiphas priette þyrsti / þalsElega Ne
rran að / sialpur hvert sie hñ Christur / z
so en þramtar Evad / vid sannan Gud eg
þig sæte / eþ Sonur hans ertu hñi tíæ
re / seigdu oss satt um það +

JESUS iætar að stundu / iapnþr
amt þvi so nam tíæ / son Mánsins síæ
þeir mundu / sitia þaðan i þra / til Krap
tarens hægre Handar / og hier epter fo
manda / skærafta Skyc a +

Riehemann reyð síjn Klæde/ Evad/
 slíkt Gudlastan er / adspyr med ogna
 Bræde/ um það hvad hallde pier? Allt
 Tædded under tætur/ er hafi vñst Dauda
 tætur/ soddan samþykkið vier.

3. Sus ei ansa hyrdte / ædur þa loged
 var / Guds Nafn þo giarnað virdte / gæ
 þvi Caipha svar / Ergd Heims þo lfted sæt
 er / Laufnarans Dæmis giæter / leita Guds
 Lofdyrdar.

5. Hugg ad og herri hio sanna / hvenær sem
 til er reindt / hræðst ei Notaner Maña / hallt
 þíne Tætning beint / giæt vel ad get mer tæ
 to / Guds Ord og Truna rietta / medfiendu
 liost og leint.

Caiphas Lögsegn leida / lærdt hapa mar
 ger en / hvad sem Næpdingiar beida / hiner
 alndta sen / Vin skap sig villa læta / viljande
 raungu læta / þordist það þremur Mennt.

Su er minn Huggun sama / sem þu var
 3. Esu min / Krossen þa ad vill ama / Lpo
 sokn og Nermung stin / hia þíne hægri Men
 de / hier þo ad Ljped ende / Fagnadar rægd
 eg þinn.

Pier.

Pier til Gudlofsun lagde / liggande Ríene
mañ / Dauda sefari þig sagde. Sanlegar Br-
skurd þa ñ / ætíe eg að heyrð heildur / harð
med ríttu Sakseidur / vðst eg noög til þess
þann.

Andlegt Balld einum Róome / vor skurð-
ar Dauda ñ pier / **DRÖTTENN** í Naddar
Dóome / Dæmð þvi Lífð mætt / þakka eg
Elsku þíne / þu kænptur Scalu mín / Frýð
an og Frelse þier / **AMEN**.

XIV. Psalmur.

Um Þíonafna Spott við Christum.
Ton / Allþagnt Líos off Byrtest Brætt. etc.

Spter þa ñ Doom sem allra þst /
Andleger dæmdu um Nerran
Christ / þaga þeir þviad þa var
Nott / þegar til Nvínðar geinged skíott
DRÖTTENN vor eptur þreyttur þar /
Þrælum til giætslu þeingeñ var / gierde
að honu Gis z Dætt / Gudlausra Man-
na Flokkur þrætt.

Nædunq/ Spofstyrdē/ Nroop z Br
hxl/ hvør liet med ødrū ganga a vxl/
Næktu og floou Nerrann þar/ hann
þo a medann Bændenn var.

Sica þu og skoda Gæla niñ/ Sætlaufo
Lambfins berfku Þijn / hura vandlega um
þad allt/ æþ þessu hvad þu læra skalt.

Nan sem ad Nætur Nvflid og Røo/ hv
erre Skiepmi æþ Mofkun Bico/ i sine ognā
Gymda stærd/ engvann Røst fied a neirre
Bærd.

Nvflidar Rott marga heþ eg þæd/ Ners
ta JEsu æþ þine Næd/ Rvøl þijn Gymb
um mig ferypte þra/ fannast eg nu vid Eia
þu þa.

Nær sem eg reyne Sorg og Gott/ sein
æþ ad kiemur Daudans Rott/ Næturkvala
z neyddu þig/ niosta lættu þa JEsu mig.

Samvitfku sleg og Sathans Næd/ seþe
JEsu þijn blesfud Næd/ Lþbod Daudans
og Andlats Þijn/ optake og myke Gæstfā
þijn.

Margur (og vifst þad maklegt er) mig
þessum Skalkum Formæler/ þo þinost noch
rer hier

ter hier i Meini/ad Negdun allre lifer þm+
 Nvad giora þr sm hier a Jörd/hapa ad
 Spotte Drottens Ord/lipa i Glæpū liooft
 til sans /lasta og Forsma Þioona hns+.

En s Guds Næd og Samleikañ/ Sier
 Þeðer/Beit og skynia kañ/Kufl og Siel,
 kinge kyner sier/ Gaiphas Prælū verre er+
 Soneñ Guds eðe þeðtu þeir/þvi Synd
 ga hiner langtū meir/sm kallast vilia Christ
 ner best/Christum þo Lasta allra mest.

Næsnaðar þeir sm Næðe og Synd/hyl-
 ia þo under Fromleiks Mynd/lyfiast þessū
 sem Lausnarañ/lemdu Blindande og Spi-
 ødu hann.

Nærum sem Spott og Næðne er kjar/
 hñ geingur þessum Selstap nær/Forsman
 Gudræfms Fættæls Mæns / Fyrerlitning
 er Skaparans+.

O Þæll Madur ad þvi gæ/epfer mun
 þoma Ljame sa/sama hvad midur Svæðer his
 er/sialfrt æn eða upp þu sier+.

En hier a Jörðu er Nroop og Næd/Næð-
 ne æ Gudlast nidursæd/Þpp-skæð verður
 eilíft Spie/ Agg og Forsman i Næpste+.

Wlla þu eðe annur Mañ/æft emast mu-
 D iij ne Straff

nie Strafflaust han / sem Soneñ hefur hieð
 Nædt og Spiad / horpe Faderen uppa þad.

Þvad Jesu nu um Nætur skeid / Naud
 fladdur hier af Mennum leid. Ogudlegur
 um Eilæp þo / af illum Displi lyda me.

Liendum þier / þo aumur sie / allrei til,
 legg þu Næd nie Spie / þu veitst ei hvorn
 þu hitter þar / heildur en þesser Syndinger.

Gialpan slar mig nu Niartad hart / þeð
 eg æn eða myken þart / af soddan Illsku æ
 flundad / audmiuflega eg medgeing þad.

Swæð heð eg nidur Synða Root / Svæð
 vieding mæn er mærg og liot / Þess stietu.
 Ljman oftast eg / ængrast þvi Sælen næ
 sta mig.

Nerra min Jesu Nærmung þæn / Nuggu
 er bæde æ Læfning mæn / Sælfenise væst þu
 Svæðer hier / Sæluðar Avert getstu mæ.

Blooddropar þjætt / bleðad Svæð / þer
 þæn Avert sem heiter Næd / þar sama Svæð
 mæ siælfur get / Svæluhialf mæn þar spæ
 rettur af.

Næddur varstu til Neldure mæ / Negg
 þæn og Svæð mæn Læfving ær / allrei mun
 Svæðull eiga Vall / æ mig æð leggja Svæð
 þa Svæð.

En

En þier til Heidurs aptur a mót / Þdrast
vil eg og giera Þdot / Hóllds Bilia giarna
an hepta min / hialpe mier JESU Krape
ur þinn / Amen.

XV Psalmur.

Om Ræðstepnu Prestanna yper Christos
Ton / Christus er komi fyrir höndum.

M Seg árla uppe voru / Aldung
at Juda sen / so til Sampundar
þoru / þyrster þu Riennemenn / i Ræd
slag lietu leidast / lifkar það öllum vel /
hvornen þeir giæte greidast / Guds Ey
ne komed i Hel.

Heimtu med Nerpjar Lundu / Her
an vorn til sinn brædt / Ordsel þvi en
goa þundu / aller senm mæltu hætt / seig
off ep ertu Christi / einaste Son Guds
sa / Græðarenn Giæstu lystur / goð And
svar þar uppa.

Þu yður eg þad seige/ ecke samt trúe
 þier/ Andsvared mier og eige/ eþ eg sp
 yr nockurs hier/ Mannsins Son staed
 sitia/ señ hia Guds hægre Nlid/ i Ekye
 mun eirneñ vifia/ aptz mæ Dyrðar Eid

Erstu Guds Son þeir segdu / svar
 ade Drottēñ þæ/ diarþer þañ Doom a
 lögdu/ Daudamadur er sa/ uppstóodu str
 ax ad Stundu/ Strijd þeim i Miarða br
 añ/ Frelsaþañ Fjotrū bundu / þærdū
 Pilato hann.

Nier mættu Sæl mæn sama/ svo geingur
 þad til vñst/ æstundan Zlvirkiaara/ Bmhyg
 giu vantar sñst / Arla þeir Blunde bregda/
 bynda þast ell sñu Ræd/ Rloflega Nredium
 hegda/ hvær sem þess þeinge gæd+

En þu sem att ad vera/ Btvalen Dk
 ottens Þion/ Verf hñs og Vilia giora/ og
 varast þitt Sælar Tion/ Andvara engvañ
 þepur/ Bmhyggjultell sñst/ vid Elis Nes
 ims Galaus sefur/ Gud naede sodðañ Brest+

Marger

Marger upp carla ríssa / ei gíeta Gofed
 værdt / epter Aud Heimins hníssa / Nollis
 Gagned er þeini fiært / Sælen í Bríðoste
 soþnud / sýnest að mestu Daud / til allra Dyg
 da doþnud / sem DRÖTTEN hellir þó haud.

Forsioonar Verkmenn vísfer / Þýngarde
 DRÖTENS í / fyrst þá Dags Eioominn
 lifser / líuft bíð eg gíæte að því / um sít Em
 bætte hygge / carla gíerd Bænen sie / Idius
 lauser ei ligge / í Ekkamans Gíallíffe.

Naturs Mann Herrans vafa / hugfande
 að gíora Eioon / epter því attu að taka / es
 ertu hans Trygðal þíon / vilier þu víð þín
 sporna / & varast þeirra Næð / carla Dags
 alla Morgna / víð Ord Guds halltu Næð.

Þeinf nu í þíuu Míarta / þar næst í ann
 að Stad / hvat um Herran ríed fvarða / þyg
 gía mættu þar að / Ordum hans eðe treyslu
 Illgíarnet Judar þeir / vor Spurning eng
 re leyslu / æ því vestrudum meir.

Nvor truer nu harðt þó hoofe / Herran
 Synðugum Eðd? Allþæster súa a mote / Id
 runar Svgrín blíð / Mírkíngar Míalpa eðe /
 Meinnur vestnande þer / Blíndleif en true eg eð
 bleðe / búed Straff nælægt er.

Best er eg veisur ad trua / veistst þad
 Jesu test/þra Syndum seirn ad suwa/sodd
 an mig angrar mest/þo þramast þad eg meg
 na/þinum Ordum eg vil/trensla og giarn
 an giegna/giep þu mier Noad þar til.

Þar næst ad þessu giæter, þad er og Lær
 Dooms Grein/ef þu Driette mæter/Apsöf
 un duger ei nein/hafdu þa Bidlund þíra/
 Nerran mun til þín sia/lat Þolgieds Dæ
 med dyra/DRETTENS þig Nugga þa.

Hier er sem i Eyrum hliome/Þrurdu
 ur DRETTENS sa / ætla a efsta Doome/
 upp þegar Dauder stæ/Apsöfun ei mun stö
 da/Andsver nie Spurningar/sa stendr eft
 i Boda/sem verdur Eefur þar.

Hier er nu Kostur ad þeyra/Nerran tala
 anda i Noad/opne Jesus mitt Egra/so ad
 þvi þeinge gæd/Mogvær vors Bata bændur
 Blessadur þessa Egd/aðars Heims er hann
 stændur/ellum Forherdtum Egd.

Ætla Þrurden legdu/ a þig Eydingar
 þo/Jesu/æ sefæn sögdu/selldu þig Pilato/
 ætla a efsta Deige/Apsöfun gillder su/ til
 Danda eg dæmest eige / DRETTEN
 þess minest þu.

Arla Dags uppvalnadur / ætíð eg minnest þú / Jesu minn Nialpar hráður / hvar þu ætíð mæn / arla a eptia Doome / Apsöfun versu mæ / minstu þa Frelsaren þrome / hráð þu mig leidstu þær / Amen.

XVI. Psalmur.

Öm Judasar Idan.

Ton / Konung David sem kende.

Sæðas i gýndar Græde / af Gyðingunum þyrst / þræltýge Þeninga þæde / því sveik þú Her rann Christ / liost þegar lífta vann / Ötten var nu til Dauda / dæmdur z þungra Dauda / Idraðest eftir þær.

Greiddt i Mustered geingur / greiner so Ritning þra / um Sylfrid synte ei leingur / senn vill það Prestum þa / sagde med særum Moods / Öhvad eg gíerde illa / þa yper mig kom su Valla / að sveik eg saklaust Blood.

Lidsemd Prestarner lögdu/ lifla sem
 von var ad/ Nardlynder hönun sögdu/
 Svad eigum vier med það? Þu maðtt
 einn sja um þig/ Sylþrenu a Goolþed gr
 ytte/ gicð þaðan/ miög sjer þlytte / og
 heynagde sialþann sig.

Kaðstæpnu Nerrar hielldu / hættu
 þar seinast við / þyrer Atur sialþer sell
 du/ Sylþred Leyrkiera Smid/ cadur sa
 gt um það var/ i Spædoms Sögunum
 fannum/ sa var Beggerdar Mönnum / gi
 cþenn til Greftunar.

Sia hier hvað illan Enda / Dtrygd og
 Svifen þæ Judasar Lffar lenda/ Leils Dr
 odur sijnum hia/ Andstoten Illku þlaar/ en
 þepur Suoru snarna / snegglega þeim til
 brona/ sem þara med fals og Dær.

Drw sin eigen Nerra/ ætfd um Naalsen
 floo/ eingenn þieð af því verra/ en sa Meir
 lausum bioo/ Ferrade fals og Viel. Jus
 das því Meinging hendte/ hn Solku til sin
 bendte /

deudte/eins og Achitophel.

Fieghrnden Judas felide/ þyrst var hans
Aðekt su/ Guds Son Gyðingum selide/ gla
eynde því Krú og Erro/ so til um sýder gi
ek/ kastade keyptu Aude/ þa kvalde Sorg
og Dauðe/ Nuggun alls engva þiect.

Underroot allra Laða/ Agyrnden fellud
er/ Fromleika fra sier kasta/ Þiarplogsmen
Aziarner/ sem þreflega elska Fied/ Aude mð
Ofre sapna/ andlegre Blessan hafna/ en setia
Sál i ved.

Aiðad hvort er i vonum Auduren fagur nu
happnar þier. ellegar þonum/ hryggur burts
kastar þu/ þa Dauðen þreynger að/ Agyrnd
en ofæpt svelger / af því Sælena velger /
i fældum Kvala stad.

Falk og Fieghrnd rængre / þorda þier
Sál minn bláð/ so mæter ei Dgn me Angre
þa að fer Daudans Ljð/ virð líftils Berall
dar Þloog/ hvor sem sier lynda lætur/ það
lienar DRÖFenn mætur / sa hefur alls
nægja noçg.

Dpt JEsus aður hafde/ Amínig Ju
das gjort/ Nreðviffen Niartad vapde/ hñ hi
ellt það

ellst þad einiskis verdt / nu kom þar eirneñ ad
Tilsogn hatade hreina / Nuggun þieð þvi
ei neina / varastu Biste þad.

En hvad þramleiddde hñ illa / ædur Liff-
erned sitt / þesse þo var hans Billa / verre en
allt añad hitt / ad hñ Drænting med / Eal
og Liff sette i Banda / Synd a mot heilög
um Anda / held eg hier hope skied.

I DRÆnting villtu deya / DRÆnting
þalipdu hier / til Tills lat ei þig tengia / Erð
Guds sie fierest þier / scell er sa so vid biff /
en ep þig Dfall hender / optur i Tima vend
er / unden drag Idran sest.

Brot i þu skalt blivogur scata / en bid þo
Gud um Ræd / ap Niarta hpyggur græta /
en heilnæm þyggia Ræd / umfram allt þeinf
tu þo / Son Guds bar þignar Synder / æ so
þu Miskun þynder / Saklaus þ Sakas doo.

DRÆnting lat mig ei dyliast / diatplega
Synder vid / þo hier nñ Sturd meige hpl
iast / Nerra trur þess eg bid / þa Neime þer eg
þro / Drænting ei mier grande / Erð þitt
og skileiks Ande / Niartad mitt Nugga þa /
A M E N.

XVII. Psalmur

Þíí Leyrþottarans Afur.

Ton/ Gader a Himna Hæd.

So sem þýrr sagt er þra / Gylpur
Þeninga þa/ hværiet lofs Judas
Þrelldu/ Hæpudprestarnir selldu.

Og Þeyptu eirn til sans/ Afur Þott
makarans / þat ma þullt Þrelse þapa/
Þramande Men ad Þrapa.

Þat þínst ein Þýðing þýn/ þess gæf þu
Þala mýn/ ap Þuds æfettu Ræde/ um þ
Þachariasþ Epræde.

Þæfest Þeyrþiera Þmid/ Þýksamur ÞX
ÞE Þenn vid/ sem þýrr Þsaias sagde/ þialþ
ur þad riect wllagde.

Þþ Þeyr med Þþssins Rapt/ liet þann
Þanþyned Rapt/ þrein Rier til Þeidurs sel
ur/ þin eñur lægra metur.

ÞXÞE Þenn eirn Afur a/ er þonum þal
ur þa/ Þínsta þan Þýssun þeiter / mædde
um Þþ Þuggun veiter.

Jesus einn er þa Mann/sem Afuren fess
 ypte þann/Enn hans Blooddropar blíðer/
 Borgunar Giallded þíðer+

Framande Folfed það/sem þíð ei neia
 en Nvöldarstad/erum vier Sorgum setner
 af Synndugu Edle gietner+

Illskunnar Edled vort/ Btlanda hepur
 giört/off þra eilípre Glede/ í Adams Falle
 það skiede+

Salen í Btlegd er/æ meðan dvelst hun
 hier/ í Nollðsins Nreyse naumu / hallðenn
 Faangelse aunnu+

Druden med dapre Svot/dtegur um sfðs
 er rot/hana/þa Nreysed brotnar/ Nollðed í
 Jorðu rotnar.

Eins og rof astad Næ / eþ eg ríett skín
 íad þæ/Njalparlaus Sæl minn heita/Nvöld
 ar fan stier ei leita+

Nættu og Narmung þa/Nerrann minn
 JESUS sa/Aund vora af Af og Mill
 de/vot Btlegd kaupna villde+

Faderen þalt það líet/ Fridarstad Sæls
 um hiet / eþ Sonuren Gialld það greidde/
 sem Guds Ríettflæte beidde+

Opnade Sióðen sín/Sonur Guds JES
 sus minn

fus minn / Noddarstut / Rvalen / Rryndur /
a Krosse til Dauda Þýndur+

Blooddropar dundu þar / dýrasta Gialld,
það var / klyptan Afur því eigum / Þhrædd
er þessa meigum+

Hier þegar verdur Nollid / huled í Jarða
ar Mollid / Sælen hrygdarlaust Nýðlet /
henne Guds Mýskun skýler+

En þu skalt að því gæ / Afursins Grep
ran þá / engver utan þeit feingu / í Jerusa
lem geingu+

Kristnen Guds þier um Heim / heiter Je
rusalem / í þana þín komast hlgtur / hvor sem
Mýskunar ngtur+

Þ heñe hvor eirn sa er / a JESum truo
er hier / Skýrdur og alla vega / Þdrun giero
er Daglegá+

Þvofden er eg nú / að því eg heþ þa Tru
Mýskun Guds Sælu minna / mun taka í
Þokun sína+

Hvornen sem Nollid þer / hier þegar
Lýð þver / JESu í Þánsion þine / Þhatt
er Sælu minne+

Jeg loþa Lausnaren þig / sem leyfster vor
Þlegd mig / Nýðid næ eg Næðarþakre / nú
í Mýskun

j Miskunat Afre.

Pu gæfst mjer Afuren þiñ/þier gieþ eg
optur miñ/Ast þína a eg rífa/ eig þu mitt
Niartad lífa.

Eg gieþ og allan þier/ æ medann toore
eg hier/Averten Jönu minar / j Afre Chre
stiane þúar.

Gins bid eg annur Bræll/ ad unner þu
Jesu scelt lidnum Lífamamjnum / Leg
að j Afre þýnum.

Hveiteforn þættu þitt/ þa upprífs Moll
ed mitt/ j Bindine Barna þína/ Blessun læt
þu mig þína/ A M E N.

XVII. Psalmur.

Þm Afkögum Gyðingaþa þyrer Pilato.

1. Ton/ Sæler eru þeim siðfur Gud.

ÞAla sem glögt eg greina vañ/ mæ
Guds Ecn Bunden þara/ Prest
arner/ so ad þjndest hañ / til Pilatum
Landstjornara/ i Þinghvos m/ það sama
sinn/ sagt er þo cingenn fæmæ/ svo eðde
meit/

meir/ saurgudust þeir/ Síu hjer Mæsn
ennar Dæme.

Þingang um Mvssdyr Heidingians / hieila
du þeir Synd bannada / en saurgast a Bloode
Saklaus Mans / syndest þeim engvann
skada / Meins Børnum hjer Dvirðing er/
Aumstæddum Mialp ad veita / Guds Ords
Foræft / Agyrnd og Præft / eingenn Mis-
giord skal heita.

Pilatus sem þad þormerkt þiect/ þy
rst ei þeim Mætnad sætte/ can dvalar síu
lgur wt þvi gieft/ Embættis Ekyldu
giætte/ Sakargypt þa/ vill þulla þa/ þr
amborna af þeirra Mune/ Dætyrdenn
þliot/ Dræmseme moot/ Doomarenn
þinna kunne.

Lat þier ei vera Aþmian ad / es þu villt
fromur heita / af Pilato liost ad læra þad /
sem toflegst er epter ad breita / Kanakæted
þis / þess Heidna Mans / hallt þier Munk
un tvopallda / þeim midur þer / en þerum þi-
er / hvor vill þan Christen þalldar .

Alited stort og Næpdathætt / hrædast skyll
 ver þu ecke / Sannleikans giata ættdætt / ein
 gen Riassmal þig blecke. Erugyrnd liot /
 Nopmoodug hoot / hæfer sijn Ypermonum /
 Dramblatū þar / þu giek Andsvar / þo bygt
 a Refum sonnum.

Wldungar Juda allra þyrst / uppboar
 ru Eef þrepallda / Folkenu þesse þrast
 yr viist / þyrerbydur ad giallda / Kersar
 ans Efatt / þad seigium vier satt / sialp
 ur vill Kengur heita / Og Christur sa /
 sem koma a / Kviltun z Frid ad veita.

Nier koma þrafi þaug rietu Ref / Ræ
 du og Þanka miina / þier Jesu giepiu var
 þrefold Eef / þad fan eg glegt ad þinna /
 þrepalldleg Eeft / mig þiade þrest / þar um
 eg flagast mætte / Þrefallda Stegd / og þun
 ga Lsgd / þu leidst med sogdum Nætte.

Þrastmæd Eude allt mitt er / Edled og
 Lsf soansta / edrum þvi gief eg opt ap miet
 þil Dæme so ad breyta / en hiet a moot med
 Elskuhoot / ell Eude Vern riet þvi irro /
 þra Þolvan / Þerd / Dieple og Nerd / Ræ
 OTTEN

DEERN ried Eydnum sinna.

Gude ætfe eg að greida þrú / Gialld Mle
gdne og Þaðar skýldur / Rænglega hef eg
hállded þvi / höndlad sem Þræll ogúldur /
Audsveipnen þhu / þyrer øllum skýn / Aft-
sendar Herran fíære / þu baudst / Gieped
(gæst sialfur med) hvad Guds og Rensars
ans væte.

Ganlega hef eg hrofad mier / hærra eun
vera skýlde / Bod og skýpun mýns Herra hie
er / hállded i minsta Gíllde / Kongdom i Nes
im / og Neidre þeim / hagnader þu eg þlyder /
Nætggnen þýn / a Nimmum skýn / þun mun
þyrtaft um iðder.

Rægd: varstu þi Ranga Gof / Ríettfloate
Jesu millde / uppa það øll mýn Jústú tæf
applannd verda skýlde / Aflogun su / sîn þot
der þu / þess bid eg Herran þrome / sie mitt
Þorivar / þa þýnst eg þar / fyrer þeim stegan
ga Doome / A M E N.

XIX. Psalmur

Tæfning Christ þyrer Vilalo.

Ton / Mæt Siarta hvor til bryggess þu. etc.

SÞingar höfðu af Natre þrist/
 Hardlega flagað **J**esum Eyrst/
 sem aður sagt er þra/ Landsdo om
 areñ gjorde að gra/ glögt. hvað þyðde Frams
 burður sa.

Aflögum þyrsta. Andleg var um þad Pi
 latus synti ei þar/ enur um skýldu Ekatt/
 þá vísse vel þeir sögdu ei satt/ söddan Meals
 um hengjande hratt.

En sem þeir nefndu Kongem Eyrst/ kom
 honum þa til Nugar þyrst/ hvað aður heyr
 de og nam/ af Judum mælt um Messiam/
 ef mætté skie þad lieme nu þratn.

Pilati Síne í sumum þinst/ sem um Eus
 de Dyrkun hupa minst/ Nopdingum hræs
 na ryðtt/ Undersata Frelsed þrýðt/ Fíar þl
 oogs giarner ræfia nu lífte.

Nirdstjoreñ spurde Nerran þa/ hug
 et þan sie Juda Kongur sa? Enn **J**e
 sus optur tier / Salat þu so af sialþu
 þier/ eda sögdu aðrer þviliðt af mier?

Þa vord Pilati Peled kallt / þig hafar

sagde hann/ Fólket allt/ Svad illt hefur
þu giört? Aftur JEsus anfar bert/
et það næsta Þeintingar verdf.

Meit Ríjke er ekki hiedan af Heim/
hardt munde annars mote þeim / stríða
mín Magtar Her/ sent nú mig selldu i
Rauder pier/ svo nædu ekki Gydingar
míer.

Pilatus aftur anfa van/ ertu þo Ró
ngur sagde hann? Tattade JEsus þvi/
hingad barst eg Heimeñ i/ ad herma sky
lde eg Samleikani þrii

Svör af Samleiknum stalpur er / sa
mína Røddu heyrer hier / Nædnis Sv
ör hin til þan/ Svad er Samleikur sagde
hann? so gieck burt með Þrskurden þan.

Hier maetti Ewal mæn heyrta þyrst/ Hæri
ann JEsus er Rongur vgst/ þo ekki ad Me
imsins hrist/ Joddan vel þu athuga allt/ það
erfur Glede Niartanu þratt.

Kongs Tign þín JEsu eilíft er / aller
þýggja sön Böld af þier / Hofdingiar þier
om Heim / þu lienar / gíeþur / lærar þeim /
Londen / Ríste / Metord og Seim.

Syrer þín Krapt og Frelsts Mond / Fors
svara Kongar Ríste & Lond / sem er þeim un
derlagt / en moote Diaple og Dardans Ma
gt / dugur eingen Hofdingia Tract.

Þu hepur Sigrad Synd og Dend / sialþ
an Dieful og Bætis Mend / header eitt Her
legt Stríð / allan so þín leyfster Egd / Lop sie
þier um eilífta Egd.

Andlegt þitt Ríste og eilíft er / Erd san
leiks þvi ríett Ríðornar þier / þinn Belldis
Böndur sa / Dvine slæt mier alla fra / i þín
Kraft. Siga eg þa.

En þríst þitt Ríste Andlegt var / um þ
Heimuren synte ei þar / þan san ei Hofmod
þín / bla þier JEsu Herra mín / hatade allan
Goodvilia þinn.

Þndrast þvi Eal mín eðe þarft / þo
Aðast Betalldar lader margt / þor um þier
þeinfia þer / ertu nu i Btlegd þier / annars
Nenns þitt Fodurland er.

Sáuleika Kongsins Eannleiks Ríust / sa
þarf

þarþ ad elska Nænsislauft / sem er hñs Bræðr
mæn / þvi Slægd og Lyge hatar þan / Næin
hiortudum Mýskunar ann.

Es þu minn Sæl i Gude glædd / gyrnest
ad hefra Rongfins Rodd / giæftu þa gierla
hier / hvad boda Drottens þionar þier /
þeirra Rieining Rausten þans er.

Ransala Sæl minn Ord það ort / ad verð
ur spurt / hvad hefur þu giert / þa Herran
hældur Doom / hialpar engvum Næstne
tsom / hrein sie Træ i Verkinu from.

En solum þess þu ei saklaus ert / hialpur
spyr þig hvad haper þu giert / um hvern
umfiden Dag / Iðrun gier og Ernt þinn
Nag / Guds Son bid það þara i Lag.

Allt þes eg Jesu slla giert / allt það ad
bæta þu komest ert / um allt þvi eg fættur
er / allt mitt Egg skal þiona þier / þar til þid
eg Hialpa þu mæ / Amen.

XX. Psalmur.

Þm Aflogun Gydingana fyrir Pilato.

Ton / Orðanleg Borg er vor Gud.

Pilatus hafde þropad nu / Þiðslar
E v ar Gof

or Sól Jesú glepna/ flicn virðfest honit
 Rongs Lign su/ þá Christur Sannleik ried
 nepna/ Helms Sannleik heidra lieft / hædde
 Guds Sannleik mest. Saminden elska ber /
 Orð DRÖTENS laustu þier / fícerast þó
 allra Eþna.

Tapnott þá ganga Jarleñ ried / til
 Juda wot að bragde/ engva Sól þessi
 Mañe med/ ma eg þína hñ sagde/ Synd
 ingar hellður harðt/. Herranni flögudu
 um margt/ með Rde/ Dgn og Dramb/
 eins ríeft sem meinlaust Laxib/ Lausnar
 enn liugur þagde.

Mañ hefur uppæst Eijden Lands/ lein
 ge miög viida fiende/ þra Galilæa og só
 til fangs / um síjdet allt hingat vende.
 Pilatus hugde þier / hrynda þeim Bani
 þa að sler/ Herodes hafde þvi/ Mirðsti
 orn þeim Parte i / til hans þvi Herr
 ann sende.

Fyrer mig Jesu holder þu / þíaninǵ æ
 beifka þínu / Niartad gleðst þvi eg heyre nu
 hroosad Sættelse þínu / Eynðen læsart a
 muer / Sæf fannst eingen þia þier / so er Sæf
 leyse þitt / samlega orðed mitt / við Mælep-
 ne toostu minn.

Løgmað DADTELIS þa Nefndum
 harðt / hootar muer epter þonum / aptur
 minn Jesu ansar snart / eingen Sæf þynnst
 med þonum / Sæf leyse mitt til sans / seige eg
 nu orðed hans / eingen sæflegun þlioot / orða
 þal veist a mot / minn þollýndis þionn.

Þynnu Nial og Mælgæn minn / muer til
 þalls koma ætte / en Jesu bleffud þognen
 þíu / það allt fyrer mig bætte / Efkýlda minn
 aptur er / epter að breyta þier / þeigiande þ
 þædre Erro / þola nær lýð eg nu / þorþ væ-
 re þess eg gicette.

Pilatus meinte Mænvits Slægd / mun
 de obrygdul standa / koma vill þvi med Ri-
 ænku Nægd / Kong Herode þ Banda. Runa
 þa Aferd en / allmarger Þeralldar Men-
 þid Gud og gicet þíu vel / giarn er Neim-
 ur a Þiel / Gælausum Svifen granta.

Krossgangan Jesu þesse þíu / þar fyrer
 eplan þ

eplausi skiede / so hvílast mætte Sæla min /
 sætt í eilífræ Glede / Embættis Lmaf langt
 opt þó mæ þýnast strangi / til Lops og Þok
 unar þier / það vil eg giarna þier / lifða
 með líupu Giede.

XXI. Psalmur.

Þm Herodis Forvitne og hvíta Klæded.
 Ton/ Jesu Christe þig kalla e a.

Hegar Herodes Herri þa / hann
 varð mig gladur næsta / að hennu
 heyrð hafde z hellst vill þa / þæs Afynd
 lista glæsta / Forvitni morgu þriette að /
 Jysu Nollasins kapp a lagde / með by
 stu Bragde / Jesus tók ekki ánder þ /
 við öllum Spurningum þagde /

Marger þinnst en þier um Heim / Herodis
 Lffar ríettar / Ende Vrd er Elumt og Gas
 man þeim / um Elens edur njar Þriettar /
 Forvitnen Nollasins hntser þraitt / J Herri
 ans Jesu aðþema / með Jysr ei þrerra / ei m
 re Elguseme aflla op hætt / aldrei til El
 unings koma.

Man

Mañvits Diuppyndue og Mentaglis/
marger þa vilia reina/ad Orde DRDE,
ens þerr giota Eis / Saman loplegt þad
meina/ Baraflu Scal miñ Bæren reynd/
vird þu i hædsta gillde/þa myflu Willde/al
þarlega med goodre Breind / Gud vid þig
tala villde.

Gud giorer eðe ad Gamne sier/Glæpas
magnum ad hoota/Kallsmælge hennu og eing
en er/ ad þu meiger Mæstun hlioota/ auda
miuflega med allre Gæt/ættu um siqft ad
ræda/og þeyre þræda/en aþ þier þeyrafl all
drei lat/Orð Rottens skuler þu hæda.

Þeyre eg um þig miñ Nerra rædt/i Ni
asprædis Orde þinnu/allt synest mier þa bro
ed og bætt/Boled i Niartaminnu/i Sacra
mentenu sie eg þig/so sem i Ljfsing skærre/
med Nad mier nærre. Oh hvad gledur su
Asond mig/ eingenn þynst Nuggun stærre.

Merodis þynst var Nollidleg su/ þan ried
forvitne giña/en miñ Scala af Aft z Erro
Andvarvar þig ad þynna/ Lepsamleg er su
Ludustud/þa lqft eg þig Nerran þqde/i þine
þqde/gief mier lofsins þan Fagnadotfud/
þo þyrst um sin hier bqde.

Þad tieñ

Það kienir Herrans þögnen from / þar
 næst i anan mæta / þan vill ei sijnum Helge
 doom / fyrer Munda kasta læta / DRÖTten
 þorsmaer Drambsamt Gied / diarplega mar
 gs þo þreyse / og þreft sier treyse / Hugstoll
 tum nidurhynda ried / Nogvera Eol vid
 treyse.

Herodes og hans Hoppoll ljift / um
 Herrann ætta villde / þærdi hann i eitt
 Gated hvijft / Forsmann það heita skyll
 de / til Pilatum siðann sendur var / so
 komst i Fridarstille / Opstopenn ille / Dr
 ambson Mjundenn ædur bar / Drin
 skap þeirra a mille.

Hvijt Klæded gjorde Mædung þier / Her
 ra min Jesu sæte / dyrdar Skredda so skeinf
 ter mier / skjånande Guds Rietflæte / Sakley
 sis Werke þetta þiut / þyns Fodurs Giasse
 an þreina / þa þætte alleina / þan sier og þr
 opar Mættad mitt / hvad þi Illgiærner meina.

Neilagra Ealna Noepur skier / a Nime
 num med Skjæun þrjda / til Meidurs þier
 Jesu Herra kær / hvætum Klædum sig str
 yda / eins

hda/eins hier a Jorðu upp þra þvi/eplaut
 í Míning slíka/med Rögsumd ríka/byrtust
 Sniohvöftum Þroning í Þlessader Einglar
 lúka.

Þeittu JEsu þa Mýskun mier/Meins
 leysis skýddur Klæde / þioone eg Tullaut
 med Trýgdum þier / í Tró / Von og Þóla
 ínnæde / Ríttlatis Skerda Skarted þitt /
 skýne a Salu míne / þó lúf hier líne / eins
 lættu Nollod eirnen mitt / Aþflæðast þre
 iootskú síne.

Þorlúfast gíerdu Þíandmenn tveir / þa
 þorstu þar JEsu mille / eg veit mier gáftu
 myflu meir / Mýskun og Þídarstille / þia
 Gude Þodur so til saús / síst eingen Reide le
 ingi / nie Stigdar Streingur / Daglega mille
 mýn og hánis / mín tróv Þrelfare geingur.

Nvar sem Þfrídur þreiper síst / af Nollod
 síns Þeifleik bræðum / mille Þristenna
 Maña hier / mote Guds Þíla og Róðum /
 gáftu þar JEsu mille mest / med þínum
 Þídar Anda / og varna Þanda / þialpa þu
 so vier þurum best / í þreinum Rítleik að
 Randa / A M E N.

XXII. Psalmur.

Þíð Krossfestingar Hroop yper Christo.
Ton/ Gædet vor sem a Simulani ert.

Særa Herode þa Christur kom/
Kallar Pilatus fntellum Noent
Gydinga Eyð og lios gaß Keß/
Laufnaren heðde engva Cæß/ samþyck
ur være og sier til þess/ slalpur Kong
aren Herodes.

Sanlega DRÖTLEN Sallenssed / sier /
elskar bæde og styrker med / Hiarta og Mun
ur hvors eins Mans / hlætur ad þionna Vil
ia hns / Mælepued gott þæt goodan Room /
giæt þess man Sæl og vertu frodm.

Sidur Gydinga sa var þa / Sakamañ
einn þeir skylldu þa / um Kæstatiñmañ
þra Þiñslum þriñ / Pilatus ætte ad gieg
na þvi / i Frelsis Miñning vor Egypto /
alldreì baud DRÖTLEN soddan þo.

Sia til man Sæl / ad Sidvaninn / sst
meige

meige villa Nuga þinn / þordast þennum ad
þylgla þier / frammar emu Guds Ord leyper
þier / good; Meining engva gieter Stod /
gilda skal meira DRotten's Boda.

Pilatus Judum sagde so / siaed nu
glegt um Koste tvo / Eg bið þier JE
SM ydur þram / eda Mordingiann
Barrabam: Nañ meinte ad yrde hellst
mz þvi / Nerrañ þra Dauda gíepiñ þri.

Þu þær nu glegt apþesou þied / þar sem
DRotten er eðe med / i Berke / Aporme &
Bilia Mans / verda til einstis Ræden þns
Siervitka Nollsfins Svikul er / so sem Pi
latum. Skiede þier.

Þpermeñerner allra þyrst / ofkudu ad
DRotten Krossfestist / Almvgan so
i annann stad / eggiudu mest ad bidia um
þad / Barrabas wflausn skylde skie /
skilenn Jesus þra Liþe sie.

Þeralldar Dæmeñ varaft skalt / vogadu
eðe ad giora þad allt / sem Mordingiarrer nu
þapaft ad / þo Neimuriñ kalle Loplegt þad /
S es Blind.

ef Blindur leider Blindan hær / þæðum þæ
am hætt vid Fælle er.

Hver þig eggjar a Illverf þrad / allðrei
gæðu med þeim i Rað / vin þu þad ei þyr
er Metord Mans / að missa Guds Rað og
Vinskaf hans / hverugur anais bæter Lel
þo þæðer rate i Straff og Ræð.

Þ þermönunum er þvi vant / Þundersat
ærner hnyssa grant / epter þvi sem fyrer Aug
un ber / audneast þo hid Bonda er / hvad
Nofdingiærner þapast að / hiner ætla sier lef
est þad.

Ill Epterðæme a alla Grein / eru samlyft
vid Molnustein / vilter þu vera að Þære
þræls / fæstu hn allðrei þær vid Næls / i
Gs Dæ þæ þær Glæpum hrind / good ver
tu eðrum Þyrermynd.

Hwæpru Þilati holl gaf Rað / hefde hn
befur að þvi gæð / goodat R vinur þess gæ
te mest / giarnan astunde Dæmen þest / Abi
gael þær Xru og Gæmd / Alla Jezabel verð
ut ræmd.

Set eg þad nu i Siñe mæ / sæte 3 Gæ
að gæta að þær / ællet hrospuðu allt um fr

Þug/þer þig Dauda og Krossþesting/ sem
Lamb meinlaust þagðer þu/þar að stendur
míer Nuggun trú.

Lögmaðlsins Bólvan bitur og flerk/Þan
værn Diepult og ell mín. Bert/þo þroopa-
viliu nú hvört þyrret sig/Nepnd og Fordæm-
ing þfer mig/nyt eg minn JEsu. þán. í þvi
þra þeirra Klögun verð. eg frk.

Áþellis Domsis Dagna þroop/þstu. Þer
fræna Þein og Þop / allðrei mun koma að
Þorun mín / Þorun bleffud þygt þeyrdu
þín / Kall og Hærenste frýngum sig / þra
Kvæl og Angist. þad þrellar mig.

Þroopar nú þfer míer Nimen og Þord/
Nalgun/Þrid/Þrad og Sattlangiord / þv-
rt helldur eg geing not eda þu / þþu. Þanne
JEsu minn / Þænarþroop mitt í þreikure
Þro/Þimneskum. Gude þodnast mi.

En þier til Þeidsis allan Þegð/Þinglar
Þroffens & Þristnen þess/Þroopar nu þæ-
de a Þinne og Þord/Þofan/Þop og Þarf
arqiord / Amen seiger og uppa þad/ Þud
mín Gladvær í Þörum Þed/Þæren.

XXIII. Psalmar.

Bræ. Christi Njodstryking.
 Ton/ Oss læt þín Andá styrkia.

Blatus Herrann Næðsla/ Njod
 strykia lætur þar/ Nafenn við St
 olpann stærsta/ streingdur þa Jesus var
 Stríðs menn miz Svipum hræktu hñ.
 Eal mñn hñer sñar og skoda/ hvað Sen
 ur Guds þyrer þig vann.

Nelgasta Nolldeð þrjúða/ þra Nyrple
 Nium að/ Drottne varð sñart að sví
 da/ svall allt af Benium þ / hvor hans
 Lífama Límur og Ad/ af Eorun sund
 ur plækte/ su Nyrting mæg var skæð.

Blessadur Dreyrenn dunde/ Drott
 ens Lífss Adum vor/ sem Regn það hr
 adast hrunde / Nimens i dímú Skær/
 Blannade Nollde enn Boolgnade Bnd/
 Senur Guds sñart var kvaðenn/ Eakla
 us a þeirre Stund.

Jeg var sem Þistum þærdur/ Þærgelse
 þung

þungu s/a Dand og Samvitssku særdur / Sp
ndenn mæn olle þvi / su Dandleg Salar
Sootten þier / um hværia Ad rot sier dreg
þde / æfert þ m, t heillt a miet.

Svipan Logmælsins lamde / Ljpp og Sæl
hellur frekt / Otten Kvalana framde / sem
en var eg i Sekt / Banvænlegt ordid mitt
var Mein / Niartad af Hrygdum stunde /
hvørge fiedst Læfning nein.

Sæstu þa Jesu sale / Sæt mæn Do
bærelig / til Lofnar þssum Præle / þvi lieto
stu Bynda þig / gieðst so under þa Grimd
ar Kvæl / ad eg kvittadur yrðe / vid eilífte
Hrygdar Bol.

Siufdood minn sialpur barstu / svo vard
eg Neill med þvi / Nørmungum hladeu var
stu / fra Hrygdum er eg nu þrj / Hægning
þu þiedt so heþde eg Frid / Beniar þssu at mi
er bættu / Boof su þar catte vid.

Niartad vill Nædslan freinfia / med herd
am Sorgarssing / þegar ea giore ad þeinfia
um þana Nrodstrýking / Au eg ea gef þar
Esne til / þa ein gallst Priootsku minnar
þess n i ea Idrast vil.

þvi þell eg nu til Foota / Hrelforeu JG
S in su þier

su þier / laet tu mig **D**afns þýns niota / **D**æd
og **D**ægd syndu miet / eg skal med **N**ijðne
Neidra þig / nu og uti **E**lfsþd alla / þa **N**ig
gar þu **N**erra mig.

Gledstu min **S**æl / þig grædde / **G**uds
Sonar heilagt **B**lood / þo **S**ynd og **S**orgs
ei mædde / þia hier er **L**afning godt / **D**æd
þyrir. **R**eide nu er vss / **B**rot **P**rælsins **N**er
rañ bætte / þar þvi sýns **F**odurs **N**ess.

Skoda þu **S**kyldu þíra / stærlega **S**æl
min nu / **S**onureñ sig liet þína / so lafnud
þeder þu / **N**eilbrygd þiona þu þonum ríett /
med tró / **H**ollustu og **N**ijðne / þaþ gæt tæ
þíne **S**tiett.

Podnest hötū ad þiafa / þitt brúð **P**ur
umslū med / þýðlega þvi skalt tafa / **H**olins
modt **N**iarta **G**ied / afier **D**IKTETED
og **E**lskar best / **L**ausnara ad lífstíast þínum /
Lof er þier allra mest.

Edert mæ sorma sýdur / sýkastur **P**rællin
er / þa **N**errañ **N**armkvæle lǫdur / þaþ sýst
þ min þier / **N**rygdar mind hars er **N**eidut
þín / laet mig þad lara oa halldo / líkþaste
SES min **A** M E N.

XXIV. Psalmur.

Þín Purputań og Þyrne Coronuma.

Ton/ Til þín heilage Herri Gud.

I Evirfiar Jesum epter það/ inn
í Þínghvæsed leiddu/ Aþkæddu
þyrst og þliott þangad/ Folked allt fo
na beiddu/ Purputakæðis þorna Flíð
þrast náttu valla Mædung síð/ þver
hans Bentar breiddu.

Helgúnar Klæðed hafde eg mist / hlaut
þvi nafn ad standa / Adam ölle þvi akra þý
st / Arþ liet miter þan til Manda / Syndana
Flíð eg færdest í / Forsmeań og Mýnkun
hlautst ap þvi / med hverstins Mæsta og
Banda.

Burt toof Jesus þa Blýgdun hler / Þer
ań þvi liet sig þýna / Niethættis Klæðnad
feypte miter / káń sa þagurt ad stýna / Arþv
arf mitt jafnańer til sans / under Purpura
Kappu hans / þar hyl eg Mísgjörd mýna.
Þyrne Coronu þungre þeir / þreyng

du að Herrans Ene/ Barlellde heitum
brendu meir/ Bróddar spjðande í heñe
Augun hans bæde og Andlit med/ allt
að Bloodenu þyllast ried/ slíkt frue eg
Kvala kienne.

Fyrer Dhl þone Adams var/ ell Jorden
líft í Bañe/ Avort því síðan að sier bat/
Ord Euds frue eg það sañe/ þessu Bólvan
at Þyrne Krans/ þreyngt var að Nofde La-
usnarans / til Muggunar þrellum Mañe.

En J Esu Mlgone aptur hier/ allre Jorð
Blessun þæter / heilnæman Avort hún því
ber/ hvortu Ekjepnu vel Næter/ fyrer Bi-
æssunat Gierning þan/ Gepge/ Ecfe og þre-
lfe hon/ hvad sig um Neimen þæter.

Bólvan mier þper Nofde hied/ hootud í
Lögmales Bræde/ en J Esus hana under gi-
ed/ so aptur eg Blessan næde. End minn
Goroni gaf mier þar / Gæssu og Þyrðar
eilgírar/ hier og a Minnum bæde.

Keyrslap þonum í Nend med Espie/
Nirðstioorans Þrælar þeingu/ heilsudu
Konge

Ronge og krupu a knie/ Kalls Orð en
vijsi þa geingu/ Keyrum hræktu um
Nesud hans/ hræktu i Andlit Lausnar
ans/ med Kvæla kappe straungu.

Þa þu geingur i Guds Næms inn/ gíft
þess vel Gælf mæn þrooma/ þæd þu þar eðe
Nerran þín/ med Negdan Lífomans teoma/
Þegdu Nollsfins og Martans Knie/ heit
Bæn þín Astar Kvedia sie/ Næfneu mun
stíft þier sooma.

Gjalps mæns Verðfúldan sie eg hie/
foddan ætfe eg ad lifda / um Gíft þa sem
alldrei þver / med Dgn og sarrum Kvæda/
þepde mæ eðe Nærmung þín / hialf ad J E
su þra þre Þín/ þessad sie Næfn þitt blætt.

All þín Sæging er Þy þæd mæn /
fiæte J E su Wíldde/ Meidur er mæ ad S
ung. þín/ hver sem mæ nðra wíldde/ Næg
gei sem leidstu/ þressa mæ / a Nimmum verð
eg nu þyrer þig / metæn i mæsta Gíllde.

Wædan Lífis Wæd er i mæ heit / eg stæ
þig DROTTINN þífla / a Martans Gr
uñe i hvorum Reit / Meidur þífls Næfn
augliffa/ þelgei vil eg i Næmie hie / blæde

þyggja i ellu þier / lat miet þinna lidsemd
vija / A M E N.

XXV Psalmur.

Om Bileidslu Christi wr þynghwfenur
Ton/ Konung David sem fiende.

S Andsdómareñ þa leiddede/ Lausn
arañ wt mæz sier/ Sydingū And-
soer greiddede / gløgglega og fro-
tier/ þier siæd þeñañ hier/ safilega yður
eg seige/ Eð þynst med þonum eige/
su Daudadoms verd er.

Þa gieð Iesus wt þañenn/ Þyrne
og Rutþura bar/ sagde/ siæd hier Mæñ
enn/ þialþur Doomariñ þar/ Sydingar
geaþu soar/ burt med hann/ so þeir seig-
ia/ sa skal a Krosse deya/ Oð þeirra
ein su var.

Öd og Upsokun gillte/ eingenn i þess
am Stad/ Meiptenn so Mugann þylte/
Hiard

Niartad varð Forblindad/ síðast þr seg
du það/ líoflega Lífsstraffs Erekde/
Egmaled/ þvi hann heyrde / giört sig
Guds Synne ad.

Ríett Leg sem Ritud þynast / Rangsþær
du Judar hier / oss ber þar a ad minast / ill
Dæme þordunst vier / Domuten RDE
ens er / hin þo med Neiptu flage / og hræms
an Sauleit aplage / slae Balldsmen ad sier.

Þa eg heyre minn Nerta / Nversu þu Kv
alín vart / gíotvöll vill Eleden þverra / galls
stu mín næsta hart / þvi eg braut mýled og
margt / en þa miet Gudspiell greina / glegt
þitt Sakleysse hræina / Niartad þar Nuggun
shart.

Afhuga Sæl mín ættum / vefgengu Dr
offenis hier / so vid ríett minast mættum / hv
ad Myrkun harts veitte þier / hyggium ad
han vef ber / Þyrne Korontu þietta / þar med
Þurpuran lietta / Blar og Bloedugur er.

Med Bloodskuld og Bólvan stranga /
beyrkuni reyrð Kvala Nrvot / ættum vid grei
idt ad ganga / þra Guds Rad reken vef / hræ

afn i Heliar Ewt / skædd Forsmannar Bl
gflum / fraskröpuð Morteðe Ríflum / nafenn
og nidurkwt.

O Synd / O Synðen arga / hvad Illu
fiemur af þier / O hvorsu Meinfemd marga
ma Morteðen lifda hier : Þitt Gialld allt þef
ta er / blindad Mofld þigei þefte / þegar þín
Blærd mig blefte / Jesu My skune mier.

En med þvi wt var leiddur / alferdur La
usnarið / gierdest mier Begur greiddur / i En
ds Mardar Rífe in / og eilæpt Læp anad sin /
Blood skulld og Bolvan mýna / Eurt toof
Guds Sonar Þýna / Dyrd se þier ORO.
Tenn min.

Begeing eg ættd sðan / i Trauste Frel
sarans / under Blæ Himers blifan / Blessad
ur o þt til sans / nu þyret Mopned hans /
wtbored Líf mitt lidid / leofst og huglest i Tr
ide / Seal fer til Sælu Rans.

Dyrder Gorumu dyra / ORO Ten gies
ur mier þa / Rietflær is Skræðen skra / Skal
eg og eirnen þa / Bpprisn Deigern m a /
hcedrum Heidre tilreiddur / of heloc u Eng
lum leiddur / i Sælu þeim fialpum hia.

So munu Guds Einglar seigia / siad
nu þetta

nu þeñað Mañ/hvorn allfyrns Gynd ríed
þengia/ædur í Heimsins Rañ/ opt var þa
þrelldur hñ/þyrer Blood Lambsins blýða/
þvinn er nu að Strýða/æ sælañ Sig: vañ.

Þa munu Sal mín svára/ sýngjande
þærum Loon/ Loþ síe mínum Lauðara/
Lamb Guds aðhæðsta Troon / Sigur gaf
sýnum Þron/ um þlessadar Nímna Næller/
þonum seigjum vier aller / Heidur með sæts
um Soon.

Son Guds ertu með sañe/ Sonur Gu
ds Jesu umñ/Son Guds Spndug u Mañe
Sonar Arf steinkter þín/ Son Guds eirn
Eingieten/ Synne Guds sýnge gladur / sier
þvör lifande Madur / Heidur í þvört eitt
sinn / A M E N.

XXVI. Psalmr.

Samtal Pilati við Christum.
Ton/ Hæðste Gud Herra milde.

Þer þa um Guds Son heyrde
Heidenn Landsdoomare/ þann
spyr (þvi hræðast gjerde) hvad

ann þvör

ann vor Drottenn ste/ enn JEsus þæ
dur þagde / þad og vel mælegst var/ Pi
latus brædt að bragde/ Þyfst og apt
ur sagde/ villt þu ei veita Svart?

Mijn er/ þad mættu þæta/ Magten
so Signarlig/ Jeg mæ vel lausann læ
ta/ líka Krossþesta þig/ JEsus svarar
og seiger/ syst mættu Balld a mæ/ eþ þi
er være þad eige/ að opna gieped/ so me
iger/ Neidre þeim hallda þier.

So hefur Synd enn meyr/ er fellde
mig þier a Nend / Pilatus þygg eg þ
þeyre / hann grundar Mælen vönd/
giorde strax Gilda að leita/ gæpu Prest
arner Uns/ Bægd eþ þessum villt veita
þyst mættu ecke þæta/ Eiar Vinur Rey
frans.

Neidungar hallda giordu/ Niaguder þæ
þra seil/ Bættu ættu alen a Jerdu/ eins og
Möldleger Men/ þan ættest þis eþ være/
Nætt

Herran Góðan Kynd / hugde því helst að
bæra / hoggalega þraufæra / Kansokn Rítt
dæmisins.

Skuldgod sön Heidner hielldu / þakande
í meita agt / þorgjepsins Hug sön hreiddu / hræ-
ðder við þeirra Magt / E hvorsu fremar
ætte / eirn snerhvæt Christen Mann / Drass
DRÖTENS Almætte / við Aft og Bligg
dunar hætte / sem Stolltum steppa kann.

Að stóorte Magt sig ríed stæra / stolltur
Pilatus hiet / ríett Mál til Rangs að fær-
ta / reifnade Leppelagt siet / fann vera margan
meige / Meining su villa þrætt / þó Eggen
bríoote og beige / baðað siet þeim þad eige /
þyrst Vallð þeit þapa hætt.

Gud er sa Völlden gíepur / gíæte þess að-
re Stíett / sít Liene hver eirn þepur hiet að
DRÖTENE tilsett / þan liet þig Heidur hl-
ioota / heidrast því að þiet vill / virðingar
vel mætt nioota / en varast Drambferne lioo-
ta / Roog og Rænginden ill.

Þjervallð eirn Gud sende / Undermeit gí-
æte þar að / Sverd DRÖTENS hefur í De-
de / Heidra skulum vier þad / Míðugger Fr-
íde hallda / Míðpð og Forsvare na / Þar er
dís þar er eva

die þriðofskan fállda / þunglegre Nefndar
gjallda / að vísu sít vanta má.

Eins sem hver einn Misbrýtur / eptir
því Stráffast haf / þáðare Nefnder hlífur
hinn sent meira til van / þeim mun ei þlaga
an þverra / sem þriðofskast i Gynda Root /
sa Þioona a von hins verri / sem Bilia þek
er sguis Nerra / þó gírer þvert a moor.

Þarðveite Balldsmenn alla / vor Gud i
sinne Selett / so varest i Bøndsku að þalla /
vel stunde Log og Rieta / hiner i Níðne stan
de / hvort so sem skýlbugt er / hrein Erro og
helgur Bände / haldest i voru Lande / A men
þess Dskum vier / A M E N.

XXVII. Psalmur.

Pilati Samtal við Gydinga a Doomsstool
num. Ton / Skaparin Starna Serra hreinn.

Wílatús heyrde hóofað var / hönn
Kensarans Keide þar / vofleidda
JESU annað sinn / uppsetst þegar
a Doomsstoolinn.

Gydingum síðan sagde hiet / síæd
þar

þar yðar Kongur er/ þeir bædu tað þeñ
añ burt þra off/ bræðlega laet hañ deya
a Kross.

Skal eg Krossþesta Kong yðvarn
Kallar Pilatus Nædnisgiarn/ engvañ
Kong seigia þeir aptur hier/ utañ Rey
sarann høgum vier.

Gudsþjalls Nistoriann hermer þra/
heite sa Stadur Gabbatha/ þarva Ste
instræte þijder það. Þar maattu Em
mijn giæta að.

Þei þeim Doomaræ er veit og sier/væst
hvad um Mæled riectast er / vifur það þo
þyrtir Vinþap Mæns / að rífta af Þotu
Sannleifans.

Pilatus Reyðsars hreðdest Neypt / ær
houñ hreð wt Bolluñ sleppt/þetta sm hellst
nu varast vañ/ vard þo að foma þer hañ.

Þei þeim sem að orielt Lög/ufngang
ast og þau tífða mæg/Sannleifnu meta sife
Gagn meir/Svþvirðing Drottne giera þr.

Huga sný eg og Mále mínu / mín goode
 Jesu en til þín / Pilatus Kong þig kallar
 þítt / Krossþessing Judar Díska þítt.

Þú ertu Jesu Kongur klár / Kongur
 Dyrðar um eilíft Ár / Kongur Einglanna /
 Kongur vor / Kongur Almættis Eignar stor.

Þú stóðstu bundinn þar þýrret Doom /
 þú leidstu Nroop & Kvala Róom /
 afseigia giördu á ler þig / undrart stórlega þetta mig.

O Jesu þad er Jafning minn / Jeg mun
 um sjáðer niöfta þín / þegar þu Dyrðar D
 otten minn / Doomsdool í Eftum setur þín.

Frælsadur Einn eg þa þýrret þín Doom /
 Fagnadar sælan heyre eg Róom /
 þínu Ná þne. Þvalder / Þvalen kalla mig þia stítt.

Kong minn Jesu eg kalla þig / kalla þu þ
 æl þín aftur mig / Nerratign engva að Ne
 im ins Sid / heildeg þar meiga söfnost vidi.

Drava Steinstræted Heimsins stípt / þess
 miet opt í Benda stípt / þanged liet Jesu
 sus leida sig / so Eftneñ hñs fone þper mig.

Jesu þín Chrístne Ríks þig nu / Kong
 ur þennar eiru hætter þu / Stjórn þín þenn
 so halide vid / að Nigmetum nær dýrðar þ
 id / Amen.

XXVIII. Psalmur.

Þm Pilati Handa þvott og Doom.
Ton/ Tú bid eg Gud þu Hæder mig.

Þilatus sa að sonnu þar / stinn
Kæd mættu ei gillda þar /
Þpphlaup sier bryð hæðdest
hann/ hugde að stilla Bænda þann/ þullnæ
gia villde Fólksins Bon / þæ skylldi
Jesus Daudans Döon/ Sannleika önn
göum synte meir / svo dæmde allt sem
beyddu þeir.

Hendur í Vatne þa nam þvo / þat
næst við Guda mællte svo / þalper um
þdur siame þier/ Sælaus við Rietflætt
Blood eg er/ allur Almögen uppá þ/
andsvatar greidt í þessum stad / þans
Blood (þo nu hann kvelie þess) þome
þper Þerneð vor og oss.

Pilatus hæðe þropað þat/ Þýttar Þos

DRÖTENS eingen var / fyrer og epter
eins ried han / Brurda Besti m Etlaufr
ann / þo moot Samvitkun sine þvert / siolþu
ur viliade Dæmd bert. Gud giese ad þæt
vellidn vor / vare st þau Dæmni Glæpa fier.

Quad margur nu i Neimenū / hier flastar
Pilatū / þm þo elskar og iofar mest / Athase
hans og Dæmen vest / Otten i Doome opt
þæt Sess / Nærherrarner niota þess / Altræg
ans Næsun olle þvi / Illgiarner Skalkar
hlaupa þrj.

Abata von og Vinahoot, Verken dylia
þo sien lioot / lifa kiemur su Fordilld frch /
sem forvarad gletur Barrabem / euss þa
Raunen hvad gyllda skal / Gulltun gen su
sem Achan skal / ma stie ea þygge Vætur
hin / meir en Pilatus þetta sin.

Ea spyr / hvad velldur / Edygd flest / erfst
rær Daglega og þiolgar mest / Binsoonar
lese er Ordsok hædst / eigner Eagræur er
þessu næst / My skun sem heiter Skalkasi is
ool / Rygnest epter um þæryst Hool / Otten
Laugen so þvngar þrætt / þeva þau ede ad
lita hætt.

Spret Foollenu þegar þar / þrode Pilate
us Hend

us Mendurnar, þyrir Gude (stær þan giers
de grun) gillda munde su Apsefun/ varastu
Madar Neimsku hans/ þier þo þu viller Si
oner Mañs/ Almæltug DRITTEns Aug
syn stær/ alle þitt Niarta ransakad stær.

Villtu þig þvo/ þa þvo þu breint/ þel
Niartans bæde liost og leint/ ein Lang er
þar til edla good/ Idrumar Lear og Jesu
Blood/ græt þinna Synd/ en set þitt Tro
aust/ a Sonar Guds Þgu epalaust/ lat
af þu en þoka goft/ allan varastu Neastis
þvott.

Bloods þepnd a sig og Børn sgu med/
Blindadur Lydur þroopa ried/ epldest þvo
þesse Ofkin fæld/en i Dag bera þeir þegar
Gjöld/ At hugagiarn og Þrðvar stær/ ein fe
um þegar þu Reidur ert/ Formæling þan
þinur Stad/ þanþi meiga Dæmch uppa þ.

DRITTEnn Jesu sgu Dæmdu var þ/
Domare kiennur þu aptur stær/ Domæn
lættu til Þrðar þier/ Domænna vanda ri
ert sem ber/ þvo þu vor Niarta og Mendur
med/ brein Læna vordveite rofann Gied/
þitt Blood þkellauþ sem þloðu a Krofi/
þreife þad Bærneñ vor og off/ Amen.

XXIX. Psalmur.

Um Barrabas Frelse:

Con/ Eins og sitt Barn/ Soder Aftargjarn.

Seldi Pilatus saklausan Con
Guds til Krossens Dauda/
Bpphlaupsmaðr sa Þiðg eitt
þan/ þa Frelse þan/ þiecti Eign enn næste
Dauda.

Þiðg Kristvaðstoppu þa bunden beid/ Bar
rabas tru eg þan heite/ ma þier þinnast
ein Merking greid/ um Manfyns Dæ
þd/ miðg skjir ad öllu leite.

Barrabas fra eg Gædurs Mið/ þerter Lærd
er Men þgde / Adam lqfest þar eplausi vid/
og allt þns Lid/ þm a þiell Daudars þgde.

Bpphlaups Maður þan erðen ver / þa
Epleð i Man þer leiddi/ þialps Guds Þod,
orðe þynke ei þar / og þqðan þar / þig og allt
Manfyn Deyðde.

Þiðg Disþuls Þiðstram þastur læ / þærgenn
til eilæps

fil eilípps Danda / aller hñs Nidlar tví þra
med Gynd og Þra / ættu von Kvala og
Mauda.

Nær þa Jesu var Næled kalle / af Heida
nu dæmt Njervalde / þiect Adam optur Frel
sed smialt / og Fiof hñs allt / sem þagmar
þvi Lausnar Gialde.

Nu þyrst eg Adams Nidie er / nær mien
geingur þad Dæme / Sæl mien fet slyft þyr
er Sioner þier / og siadu hiet / sanperdugt
Eardoms Name.

O hvad opt hef eg aumur giert / Bpp
reisa moot DRÆTENS Anda / Daglega
þvi hñs Bodord bert / so braut eg þvert /
mier bar þo i Njædne ad starða.

Mun og ede vid Mændrap frg / mñna
Sæl þraft eg deyðde / ill Dæmen gapust
af mien my / og Maudet i / Mæungan þar
med leidde.

Opægur er eg orden mest / allar Skjupn
ur þad saña / Særmadum ekkert Forsvar fest /
Sængelsed vest / þyrer þvi hlyft eg fenna.

I Myrkvaslopu eg bunden lög / Þó rori
Lögmoals mig hræder / þa ut rælaa si Da
ndans Strgd / og Dæmsins Lgd / Þoolga
Gorgen mæder.

G liff

; Njætt

Neyre eg nu þan Nialpar Doom/ad þess
er þu Jesu milde/þyrer mig lided Eijplatts
Doom/þijn Eijnen froom/lausan mig þau
þa villde.

Su heilaga Aplaufn/Nrygd og Ewt/
af Narta minnu greider / Syndanna leyser
Nledia Nwt/og hjer næst wt / wt heidu
Fængelse leider.

Nvad Dauda safuæmt fast a mjer (sodd
an Wessun eg þede) til Dauda allt var Læ
mt a þier/minn DNE Kenn hier/Doem
enum fvgde eg ede.

Wite Eif og Ewl þig lopar nu / leyst
þra Daudans Fængelse/eg life eda den/þad
er minn Ew/Drygdul su / i þjnu Jesu
Frelse.

Himneskre Þaska Nattid a / þes eg nu þess
ad bjda / Morvafropun þrelsur þra / eg
þagna þa/i Glode Bvaldra Eijda.

So er nu Barrobas ordein þess / Adam
og eg hans Midie / hvor Christi Eala Ne
ime t/vorn Nerra þvi/ Neidre / lope / tilbidi
ie / AMEN.

XXX. Psalmer.

Vin Christi Krossburd.

Ten/ Tunga min efrierta vliede / min

 Trijdsmenn Christ wt kon
pu pærdou/ og klæddu hæn sin
um Bwning i/ sollnar Under
sart vid hrærdou/ pær soidu og blæddu
uppa my/ a bles sudu sinu Bæte særdou/
hæn bar sin Kross og mæddest þvi.

Slæde so a samre Etundu/ Eimen
nocturn bar þar ad/ Framande Mætur
er gieft um Grundu/ gripu Gudar þæn
i stad/ Krossenum a hans Herdar þren
du/ hæn gieftst naudugur under þad.

Þæt sem (Soul min) Synder dregja/
Samvit skunne þvert a moot/ Bædet þæt
DEens endurnya/ ef ede giota a þæt
Boot/ vid skulum þra þeim Flæde þæt
Þyter gieþningar bidia of Rocr.

Þopa Heimfins Þæt læte þæt þæt
me lioð til sans / morðan læfnade þæt
Guds sæte/ Siulan madal Amngats /

104 þar ei neirn fern Bøled bæte / og bæte með
þonum Krossenn hans.

Simon bæde og Syne hans bæda / sið þæt
hiet nepner Historian / Gudhræddur skal ni
ota Næda / og Nidiat marger epter hann /
Wylskunfemb vid Men færcæda / minast Gud
og launafann.

Framande Madur mætte Ehrste / med
þonum bar hans þunga Kross / þæt ma þin
na þvørn þad Lyster / þreina þætting uppa
oss / Eydinga Foolf þa Guts Næd myte /
gæst Heidingium Eyrdar þross.

Synda Under þpæst mænar / ept a þvæt
te Stundu næt / Samvitstænar Sorg ei
dugnar / Svida Meined þla græt / Blessað
at Jesu Beniar þijnar / bid eg myke og læf
ne þær.

Þesse Krossens þunga Þyrde / þæt þar
DROTTEN legð a Bæf / so Þyrermyndan
þyllid su hrde / þa Þoornarviden þar Þfæch /
sa þin Ganguren Sorgarstyrde / af Sælu
mine toof Dmaf.

Minest eg a Þicaning þinna / þig su mæd
te Þyrden stræt / sanlega þyrer Sælu minna
seddan leid þin Siæskan blæt / vegna þess
mies

híer vird, tu ad sýna / Verfunfeme nær eg líð
 Nollu er tregt nú Herra Mínde / í Nor
 mungunum ad fylgia þíer / þó eg þeiga
 en feta villde / Forcesser þín þín þýldugt
 er / Vilien mín er í veifu Gínde / þu verður
 þvi ad Málpa miet.

Gíftu Gíed so þítt eg þeðe / þíadú vill
 tu sýna Líd / láttu mig Dóttin einan eðe
 í Andud míne þess eg bíð / Málped mitt þó
 Mauder hneðe / Mád þín bleffud kænast víð.

Rómer þu under Krossen stranga / Chr.
 ísten Sæla gíet þess híer / ep Nolluð refur
 ad mæglu og mænga / múnú hvor þín skýl
 dan er / láttu sem þu síet ganga / sálpanu
 JESum undan þíer.

Under Krosse Juvorkíana / alldrei híer
 þíu bína lat / varast Gíepe vandra Mána /
 a Bálum þínum haf þu gætt / íðka Sæn e
 Joran sána / elska gíarnan Noop og Mát.

Nap þu JESu mig í Míne / Mædu og
 Dandans Mrelling stítt / Børn mún hía þí
 er Forsioon þíne / þra þeim ellum Banda
 hítt / láttu standa a Lffs Boof þíne / íðka
 þeirra Mæpn sem mitt. Amen.

XXXI. Psalmur.

Predikun Christi fyrer Kvinnurnar.
 Ton/ Sa Frials vid Lögmaal Gæddur er.

S Olked sem DRÖTNE fylgde
 vót/ þylltest margt rangre hör
 du/ Kvinnurnar grietu sáart með
 Gvót/ sem hans Kvöl alunka gjördu.

Snere til þeirra Son Guds siet/ sag
 þe þa Herran mætur/ Græte þier eðle
 þær miet/ O Jerusalems Dætur.

Sonu yðar og eigenþyngd / eplaut
 þier græta meiged/ nælgast þu Sind sm
 nu er geymd/ nær þier Harmæde seiged.

Sæl nu Döbryriann Barnlaus er / og
 Þriost þau ei sögien voru/ hrynie þær
 offf Nælsarnet/ Næder z Fiollen steru.

Þý giört er so vid það græna Tric/
 gietu þvær til þess næde/ hræd hid þoru
 ada þa mun stie/ þ. true eg Jesus næde.

○ hrad

Þhvad Beralldar Birding er / Vælt og
svikul ad reima / gicet þess minn Sæl og sja
þu hjer / sanþrookad Dæmed elna.

A Psalma Sunn dag sialpur inn / Enn
Guds i Sorg nam rjda / Afviner hns þad
sanna sinn / sungu Loj oan alls Rvga.

Þam Dægum sjðen sialpur vof / færdu
med Kross nam ganga / þad hlutu hans Vin
er ad sja med Svof / Sorg Martans bær
stanga.

Næpe so verid velt og þla / Berollinn
Nerra sjnum / hvors ma sjer vanta Þræll.
en þa / þess gicet i Nuga þ. þnum.

Þeini sem hun tædur Bljðleik sin / bræ
en er Sorgen mesta / hirtu þvi allrei Næ
ga þin / vid hana min Sæl ad þesta.

Sanlega slyldugt seige eg muer / sara
þa Rvof ad gæta / sem DRLT En JESu
þungt ad þier / þreyngde i allan mæto.

Samt er þier eke þient med þvi / þott eg
þig alimka villde / eilspæ Matugn ert þu i /
upphafen JEEB millde.

Þar ma mi heildur aukast af / Argur
Samviesku minar / Þrdsok eg til og Efne
gop / allrar Nærmangar þinar.

Ervid

Ervide heð eg aukid þier / op þungt með
Syndum mínum / Glæpaða sem eg giorde
þier / gallstu a Nollde þínu.

Næðest eg miet þie hulen geymd / su Næpn
dar þína stranga / þvi eg vann til ad einþ
Gynd / þper mig skylde ganga.

En þo gied eg mig aptur við / Avortenn
Kvala þína þer of edlast eg Freise / Frid /
og Forlaet Synda minna.

Angisten þar æ Gorgarlat / er Sæl þillst
þiædu n. þna / snýst i Þegnud og Þeigengr.
at / þyrer þa Mýstun þína.

Þid eg nu Jesu blide þig / sem Boof mi
er giorde þína / lat engvann gialda eptor
mig / Illstu nie Synda minna / Amen.

XXXII. Psalmur.

Þm Græna og vifna Tied.

Tou / Tu kom Seidiða Gialpar Ræd.

 Reiner Jesus um græna. T
ied / gietur þins vifna eirnenn
med / vid skulum Sæl minn fæda
ang. Hæfna. Lærdom a Ræle þvi.

Friopgunar Glesn uplud Þæn / vet
Bloom

Þoomgud stóð með Lauðen Græn / þegar
a Jorðu sæst til sams / Son Guds iðlaðdur
Móðde Máns

Æðins Averti liufa bar / Æfnade Jesu
Sóttarnar / þra Diefle leyfde og Daðans
Þgn / Daupū gaf Meyrn / en Blindū Syn.

Af hvörre Grein draup Mungang sætt /
Mialprædis Rieñing fíeð hañ rætt / eð hñs
Þängeingne Aftroðleg / Angradar Soaler
gladde miög.

Gude var þeðt það græna Tíed / gledd
uð Ninnar e Jorden med / i hñs Sæding þ
vitnað vañ / og við Jordan / þa þíðest hñ.

Ríettætis allan Avert bar / þu til Kroff
Daða hlýðen var / saklausá Lombed Son
Guds eirn / ap Synð e Egtū klar e þreirn.

Þo máttu ei það edla Tíe / Angarlaus
vera a Jorðunē / Guds Rende Stormur ge
þsa vañ / gíeð þvi Ræpsingen þfer hann.

Ep þu spyr ad / hvað vallda vañ / villde
Gud látta saklausan / Sonen komast i Sorg
er þær / sem þonum þo var Míarta líar.

Þu skalt víta ad vísmad Tíe / var Mañ
þyn allt a Jorðunē / ofan ad Róotum upp o
þornad / Avert Rænglætis ferde það.

Stedsend

Skadendur Fried sem skinde Jorð /
 skipað: Rottens Reide herð, upp hogg va-
 so það eðe þar / Afrenni sie til Spillingar.

Þu Jesus Monium Bægdar þad, við
 eft matte ei að fíngest það / utan þan fæle
 uppa þu / Iverka Sielliden þryggelig.

Herran sklaðdest Nollu þa / hingad komi
 til var Jorðu a / Dismadte Eft gopst Besa
 þan good / þa varð rothelle þins dyra Blood.

Saklaus þvi leid þu Sora og Næd /
 Spudugt Manngu so þeinge Næd / þid Er
 æna Fried var þræfed og þrist / hier að þad
 vísna Bloomingadest.

Guds Dyrdar Sæte sitt Nollu / Son
 uren matte ei þpía þvi / þyrr en þi Neime
 þarda Næd / þapde þolad æ Kressens Deyd.

O þuad Mans Nollu er Neimistku þyllt /
 þryggelega vor Maata villt / villande þi Lesu
 þiggut það / leifur siet allstins Elæftu að.

Marger ætla / þyrst eðe þrar / apellur
 Næpndu sama Dags / IRLT ein þa allde
 rei munu meir / minost a þ þin gierdu þar.

Þu gooda Trienu þyrmt var skift / þur
 runt þausk mun þa þa led vöft / þape Feds
 eren þirt þu Son / Næpndar mun þrælenn
 eiga Þon.

Ep

Ep ad nu Milden castrodlig / ohegnda
Sal min lifdur þig / hns Polemæde halla
tu hier / Niatprædis Mledal gieped þier.

Wisnad Erie eg ad vassu er / Bægdæ Ræ
ettlatið Nerran mler / Eicæstunær Eysenta
Græn og þþu / gegndu mig under Ekugga
þþu.

Bon er ad mler sie Moostast vass / mun
eg umþþa Daudan sþit / Nolded mæ ei þyr
er utan Kross / eignast a Nimmu dyrdæ hneff

Læpte eg inthum Erlar. Stop / a Tri
ed sent drypur Nunang ap / Eion Nartans
ellu angre / upplæst nær eg smæða ap þvi.

Þegar mler ganga þraiter nær / þier
smo þu til min Jesu liær / Narta hresse æ
Nuga min / Nimmestur Nmdat Belve þin /

A M E N.

XXXIII. Psalmur.

Dm Christi Krosspesting.

Ton / Konung David sin Kiende.

ROm lofs med Krossens Dyrdæ /
Christur i Naustad / Arþindur

N

þi æg

þrá eg hafi yrðe / Edif Galle blandad/
 honum þeir hielldu að / Drottinn vor
 dyrdar mildde / Drekka þó ekki villde/
 þá hafi smacðaðe það.

Fals under fœgru Mæle / Þordilldar M
 æsnei ber / Binnatta temprud Tæle / og
 Tráarlaus Þorun hier / Edif Galleblandad
 er / soddan Svordreggia Bæne (þó sialpt gle
 islega skjæne) Mertað hrinder þrá sier.

Had tek eg vðit til þakka / þá þú villt
 Drottinn fíer / hvort med þier sialp þú smacð
 sie þín Mýstunennu skær / í hvortte Nerd
 muer nær / Gallþensku Selvaninnar / og Þif
 arin Mennþarinnar / burt tal þú þrá muer þíar.

Mæleð Jæsum a Þerdu / Þudar Kr
 ofspæstu þar / med Mennþar Einn hor
 du / Mændur og Fæturnar / teyggt allt og
 fogad var / gíek so Þarngaddur nistur /
 gíegnum Looða og Nistur / Einn og
 Bein fundur skær.

Sveggja Mordingia mille / Mýst

unar Nerran hieð / Spardoomen þra
eg so þylle / sem þyrir meir um þad gieð
Næder so Ritning þeð / Þiöon minn sa
ein vofaleñ / er med Spilloirkium tal
en / Forsman miög þunga þieð.

Nu eg minest a næsta / nafn þa Adam
stod / vid Fried med Nermung hæðsa /
Niartajorg / Bøl og Mood / þvi Berk hans
voru ei good / Þiövartie Angrid kvæðe / und
er Eriannum sig falde / þess galle ell Neims
sins Þiood.

Nu aptur Jesus Nafn / megiour a Tr
fenu stod / Þiöndur / Nod / Trifur / þrafenu
Niartens har saron Mood / þo voru ell
Berk hns good / ein fyrer engou þaðest / ep
enbertega kvæðest / þess nauð ell Neimsins
Þiood.

Norpe eg a Nendur þiöar / Þerra minn
Jesus har / fyrer Niögiörðer minn / Me
inen slök lidu þær / Bloodreyren dunde þi
ær / Saurun Salor og Nanda / sem miög
femin i Nanda / ap þreint m. d. ellu þær.

Þess var eg þraut að heilda, þess Glop

ana hjer þess. Sætur þýner gjalda/ þværd
til Eþnat mar/ **ORÐ** E En eg þad a þi
er/ stram a Þridarens Leider/ Þoot þor mýn
sasnán greider/ þiedan ap þvar eg þer.

Gud gjaefe mitt Nollid. mætte/ med þier
Krossþestast nu / fra ellum þli þu hærte/
Eft mýn et Dagleg su / mit Herra þ veirst
þu / ut þa þad Þnd mýn kynne/ Þhindrud
Gjaestu þine/þiona med þýðre Erri.

Eirn med Þllradis Mommum/ aller þig
hjelldu þa/ sem i Þeilagleik seðnum / sialkut
fomst Nimmum fra/ nu eg þess niocra ma/
ap þvi eg er Þðvalinn/ med edrum Þuds
Þornum taleð/ þat trenste eg eþlal. si æ.

Þeg mun æ medan þiare/ miðost a Krossi
æ þin Þeimsins liufe Lausnare/ Þþgar þ
Þuga min/ hvort eg geing vet eðajn/ æ þin
stam æsta grunne/ æt þd mid Þiatta æ Mun
ne/ seiaðande hvort eitt i þ.

ÞEi Þhrisi Kvel eira/ a Krossinum
þyrrer of þien/ þie mýn. Eættargield þrei
na/ og Eynða Kvitunur/ of þa þi. Eðre
þien/ uppa þad Þnd mýn venar/ Þ Nef
re Þedurs eg Eonar, og þeilags Þria A
men.

XXXIV. Psalmur.

Fyrsta Ord Christi a Krossenum.

Ton/ Lifande Gud þu ert þar æ.

Hegar Kvalatar Krossen a/ Eychra
vorn Nerra giørdur/ þlafur med Lei
enu lagðr la/ Lausnaren midur a Jers
du/ Andlited hørðe i þeim Stad/ og Aug
un hans bleffud Ninnum ad/ hæn stunde of
Angre hørdu.

Sin Fadn allt eins og Barnd blødt/
breiddet mot Fødurnum kæra/ Bløðed dun
de og Taren tñðe/ tñkrade Nollæd stræra/
hiet Røda Midur Nuga þin / hvad kunne
mæra nokkurt sinn / **OXPEEEN** til
Nepndar hræra.

Ovinum Fridar Blijdur þad/ Brunn
ur Mæsfunarinna/ hæn vill þeir niote
cirnen ad/ Værtar Þinnu sinnar/ sagde
GADEK/ þeim þyrgerie þu/ þorblin
ðader et vita nu/ slæper hvad vendi þer
vinna.

Neimius og Diöpsls Nredia Biel/
 Nolded þrælega villa/þessi vegna eðe þede
 eg vel/þó nu margt giore eg þá/ þere svo
 til eg blyndest hier/bid þu þá JEsu þyrer
 miet/það mun Nefnd hárta sítia.

Eg má vel reitna auman mig/einn í Fl
 oð þeirra Maña/sam í Rvöleñe þia du þig/
 það voru Elld Eynðaña/en þu sam bætt
 er Brot mín hier/bid þu og lifa þyrer miet
 so þæ eg Frelsun sanña.

Þyrst þu þaðst Fridar þyrer þá / er For-
 sman þiet giordu mesta / vissulega eg vita
 má / villtu miet allt hid besta / því eg er
 Guds Barn og Broder þín / Blessade JEsu
 Nerra mín / Næd kán mig nu ei krefna

Allra lifdast þá a eg hier / Andlátte míf
 nu að giegna / síe þá mín Gud þyrer Sicon
 sam þiet / Sonar þíns Þýnañ meгна / þeg
 er þañ lagdur lægt a Frie / leit til þín Aug
 am Brotande / Bæg þu miet þá þaís veg
 na / Amen.

XXXV. Psalmur.

Þm Þferskriptena yper Krossenun.

Ton/ Hættmrañ sll og Edle Mæns.

Þskript

Sskript Pilatus eina liet / yf-
er Krossenum standa/ Jesus
nefndur af Nazareth / Dyr
Kongur Gydinga Landa/ **DRÖSNE**
med san/ Domareu þan/ Daudaset en
gva stærre. Margur las það / i þessu
Stad/ þvi hann var Drott so nærre.

Það var Ritad og þanen sett/ i þess
slags Tungumale/ Balldsmen Juda þ
vissu riect/ vilia þvi Pilatus bricale/ þn
ansar greydt/ ei skilde neitt/ umbreitt
og þramar timde/ hvad skripad er/ skal
standa hier/ so skiede af **DRÖSNE**
Ræde.

Þar nu a Krosse Mættinn hied / hier að
magn Sæla giættum/ Virðingar Titil paga-
tan þied/ med Forþrifs Sælfess mættum/
að Nialparþros/ heiter **JESE**/ Heimo
sins Laufnaren goode/ hver Dieple þra/ oss
Þrelsa mæ/ Fleklous med sgru Bloode.

Nazarenus hann nefnest þar/ Mættveris
hinn spillaz

Spilling Maña/ þrákileñ eirn að vösu var/
 vel þeða Nigone jaña/ synde hañ brant/ li-
 oft bæde og leynt/ Lifanda Guddeirum/ hñs
 Lignar Son/ trær/ þorsfall þioon/ trögge-
 ur í öllum Greinum.

Rongur Gyðinga flær og breirn/ í Kr-
 opte Gudlegum droffnar/ sa Davids Stól
 Hal Erpa eirn/ alldrei hañs Kyfke þrotnar/
 Israels Hroos/ Meidená Lioos/ heiten For-
 fedrum leinge/ soddan Titel/ somde riect vel
 Sæl mñn þín Nerra þeinge.

Soddan Birdingu villdu hann/ vunder
 Gyðingar sneida/ Neptar Áupunden í þm
 brañ/ af því Pilatim beida/ Orðtal þad
 brætt/ a anan hætt/ vor færa settum Meato/
 hañ kvad vid ven/ því þad vill ei/ þeim Ek-
 orten veitað læta.

Dramblátum setur DRtten Skamt/
 med Diorþung sýna og Nrecke/ þeim lqðst so
 s hñ leyper þramt/ leingra komast þeir vde/
 allt Hal mitt Traust/ epunarlaust/ a hans
 Magt sapnañ stando/ hvad munu mjer/ þa
 Meñerner/ meiga í noðru gronda.

Í þrenslags Tungum var þetta Þrand/
 þviad

þviad vor Herran millde/villde sijn Elsko/
 At og Rad / allre þood byrtast skulde/
 þvart Tanzun al/mz Nuga & Soal/heidre
 þig I Eju goode/sem Rvølen þqu/og Kr-
 ossens þqn/kypte fra Synða Moode.

Þiepdu að Moodurmal led mitt / minn
 DRÖT En þess eg beide/þra allre Villu
 flart & kvitt/Krossens Ord þitt vð breide/
 uñ Landed hier/sil Heidurs þier/þessr mli
 þad Blessun vallda/medan þqn Næd/læt-
 ur vort Land/Lyde og Bygdum hallda.

Handskript var ein yper Hæpde miet/þu
 minna Scalu grætte / enur stodd I Eju yper
 þier/sem Angur vors Niatta bætte/ I Eju
 þu ert/rotoalen bert/under Rongs Stiorn
 an þine/carla og sñd/uñ allan Lqd/ohætt
 er Scalu mine/ Vmen.

XXXVI. Psalmur.

Um Skipten a Christi Klædnade:

Ton/ þvar minde vera viartad mætt.

Stríðsmenn þa hepdu Krossfest
 Christ/ Klædnad hñs toctu snart

skiptu í Glæde þjóra þyrst/ þá skýlde
 hver sinn Part/ a Kyrtel þrúonadann
 líofst með Lyst/ lögdu þeir Slutþall di
 arpt/ Foolskuverk meðan þullgiördest/
 Foolked a hörðde margt.

Ritning su eina Þppþyllð er/ ædur
 var þar um skráð/ Skröda minni þeir
 skiptu sier/ skírlega það er tíð/ Slut
 þalled yper Fat mitt þer/ þæ eg þess eir
 nen gæd/ set Madur slijkt þyrer Eion
 er þier / síá Drottens myklu Næd.

Nu mættu skilja Nafni þar/ neyldur ær
 öfken a Róss/ openbert saú aller þar/ vetrú
 enn Dreyra þess / soðan Forsman Euds
 Sonur bar/ sannlega þyrer off / hier viefst
 þllum an Nylmingar/ Minnsti Mi skun
 ar Mofst.

Kalla eg merke Klæðum hans, Efriso
 ena í Meime hier/ um þjócrar Atter Follde
 at Rans/ Flokur sa dreyðde sier/ En þyrill
 þesse Laufmarans/ Lofnar Þrd Blessað er/ vit

Se þvi þipta Skynfend Máns / Skilning
Sáttleik þins þver+

Ei liet vor DRÖtten Audlegd þm / ept
er i þessum Heim / Klæden sem hn bar Nól-
de a / en hvörfe Gull nie Seim / þo máttu
ei hans Wooder þaa / þu minsta af öllum
þeim / jller Men Nende yfer þau flaa / ald-
rei þvi Dæme gleymi.

Safna Nooplega Heimsins Aud / Nuga
syfen sturlar Gied / þygg af DRÖtne þitt
Daglegt Graud / duga lát þier þar med /
Nöldid þa Jerden hylur Raud / blotnast
má þmsum Gied / so þig ei giñe Eyndenn
snand / giæt vel hvað hier er Ried+

Stríðsmána Neipt og Nardhydge / Herra
ans Rvol gat ei mykt / þo vite noog hann
særdur sie / Síñed var Illku ríkt / þeir sm
Sætælan firda Gie / Þoolstuverf druggia fl-
kt / Gud láte þig ei Elæp þan Rie / þu gi-
örer annad þvilíkt+

Naken a Krossu hiedstu hier / Herra min
Gud og Máñ / þullnadar Borgur sem genn
er / þyrer mja Synnugan / þa Þoorn DRÖt-
enn / oa Sæl minn sier / su gledst en blýðast
þan / Bræðfauþs Klædnad tilbíðostu mjer /

þam

það besta eg gyrnast fœn.

Hentuglega þiell Muttur þa/ Herra minn
 Jesu fæder/ þu liefst mig auman þína og fœr
 Þagnadar Orð þín skier/ þeim Klæðapall-
 de þreppa eg a/ þegar mig Hrygðen fæder/ St-
 raumur Gyndana stöðvast þa/ Stríð nýttu
 Hiartad þær.

Hier þu nu skipte Heimurinn/ blæande
 Aude sijn/ endast þa Glaumur eitt hvort sijn/
 þa Wæn Lífjans dýnn/ mættu hlótrast
 Herra minn/ Muttu næst Krossi þínu/ so Dyr-
 dar þegurstu Dreyre þín/ drimpe a Stölu
 minn/ A M E N

XXXVII. Psalmur.

Annad Orð Christi a Krosseman.

Ton/ Ef Gud er oss ei sialfur hia.

ÞPreistum Krossi Herraans
 hia/ þíns Mooder standa naðe
 Sverðed sem þyr ried Simon
 spæ/ Stal og Líf þeinar þiade/ Johan-
 es eirnen Jesu fæder/ iþnt var þar
 lifka staddi nær/ glegt þa að ellu garde.

Sime

Sinne Moður hafi seigia ried/ Son
þin listu þar Kvíða/ við Læresveineñ
líka með/ Lausnarinn blíðt nam jnta/
sía þu og Moður þína þar/ þaðan i
þra sem skýldugt var/ sa toot hana til
sinna.

Sa sem Níðneñar sette Bod/ síne Bless
an ried heita/ þeim ed Foreldrum Styrk &
Stod/ stunda með Elsku ad veita / joddanu
Dygdana Dæmñ hier, Stotten vdr sialpur
gaf af siet, Barnunum eptir ad brepta.

Gyrnest þu Barn mitt Blessun fca/ Vi
org Lyps og Gæpu þína/ Foreldra skaltu
þínum þa/ Þóðnan og Níðne sína/ Bug
doms Þverspuded optast nær/ Flucku & El
is ad Launñ fær/ Níðvissa Nefnder þína.

Eðurnar þinna eirneñ hier / ægiætis
Nuggun blíða/ Jesus allt þra angur siet/
Þan ioon þeim veltar þrjða/ ep þær með hr
eimū Nuga & Sid/ hallda sig **MDL** Tens
Þínu við/ oa hñs Nialprædis blíða.

Maria **MDL** tens Moður fíar/ merk
er Guds Ehríste saña / under Krossenum
optast

optast nær / Angur og Sorg mæ faña / til
hennar lftur þó Nerran hyrt / Nuggunar
Orðed sender dyrt / og Forsioon þroomra
Manna

Það reynest opt í Heime hier / Hlutfall
ORÐEens Astvina / Nærmungar Sv-
erded snart þá skier / Sæld Eppsins gledur
hina / hverier þó Christum hata mest / hefur
það longum vidgeingest / lft vill þó Ang-
re lina.

En þeir sem Jesum elska af Root / und-
er hans Krossi standa / Nerrans Bloodþadme
þorþa a mozt / hvern þeir lfta í Anda / Er u-
ar og Bonar Sioonen sett / Ear hans og
Beniar flodar Riett / þad myker Wein og
Banda.

JESUS eirnenn við Ast og Moad /
apstur til þeirra lftur / giesur Nuggvælin /
Niap og Moad / Narmabend af þeim slætt
adgiæten Foduns Argun flætt / öll reiknat
sína Borna Lætt / Adsið þeu allðrei þætt.

Jeg lft beint a þig Jesu min / þagnar þó
Nygden searer / i minnu Krossi Krossen þin
kröptuglega mig nærer / siðhvort einasta

Særed

Særed þitt/sanlega græder Niartad mitt/ E
myan Fognud þærei.

Þá eg Andvarpa/Dska og bid/ Anarn
am Erwar minar/ líft eg hvert einar. Dæd
ed vid/upp til Kross þínu þínar/ þæt eg þra
mier þá signad Sær/ Eyrdugt in Menne
openn star/ Brucur Blessunarinnar.

Gledestund Nollis þá giefur mér/ End
mið ad Billa sknum / uppa þig JESU
horpe eg þier/ Niartans Augumum in þínu
Adlegdar Giæden Læfamlig/ lættu þó all
rei vlla mig / þra Krossens Þadme
þínum.

Jonas sat under einum Lund/ þengra Me
ina þvi Þiende/ Mædeigis Sooler þitastund
han ei til Slæda brende/ JESU Kross þu g
ga Skiooled þier/ skylet þó lærgtum þerur
mier/ þyrer Guds Næmdar Nende.

Næst eg sep/væfe/ sit idur star/ I Sælu
og Mættu Nauda/ Kross þínum eg bidd
mig þia/ þerþande a Blood þitt randa/ læt
mig eirnen þá Nfen þver/ æt of sofna a For
um þier/ so kvjðe eg þá vid Nauda/ Amen.

XXXVIII. Psalmur.

128
Bm Bryllef sem Christur leid a Kross-
enum/ Ton/ Jesus sem ad off Jrelsade.

Seir sem ad Christi Krosse sen
komu og þam hia geingu/ hri
stu med Nædunng Næpudenn/
þonū til Bryrlis þeingu/ Neitord sin
þeþde han þallded list / Nerrans Wu
stere ad brioota/ a þremur Dögum an
ad nytt/ eþna med Bygging þlioota.

Þeir lugu soddan Falsmen fyrst/ þyrer
Caiphas Dome/ af þri þapte þad wtþetst
eþter Fiölmennis Roome / þesser þo þeþe
þeyrt og sied / Nerrans Jarðteifrer þrýðar /
Eggen þeim betur gæst um Gied / geingur
þo enn til vðdar.

Þildungar Landsins Foolked þlest/
og Flockur Neiden Strijðsmanna/ Ner
tan vorn JESU hæddu mest/ med
Næpdingium Þressanna/ sөгdu eþertu
Son Guds fiær / sa þig med Krapte

stidur

stidur/ kom þu h ier/ so þad sjaum vær/
sialpur af Krosse nidur.

Mañ sa ed vdrum hegur hier/ hialpad
og Læknad matga / megnar nu ecfc ad
sonu sier/ sialpum vor Nerd ad biatga/
soddan Nædyrde Nroop z Dær/ hlaut
þa Jesus ad lijda / stood þad yper um
Stunder priar/ stutt var Andlaats ad
biida.

Þa þram hia Christi Krosse nu/ fallfande
hæld eg ganga/ sem ecfc af Martans Aft og
Trw/elska hans Þinnu stranga/ Neilaglif
snum broosa þrú / vid Nollsfins Fersn sig
bynda/ sjdan falla Aurvantir g i / eda þor
herding Grnda.

Ad þinnu Krosse Chrifte liær/ fiam eg
semi eirn framonde / gief þu mier Læpe ad
ganga nær/ Gied mitt styrke þin Ande/ svo
eg hugleide hvad til kom/ Nædning / Tryll
ord og Þinnu / leidstu Mangiaflu Milden
froom/moote Andlaate þ þru.

Sal mñi og Læp þær Eæmdet hlaut/
3 sielfs

fialfs Guds Mustere ad heita / i Ekjrennet
 þvi eg þýn ad naut / þad nam Erds Ande
 ad veita / sýðan þepur þad Synðen mærg /
 sælega giort ad bríofa / Molds Rætturann
 þvi elskar erg / Athæped Neimsins lioota.

A þremur Dögum þar a moot / þvi hiet
 eg mærgu síne / med Jðran Erw og þperboot
 aptur þad bætoft kyne / & hvad veiter síst
 er vidt hiet / Epnen og Dag vill þverra / Br
 yrled sem til var bved miet / þar þvi JEs
 sus minn Herro.

J Belgeingneþe eg broofa hætt / Traust
 leika Erwarenar / i Mootlætenu þun bilar
 brædt / Brest þín eg flooraþ þenar / eivcenn
 þullkomen a miet síst / Avertur Orato sæt
 ur / þar þvi þperer mig Brylled vest / Blessað
 ur JEsus mættur.

Nialpa læst eg med heilnæm Ræd / hin f
 sem illa breita / fialfs mæns Efta þo síst þæ
 gad / soððan ma Blindne heita / miet var
 þar stærsta Wynnfun ad / mætte Hæðnyðru
 fngda / þurt toof m. JEsus Boled þar / Ro
 þlen þvi villde haþ lida.

JEsu i þýnu Andlæte / þper þig Brylla
 en dundu / ad so i Bríde Lund mæn þe / a
 minne

minne Daudastundu / Nædunq leidstu af ellu
eirn / alla þra Nædunq leystur / aldrei tap
af þa nokkur neirn / er Næpn þitt uppa
treystur.

Nær sem Nædsvæstra Nædunq nu / Nært
ad mitt snært vill stanga / under þinn Kross
eg þeigen þly / þram þia skal eige ganga / þar
stend eg fyr / þo Kalls og Spie / sveife mæ
er Næms Dblæda / uppa þig Jesu eirn eg
sie / allt vil eg med þier lida.

Þæt þu varst hæddur Næra / þa / Næra
maðval leidstu slæka / so heidre þig nu bied
an þ þra / Næmmar æ Jorden læk / aller Eing
lar æ ell Næms Wund / under þitt Walld
sig hneyge / og eg þar uppa ann Næms Wund /
Amen af Nærtæ seige / Amen.

XXXIX. Psalmur.

Wm Kæningians Jdran.
Ton / Eirn Næra eg best ætde.

Nær Kæningeñ rædde / sem
repsad þad sinn var / Nætrann
vorn Jesum hædde / hæñ gaf

þetta Andsvar/ eþ þar von er til nockur
ad þu Guds Semur siert / hialpa þier
og so okkur/ vör þessum Klaudum bert.

En þin þar uppagiegnde/ ekki hræd
est þu Gud/ hverium Straffs heyrten
Negnde/ þun var riect Forþienud / vid
meigum vel medtaka / Verka Betaling
þan/ en þesse er alls an Saka / epter
þad sagde þan.

Þugsa þu til minn Nerta/ þa heildur
þu Riike þitt / Aast DROTTENS ei
nam þverta / Andsvar liet þeyra sitt/
sannlega eg þier seige (þu er Þuggun
enn vris) þu skalt æ þessum Þeige/
mier þioona i Paradis.

Sia hier fyrst Strapped Synda/ Eala
mæn þrugggelegt/ Forherding þiartans Bl
inda/ þo Nolded fvellest þreft. Giefdu mier
þu goode/ eg giegne vel Nirting þin/
med Træ og Læraploode / og time þier
Þroten mæn.

Ræn

Ræningians Jðran eina / Athugum lófa
med / þú gjorde Jætning hreina / hatade Jll-
verk skio / þvi sagde þú vøre ad vonu / Be-
rdlaunið Rangelætes / Avstun veitte þonu /
sem villde ei giæta þess.

Han trwde / a Ninnarske / þesde vor JES-
sus Ræd / þo Syndugra syndest Læke / so tr-
eyste a hans Ræd / med Blygdum og hrelldam
Nuga / Nerran sijn minast bad / linsplega liet
sær duga / Loford / es þeinge þad.

Nroop og hærenste gjordu / Meidner og
Judar þar / Krynngum Krossen a Jorðu / med
Kalls / Broxl og Nædu ngar / svarade ei Son
Guds neiðu / þo sialþan þad smerte han / enn
Syndugs Mans Orde einu / an dvalar gi-
egna vann.

Sætt mæi þyrer Sioonu skartar / Sall
JESu Giæstþan þijn / þær giæð heildur til
Martha / hans Nend en sialps þijn Þijn / samá-
hefur þu Síne / vid Syndugar Skiepmu
hier / þvi allðrei Elska þinne / aptur minn
Nerra þer.

Jllvirken hafde uned / Dvæda Verfenn
stæð / Bætt Glæpana ruined / greidd þrafi i
Daudan næst / en JESus ecke villde / apþed
Jingist

neitt minast nu / so var mikel hans Willde /
mijn Sæl þad hugleid þu.

Gingen er vanta stýlde / þo Þrost hope
seint / som er Guds Sonar Willde / sie anars
Njartad breint / þvi hverfe vid Etade nie
Stunder / stýlud er Drottens Raad / allt þr
am Andlæted under / oss býðst hans Njartar
Raad.

En þu skalt eðe freysta ovissre Daudas
stund / nie Guds med Glapum freysta / gi
orande þier i Lund / Raadstýmni sie nasti /
noogur Nondum þyrer / sýkt er Nættusemd
hædsta / heñe Gud þorde mier.

So margt eg Syndgad hope / Sorgin
mig sturlar nu / Þdrun Guds Raad mier gi
eðe / glooande Bon og Trw / Nerra Jesu
Njartfiære / huxa þu til mýn þa / dapur er
Danden nærre / og drag mig Kvelum þra /
A M E N.

XL Psalmur.

Þridia Ord Christi a Krossenum :
Ton / Skopareñ Stiama Herru breim

Þ Þa Kæningians Ord og Bon
ansade Guds hín fiære Son / þu

Kallt/ smilega seige eg þier / Eðluvið
hafa i Dag med mier.

Stradu med giatne Eal minn fær / sem
Þorun hvæt iu traftad þær / uppa þad Dæm
ed er hiet riett / ollum til Eædooms þiætt.

Reide Ð R I ens þa uppegnd er / þær
er Ranglæte Manns þær / Þoraneñ blæð fær
apt ut Gud / ei verdur Eynden tilreiknuð.

Þo komie høstug Neþnden bræð / þreim Þo
ran þapnan þinnur Ræð / midt i standaða
Strappe þvi / stýllest Euds Reide uppa ry.

Samvittu Drma Særen vest / señ Þo
ran þapnan græðer best / Mugvalar Eal og
þuggar Eied / heilaga Engla gledur med.

Þæn af Þdrande Niarða þær / þun er þær
er Gude meten dær / Merran I Esus a hvætre
Eid / heñr gaþ þapnan Andsvær blæð.

Sam Moses med sñnum Stæp / sætt
Þæm droo þordum Steine af / eins fær Þo
rande Andvarp heitt / wt af Euds Niarða
Myskun leidd.

Þætning minn er su I Esu min / seg er sm
þesse Kæninginn / Ið / ongvo þætre i Auga
þu þæn / ef þu villt reifna Drælen min.

Kiem eg nu þínum Krossi ad/kaðast þu
 Jesu minn við það/ Syndaria þungen þi
 afar mætt/þrengtur eg nu að mestu er.

A nafni þig a einu Tíe/rot þínar Hend
 ur breiddande/Særen z Blooded signað þitt
 sjar nu og flodur Niartad mitt.

Þar við Nuggar mín Sala sig/soddan
 allt leidstu þyrir mig / þíns Niarta Dregra
 heilög Synd/Meinsar mig vel að allre Synd

Krossens hirtnumen K velum fra/Korg
 ur rísker þu þínum a / Nerra þegar mig
 þreller Þín/hugsadu í þíne Dyrð til mín.

Seiadu hvorn Morgun svo við mig/
 sæte Jesu þess beide eg þig / í Dag þitt
 Nollu í Meime er / Niartad skal vera þó hia
 mætt.

Í Dag (hvorn Morgun eg so bid) allid
 rei sátt mig þig flílast við/Nugur/ Eíne
 og Niartad mitt/hugse og stunde á Ríked
 þitt.

Eins þa kemur mín Andlats Tíð/
 Dröfna mig þau þeyra blíð/Í Dag (híð
 þu) skal Salen þín/sanlega lofa í Dyrð
 til mín.

Nerra mín þu varst hulen Gud/þá fæðast
 þí E
 ne leidd

ne leidst og Krossers Naud/ þo hapdet þu
mz hæðstre Dæd/ a Nunnarðske Valid & Ræd
Daudanū moot miet Dierþung nū/ Dag
lega ver af Orde þvi / i Dag þa lǵdur
ei langt um þad/ leidd verdur Aund i Sæ
lu Stad.

O Jesu sœu Orden þin/ Audla's sgd
asta Nuggun mǵn/ Sæl minne verde Eclan
viss/ med sialfum þier i Paradis/ Amen.

XLI. Psalmur.

Þad Fiorda Orded Christi a Krossenum:
Ton/ Af Diupre Grygd ætalla eg þig.

Þæt Land gjervallt vard yprid
Myrkt / allt nær þra stœkku
Stundu/ Soolen þri Lioma
sîn þiect þyrgt/ sœn til hīnar Dyrndu/
Gud min (Jesús svo hroopar hæst)
Hvat þyrer gleyæder þu nær brædt/
soddan mǵn Sæl vel mundu.

Gingen skal hura ad Herran þo/ hofe mǵ
Esa og Bræde/ hroopad þanen/ me hofe

þra/heilagre Þolinmæde/ Syndana Kröfl
og Kvalana stærð/ kynnir þan oss/so verðe
hrærd/Miortun fra Hredia Rde.

Soolen bligdast ad stjina stær/þa E la
para sin sa Ljda/hun hafde ei Skuld/þad
vitum nær / þess Boda Meinsins stjda/
þ hvad styllde þa skemast sijn / Skiepan
sem DRÖT Ene soof þa Þijn/med Mtygd
og Miartans Rvstda.

Auð þ hvad mæ eg aumur Þrall/ Ango
rædur nidurdröpa/þa eg heyre min Herrā
sæll/su Narma Bylgian dröpa / gied rfer
þig þa gollstu mæn/giarran vil eg ad Gots
um þijn/seigen þram platur kröpa.

I þestu Myrkrum um Eilfsd er, Þp E
Snystran Laðana/Defndat Streff þad var
maflægt mæ / fyrermargþvoldan Elæf ana/
þra þvi I Esu þu þræstir mig/ frekt geins
gu Myrkren rper þig/so skulde eg þa Rv
el ei faña.

I soortu Myrkre þ sama sin/ Sorgar
Kaust lietslu Mhoema / þa broopader þu
mig Herrā þin/ Minnestan Drdar Liorma
þ þvi Liofe um eilfs Ar/rothroepa skal mæn
Kauften flær/ Lof þinna Ligrdardocma.

Synda/

Synda / Sorga og Mootgangs med/
Myrkren so opt mig pina/ad glogt fær ecke
Sulen sed / Stelu Beyslana þina / Jesu
Riektlætis Soolen sæt / þyrgiande eg þad þyr
er þier Græt / Narmaraust heyrdu minna+

Gud min seige eg giarnañ þier / geist þo
mig Sorgen mæde / Jesu eg lære nu þad
ap þier / þad skulu min ærræde / Biet vell
þa Heimsins Gleden dvgñ / Gud min eg hr.
oopa vil til þin / Gud minn alle Bol mitt
græde+

Þfergieþen kvad Son Guds sig / þa sær
de hañ Kvolen magna / þfergieþur þvi alld.
rei mig / eilífur Gud þns vegna / þyrer þa
Herrans Nrygdar Raust / þæðstur DRÖtt
en mun epalaust / Grætbeidne mine giegna+

þa Soolar byrtuñe eg sviptur er / Sic
on og Meyrntekur ad dvgñna / Raust og Mæl
þære mynkur miet / Myrkur Daudans sig skj
na / þ minne þier DRÖTTEn søll þa sie /
Sonar þns hroop a Krossens Tæie / leid
Sæl til Lífins minna / A M E N.

XLII. Psalmur.

Fimta Ord Christi a Krossenum.

Ton/

Ton/ Eins og sitt Barn/ Sader Aftargiarn.

Særræ Meyd/ sem Jēsus leid
sagde hann glegt mig þyster/
so Ritning hrein i hvørre Gr
ein/ upppýlltest ein/ um þad mig ræda
lyster.

Strax hlicop eirn ad/ þa heyrde þad
hitta Riardar vøtt kunnē/ liet a Keyrprif
drap i Edif/ med illt Silvik/ og bar Jē
su ad Munne.

Forundrast mæ / mæn Eal þar æ / Mad
uren hvør þess giæter / ad hann sem Rad/
hepur med Dad / a Nimne og Ead/ Norm
ung þvilgfre mæter.

Nañ sa sem Bæn / of Balde sñ / vor Ba
tne sætt tilreidde / med Sorgarskið / þiect
stort Edif / sprer Eualadign / þa sætt hañ
þorstan neyddde.

Hvi munde ei hier / til Nifðar sier / Ner
rañ Edifed liffa / sem Bæn ægiætt / aiera vel
sætt / þryst gat þad bætt / hañs Euddonis
Magtin rjffa.

Romenn

Komen var Ljod/Kraptaverk þrjod/Chr-
tur ei giora skyld/hin Stunden þa/forer
Nende la/Nrygd/Kvel og þra/Nerrann
vor lqda vilde.

Kraptaverk þrein/Kiendu þa Erein/ad
Christur Guds Sonur vare/en Kvelen hns
synde til sans/ad syndugs Mans/Sekter
og Gjöld han bære.

Guds einka Son/gjördest ver Þioon/
þa grædde hn Mein & Kvqda/Lffur Lamb
best/hann orden sief/forer utan Brest/i þvi
han Kvel nam lqda.

As Strjode þvi/sem stood hn i/Styrke
leike Mans Matturu/þrenfast mig vann/
þvi Þyrste hn/þæde Bofvan/þo as Edis
ke foru.

Tannan Stad/merk Madur þad/og
minst þess hveriu Sine/ad Nerran Christ/
hefur mest Þyrst/as Aast og Lyst/epter
Salubicalp þinne.

O Madur nu/þeink þar um þu/þin Mug
ur blingdast skyld/Gud Þyrste þier/ad Ni
alpa þier/en Niattad þitt er /opþyrst epter
hans Willde

Neyr þu Sæl mfn/falat til þfn/Trys-
gda Bræd

gda Brædgumen goode / þyrstur eg er / i Næ-
 ygdú þier / so hialpe eg þier / vör Nættu Kv-
 alanna Flode.

Ver þennum sá / þessi bid eg vást / þesske
 an Dryck hræfnis Anda / Orðen hans hrein /
 a alla Grein / þyrer utan Mein / Öbrislud
 lættu flanda.

Þyppa Orð þín / svarar Sæl mín / Sor-
 gen þo Mæled hepter / Þyrst er eg nu / og
 það veitst þu / þáde Jesu / þine Mættun-
 send eptir.

Geðe er hia mier / það þyrstum þier / þore
 eg nu þram ad biooda / nema fæ Lætt / Lætt
 veit / þo flær / sem til þín stætt / tak það og
 vird til gooda.

Lop Orð sie þier / Lausn þiedstu mier /
 og liest þig so myklu Kosta / Niartad a ny /
 Huggast af því / ad eg er frí / þra eilæpum
 Kvæla Þorsta / Amen.

XLIII. Psalmur.

Siotta Orð Christi a Krossenum.
 Med Gyfna Lag.

¶ Eftir ad þetta allt var skied / Eði
 Oðed Jesus smacta ried / Þroost z

Ljugs Krapta þverra þan/ Það er Full
Fomnad sagde hann.

Ord þins Nerra med Aft og Erw/ at
huga Skjlder Sal mæn þu/ ef þeirra Br,
undvoll sannað sier/ sæta Nuggun þau gis
þa þier.

Þröst skaltu vita að Gud wtgaf/ Greine
legt Legmæl Nimmum af/ þan vil að skule
Neime i/ hvor Madur lifa epter þvi.

Algiort Rietflæte loost og leint/ Ekka
ma / Sal og Breded þreint / Syndalaus
Ord og Atvik med/ af off Legmæled heim
ta tied.

Nuguren þor t Markað sie/ i þreirne Ek
þu riett breñande/ þ utan Næsne Bræde t
Bai/ bæde vid Gud og Mælungan.

Hvor þetta gæte hallded riett/ þon þar
Ljped þ sett/ en ef i einu wt af broa / eilikk
Fordæming vid þvi lga.

Geingn Madz fra Adain þst/ epter þame
Dag hñ Syndgadesf/ Fullnægju gat þvi gi
ort til sams/ geingz þ lagt yper Edle Mæns.

Þbæreleg nard allra Sekt/ epter þvi Dr
otten gied i þ prest/ anlad hvort skjilde upp
fyllt þad/

þyllt þ/eda Miankynd Fortaf ad.

Jesus Gynd vera alla sa/ ofan kom til
vor Jorðu a/ Næðu Minne upprunin af/
under Logmæled sig hann gaf/

Viliuglega i vorn Stad gief/ vor su þá
amkvæmdin Gude þed/ Jodurnu Nigðne þ
off gælt/ þullfemræde þ Logmæl allt.

En so ad Syndasekten stied/ sanlega yðe
þorlægt med/ æ Belvan Logmælsins burtu
mæd/ ber þa R vel leid og Dæðans Næd.

Þa hæn nu hæpde allt upþyllt/ sem off
var sialþum ad gæra skyllt/ og bæta ell vor
Brotein fræ/ berlega villde hæn þi þvi.

Þess vagna Nerra hroopa nam/ þer træt
a Krosse stigen fram/ ad ess i voru Andlæte
ell hans Þerdskuldun Niggur se.

Goddan adgicettu Eala mæn/ Sorur
Gude hroopar nu til þæn/ hvad þier til Fr
elsis þiena kan/ þ er þullfomnad þiger i n.

Þullfomnad Logmæl þ þiger/ Þullfom
nad Eialld til Lausrar þier/ þullfomnad allt
þ þ er Spæd/ þullfona þaltu eignast Næd

Nerra Jesu eg þæðo þier/ þvilysa Nig
gun gæstun mæ/ þullfemleifa allen mæ/
umþæte Guddeems Ræptur þin.

Sialþa

Nialpa þu mætt so Njartad mitt/húre jaf
nað um Dæmled þitt/é haldest hier í Heis
me nu/vidhreina Sávissku é rietta Triv.

Þessa þessa þess Orden traust/Þræddur
þess eg kvðdalaust/þvi þu Frelsis Fullkom
nan þess/forlyskad þess Brotin minn/Am.

XLIV. Psalmur.

Sigunda Orded Christi.

Ton/ Herra Gud í Samerike.

ÞRoopade Jesus hætt í stad/ Holi
Gds Megn é Kraptur dviðnat/ Eg
þel minn Anda Frelsam kvad/ Fader í
Nendur þinnar.

Þu Christen Madur þeint uppa / þess
Herra Beyskan Dauda/ ad Ordum hans og
eirnen gam/eru þau Læking Dauda.

Jesus hállden í hæðstre Kvöl/ bladen
med Gynder allar/dapurt þa adgicð Dauda
ans Bol/ Drotten sin Fodur fallar.

Herran vill kenna þat med þess / í þess
Mannrauner freysta/ Goodlyndur Fader Gud
þess er/glorer þu herum ed freysta.

Þyret Jesus þu þu vel mætt/ Fodur

þiñ DRÖtten falla/en þo þig Krossen þ
 þinge þrætt/þ myker Nørmung alla.

Eins og Faderen óumfar sig / þæt sit
 Barmed Siufa/so vill Gud en neñ anast þig
 og að þier i Møstun hirofa.

Girnen syna þier Ord hans klar / Dóauð
 leif Ealareñar/þo Kroppuren verðe kalldu
 Nær / krennfest ei Ljpeð heñar.

Nvar þun þiñut siñ Nvöldar stad / Nerr
 an soner þier liffa / Nend Guds þ jns Fødur
 heiter það / þura um Rædu sliffa.

Biliet þu epter endað Liff / eige þ þiñ Eal
 þar heima / under Nend DRÖttens þier þo
 bliff / þans Boddord staltu germa.

Lattn Guds Nond þig leida þier / Ljpe
 Regla halft þa bestu / Blessað Ord hans sñ
 boddast þier / i Þrioste og Niarta þestu.

Nrñtu ei þra þier Nerrans Nend / þun
 þo þig typta villde / legg helldur kæðe Ljff
 og Mund / siuplegg a Drottens Willde.

Nier þegar Manleg Nialpen drñ / Noll
 en þo kveime og sipte / up þa Nend DRÖttene
 Quamñ þññ / atñð i Trøne liffte.

Ad Mørkne og Rvøllde miñst þess vel /
 Mæls upptekt lattn þjña / og Niarta ee
 þier

Þier a hendur þel / Nerra Gud Sölu mýna+
 So máttu vera viss uppá / villie þier
 Dæðen granda / Sölen þýn miæter Mýst-
 un þa / millu Guds Fodurs Nanda+

Nun þínur eðert hrygdar Stríð / hörm-
 ung nie Mædu náma / í Fride stóðar ætíð
 blíð / Afíöonu DRÖTENS hreina+

Eptertekt mæ þad eirnen jóof / er eg þess
 gæta kúne / Andrats Bæn sýna sialfur tof /
 Son Guds af Davids Munne+

Bæn þýna alldrei bygdu þást / a Brioost
 vit Mátturu þínar / í Guds Orde skal þun
 Grundvallað / þad gíepur styrk Truarinnar+

Bier vitum ei hvors bidia ber / Blynd-
 leiken Nollis þvi veildur / Guds Ord sýner
 þý Samleif bier. Sæll er þa þar vid helldr+

Bertu Gud Fader / Fader mín / í Frels-
 arans Jesu Nafne / Mond þýn leide mig
 út og jún / so allre Sind eg hópre+

Nýnden þýn DRÖTENS blýsse mæ / þa
 Neims' eg Adíod misse / en nær sem þu mig
 híter hær / Mond þýna gláður eo Ríste+

Dæðans Stríð af / þýn heileg Nend / his
 alpe mæ vel að þreya / meðaf þa Fader mín
 þa Áund / mun eg so gláður deya+

Miñ Jēsu Andlats Orded Pitt / i ngru
 Hiarta eg geime / sie pad ɛ lisa sēdast mitt /
 pa sofna eg buri wt Heime / Amen.

XLV. Psalmur

Wm Jēsu Dauda. Ton / Fader vor
 sem a himnum ert.

Nu Frelsaren i Fodurs Nend / þeo.
 nu Blessadr siina Wnd / nidur sit
 Nopud hnengde þyrst / Nertan i þvi hā
 Emladest / Drotten vor þanēn doo m
 Trie / Dasemd kunnē ei meire skie.

G. Þall seiger i sa-re Raun / Syndar
 enar sie Dauden Laun / Barasploot his eru
 Broten liot / Bodordum Drottens gield
 a moot / sa skal deyð sem Syndgar hier / sold
 an Þrskurdur riectur er.

Enn þad hier heima wtte sēst / ap þvi
 Jēsus er saflous vñst / ap Nelgun Andā
 med breinum Eid / þan var gieten i Meyar
 Rvð / Guds Fodurs Betu tegur si Mynð /
 þræls lifde og doo ap allre Eyrd.

Nverke Kepsing nie Neliar Þad / hafde
 m Jē

nu Jesus ForSkuldad / hvad kem þa til
ad Herran leid/ harda Þínu og Beyskann
Dødt? Ex hvor pyrer hyrteþ þan/ Myrting
ar til sem alldrei vann?

Guds Ande þar a gírer þil/greiner þvi
lífa Orðsok til/vegna Misgiörda vorra hi
er/vissulega þan særður er/þvi DRÖttenn
lagde so þ þan/Synder nar vorar uppa þn.

Sia hier minn Sæl fyrer Synder þn/
Sonur Guds lfdur Kvöl og Þn/ þn doo
pyrer þig sem Daudans Bad/darlega hafð
er þrSkuldad/þan liet stítt Líp/so lípðer þu
Líps eilíps Von þvi ættu nu.

A mig var fallen þynasta Þraut/þviad
eg DRÖttens Legmál braut / Samvitstu
sædde Synda Grað/so þíed Dauden stærk
Hjertad/til Fordæmingar miet Sistrum
þan/ þa Allaga hieldu vñ til sans.

Legmál safnade Sektum miet/ Sektene
Dauden eptir þer/Dauden til Dömsins dr
eg it snar/Dömrinn Strapped vor skurðar/
Strazzenum eilíð alldrei dögn/eilíþ þvi
var hin þynasta Þn.

Legmáled hiet sig Forgreif þríp/fellde
þad Dörm yfir Herran Christ/þad baud ad

178
ja Belvadur sie / sem Dama lifdur a ein
Erie/diarþlega eptir því Dauden gleð / D
ottenn þra lifse skild þicð.

Seft þa sem Lögmalet sette mieri / siastur
borgade Jesus hier / þad miste sjna Magt
i því / mig verður nu að lata frí / Daudans
Broddur var broten þa / burt hans Þang-
else slapp eg fra.

Gilffur Dauda deyddur er / Dauda Jesu
þad vinur hier / dyrt metur Drottin Daus-
da min / Dauda hvar er nu Broddur þinn
Dauden til Lifs nu stutt er Stig / storlega
Dauden batar mig.

Dauden því orkar en til sans / vefstæð ra-
hlytur Lífþed Mans / Hólded legst i sin Hv-
íldar stad / hans Magt nær eðle leingra enn
þad / Sæen of ellu þære frí / plutt vandr
ur Himna Eölu i.

I þgnum Dauda D Jesu / er minn Líf
gleð og Nuggun tru / Dæfendur Krefstur
Dauda þgre / dreyfist nu in til Miarfa n hins
appa þad Synd og Illskan þver / af af deo
þe i Þriooft mieri.

Þu hnergðer þgnu Krefde licð / Herri
þegar a Krossi döfst / med því bendist þu
mies

mier þad sū / ad minast þann a Dauda þin
eins þa eg d. y flulu Augun min / upplýta
ORÐE Eni scall til þin.

Þyrer þan Deyd sem holder þu / þig bið
eg. Jesu um þad nu / ad giese mier þin Vi
astan blifd / gooda. Christens Muns Dauda
Eyd / Moll mitt lat hvílast hægt med Frid
Nord þin Saluñe take vid.

XLVI. Psalmur.

Þin Teiknen sem urdu vid Christi Dauda
Ton / Þa lifir hier min Lykamans.

Þegar Christ a Krossens Tria
kannade Daudan stríða / Teikn
og Stormerke mestu skie / mæl
et so Ritning þrjúða / Músteris Tialld
ed mig um vent / i midiu vord ad ripna
i toent / hristest Jord harla víða.

Sundurflagnudu Þiorgenn blá /
þyrgd Leideni opnast þoru / Eykamer Da
udra lipna þa / líft hier þau Þandurci sto

ru / epter Lausnarans Bppris / inn
 Borgena vitiudu / af sumum þar siene
 voru.

Quad hier Nistorian hermet riett / hngg
 ad þvi Gæl mǫn mæta / þier til Lardomo
 er þad þramsett / þess ættu vel ad gæta /
 Jorden stalf þegar JEsus doo / sapnvel þr
 hœrdu Rietiar þo / syndu Mledaumkan sæta.

Steine hardara er Niartad þad / sem he
 yrer um JEsu Þgmu / giepur sig þar þo eðe
 ad / an meir Gialppe sǫnu / kan noðud sodd
 an kalle Mugstot / Christi Dauda ad grynost.
 Not / Gud stiorne Giede mǫnu.

Þad mæ undra hin þunga Jord / þreyde
 ei fyrru ad hallda / Blagrytis eirneð Bierg
 en hord / Breste lidu margfallda / Molldeð þo
 ei nie Niartad Maðs / hngggest vid Þgmu
 Skaparars / sem hns þo h'ant ad giallda.

Forticlded syner Gætleif þan / sundur
 þa riðna naðe / aptafast stýlde ell fyrr seð
 epter Guds sittu Ræde / Endinga Rynsins
 Ronglea Stioorn / Riennevallded og Lag
 mæls Joorn / sem Ritning sialf r m stæde.

Mindrun riedollum æred stoor / in Endes
 Riste

Kýrke bána / þvi veldur Synda Sekten vor
og Saurugleiken Betkæna / en þyrer JEsu
þu dýrstað Deyð / D Rotten tilbíoo off opna
Leid / þíedast upp til Numanna.

Nícc í Eþrýstneðar Helgedoom / þepum
vler Frelse ad ganga / þar þíðast Níad
og Blessun þroom / þurt er þa Sorg
en strænga / Scalen vor þepur þvora Þreut /
þeint í Abrahams Glede Skaut / of te. Neims
Narmung. Langa.

Frelsarans Danda eirneð ad / endud Lq.
fen þíer níðota / Gadlegur Kraptur gíerde
það / Grapernar opnast þlíooto / þvi D Rott
ens JEsu Dande a Kross / Dandað sígrade
þyrer off / Apl hñs og Þrodd nom þríoota.

Merk / ad vor Þorðu matte ei neirn
Níadur fra Danda standa / þyrer en tíede vor
Nerra þreirn / Nöld sítt aptur Lúanda. þyr
stut allra þvi uppreis hñ / af eígen Krast /
og þar med þaú / Endurlausn off til Nanda.

Nepdingen Krosse Nerrans þín / þíer
med allt Folked líjka / þagnsnart er fodd
omn Þarðeíkn sí / Þatning þeí gíor
þu slíjka / saúlega þepur Saklaus þann.

og Son Guds vered pesse Mann/ Brøst
 øst slæ og brætt heim vjētia.

Foikēd jem harða Krossens Kvel/ Chr
 isto þyrir Lfka nade/ fann nu hid þyngsta
 Bríooste Bol/ Beyfleg Samvitstā þia
 de. Dīastarlegan Biskurd fīn/ eþ þu vīlle
 vera aþ Sorgū þrī/ hætt er rasande Rade.

Daude þin Jēu Drotten þa/ dyrdlegan
 Krapt vīssende/ Neidnū Mañe þo hier vid
 braa/ han þig Guds Son medfiende/ seg bid
 Siæstunār Gieded þitt / gieþ þu vid lipne
 Hiartad mitt/ ad so fra Illu verde/ Amen.

XLVII Psalmur

Om Christi Rūningia. Ton/ O Jē
 su Elsku hriem.

Rūningiar Christi þa/ Krossenum
 langt i þra / stoodu med þungre
 þra/ þessa Silburde sīa.

Bar þar og vidstædt med / ad vīssu
 margt Kvesipoolked/ Sær Jēsu þeim
 gu sīed/ Sorgande þæru Gied.

Ap þessu

Ap þessu mæn Eal þu siet / sánlega hv
orðu er / Vallt allt í Meime hiet / haf síst í
þýnne þier.

Dogmar og dregst í hlie / a Daudastundune
Bínstapir / Grandur þie / Fallvált - hgeg
eg þad þie.

Þo villdu Bínerner / veita Nialp nokra
þier / Børn þeirra ongt er / eingei Daudan
um ver.

Lífenu hífótrar Nend / þa herder Sott.
argrend / hialpa þo eingeni Dnd / upphurud
Kaden vönd.

Bínstapir í Synða Sid / Eala mæn þss
eg þid / halltu ei Berellid vid / vilier þu soþ
na í Frid.

Meimani Bínstapir hallt þu / vid Herran
þin í Esun nu / í helgre Níartans Tru / þra
Meimsins Elstu þier snu.

Nann eim mæ hialpa þier / þa Níastod
Mánleg þver / heim þig a Nondum siet / í
Nimma Sælu ber.

Þad hier í Sánleif síst / er Eonur Gu.
es andadest / Sorgen þa særde mest / sem hñ
lífdu best.

Christis Børn au Kross Børn / vid Chris
tum blíð

Rum Nigdnisgjörn/hñ syner þeim Nialp &
Börn/þo hord sie. Swtar Rvörn.

Pu skýlder þar ad gaa / þo þeir skad
langt þra/ aller samhuga sia/ Eon Guds
Krossfestan'æ.

Romed so Ronur og Men/ad Krossenun.
Jesu sen/þo Nauden þrenge þrenn/ þa
þæst uoog Læfningeñ.

Rom þu Söl Christeñ hier/ sem Kros
og Mantrauner ber/ settu fyrer Sioner þie
Eon Guds sem Þýndur er.

Þappa hñs hñlog Sær/horfe þñn Trv
eñ flar/þad myker Trega og Tær/ temp
rar allt Sorgar Þær.

Stertu Syndugur Mann/ særður uñ
Noggiu rañ/horf þu beint uf þa hañ/ sett
Nialp þier a Krosse þañ.

Nvör sem Þrormenn leit / að Þsræle
Maña Sveit/ Eitrid ei a þañ beit/oll sti
test Þlagañ heit.

So Rvör Synd eingeñ er. ad weige er
anda þier / eþ þu a Jesu m siet / Þdrande
þ Trunne hier.

Sie eð þig þall Jesu/ so sem æ leingd
ar na/ Bon m þia og veifa Tær/ vid þñ
eg þresser þu.

Þa

þaðs blíðu / bygdest heilag Christnen þu
 a de þun edla Nafne þíðu / nær til Nín
 na Stíggenn var.

Skoda þu hvernenti Skírnenn þreina
 skiliast nu með ríettu a / advísu þu þína þu
 ned eina / vor Eftamleg Augu þia / en þra
 ar Sioonen so ma greina / Sonar Guðs
 Blood þar lístur þia.

U hvad ma eg sæla þi þína / S. Thomar
 Þóstula þín / þa Skíðu mátti þu þu
 þitt þína / þína Nönd þar lagde þu / þu mátti
 þi mæri þu þu þu / þu ad Skoda þu
 þu minn.

Allar þu þu þu / opnadar þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu / þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu / þu
 þu af þu þu þu þu / þu þu
 þu þu þu þu þu.

En so eg skýlde þia og þia / þia þu
 þu þu þu þu / vilde þu þu þu
 þu / þu þu þu þu þu þu / þu
 þu þu þu þu þu þu / þu
 þu þu þu þu þu.

Þu þu þu a þu þu / þu þu
 þu þu þu / þu þu þu þu.

band med blöðu / biargast skýldu síne þar
þyrir Vatnsins Floode strýdu / Frelse
Ljós þeim gífeð var.

Ljós síns Dyr a Eðdu síne / setur JEsu
opnar hier / so ængrud. Seila Adstod þíne /
ell þa Manleg Njalpen þver / hver sum
ur þar Athvarp þíne / þra eilífum Dauda
lestur er.

Noe um síu Arkar Slugga / upp til Him
ens lífð þíð / halldan dýnum hrygðar E
ugga / hrist þa Vatnsins Floodeð gíð
þú mætte um síðer Hugga / Soolar Lífna
Þyrtað þeð.

Þiegunn JEsu helgast Niarta / i Him
neni upp eg lífta mæ / Guds míns Nafn
þyrta Niarta / bæde fæ eg að reina eg þa
Hrygðar Dyrfred Sorgar svartu / Eala
minne hverfur þa.

Guds var mættug Willden þræða / No
yses þa Steineni floo / wt til allra Jfrals
Bræða / ægiætt Svala Vatned dreo / hriste
þyrsta / Þræða / Bræða / þeim so nýa Kræsta
blóo.

Þa sialfur Gud a Sonatins Niarta / sán

Þa eg sief Særen minn / særer mig Min-
ans Þýn / Særen þa sief eg þýn / Sorg el-
og Kyðde dvýn+

Læt mig O Jesu fíer / alldrei so vera þí-
er þíer / að sief eg ei Sær þýn fíer / þa
Sorg og Eynd mig fíer+

Beit míf eg verde og sief / Vin þinn og
Rúníng / þó hverpe Heilsa og Fie / Míalp-
nun þa noog í tie+

Jeg fel í fíerhvort síu / Sæl og Lífama-
n / í Valld og Vínskap þíu / Vernd þa
íool þar eg þinn / Amen+

XLVIII. Psalmur.

* Vm Christi Syndu Sær. þ
m / Tonga mín af Hiarta skloode / m

AS O Kvællde Judar þra eg þ
re / til þundar sief við Pilat
z þess beiddu að ecke være /
dud Líf a Krossenum / þvi Mátíðe
þat harla nærre / hief so Rístning gr
er um.

Stríðsmenn þa þauð að bríot

Beineñ þra og svo var gíort / Meliar
Stund þvi hreptu þlíoða / hiner tveir
sem greine eg bert / en JESum lietu
sijns Liþláts nióða / Eimena hannis ei
þeingu snert.

Stríðsmañ einn mæ Nriptar Noote
Hardlyndur gíeð Krosse ad / Lausnarans
Sijdu lagde Spi cote / Laged nam i St
arta Stad / Blood 7 Batn þar þra eg
votþlíoða / Þyrr var aður spæd um þ.

Þínþugad er einum Drottne / allra sína
Barna Líf / i Jorðu hier þott Nolded rofe
ne / Muggun fraust mig gledur líff / þan vill
ei tquest Bein nie brotne / bleffud síe su Els
Kann r ík.

Gud DRJENN med Gíessu Ræde /
gíorde Adams Sijdu af / þrjða Rvínu þrj
a Laide / þast hñ þo a medan svap / Þafnad
ur þess ad vísu gæde / eg veglegt heñne
Þafned gæþ.

Gopnadur a síne Sijdu / Særed DRD
JENN JESus bar / so af Þatne og Bloede
þan

lini Reide spröta / r / ulm Heimfins atfer
 alla Parta / rot ta. Svála Synden stíætt,
 Sallæn vid þan Brunen biarta, Blessun og
 nga Krapta fær.

Bid þenæn Brunnen Þýstur dvel þu /
 þar mun eg nga Krapta þa / i þesse þu mig
 Fylmen þel eg / þargar eingeni Sorg þu
 þa / Sælann mig fyrer Erwna tel eg / þu
 tefur þu Drottens Benitum a.

Niartad mitt er Herræn goode / þri
 lega Saurgad mig / þvo þu þad nu
 þu Blode / þess af Audmytt Land
 vine miet Bøot a Mædu og Moode
 skunfemienn Guddoomleg.

Niartans iustu Edor mýnar / elske /
 þrífse þig / en Niarta Blood og Benar
 ar / blesse / hresse / græde mig / Niartans þu
 ar Þaðer þýnar / þier se Wiæskan eilýp
 A M E N.

XLIX. Psalmur.

Om Christi Greptron.
 Sangs Lag.

Med

S Joseph af Arimathia/ Edalbor
 ern Radsgherra sa / Gydinga
 Evik vid Son Gudz stied/ sam
 pykt hadde þeim alldrei med.

Nann var Lausnarans Læresveirn/
 Ljibernis broemur/ Dygdahreirn/ Gyd
 inga hræddest heiptar Naun / hiellt sig
 ad Christo þo a Laun.

Þesse um Kvælded pangad giet/
 þa af Pilato Leiped giet / ad mætte
 Jesu Andadasi/ opni taka z Jorda hn.

Joseph toot strax af Krossi Christ/
 Kenpte þo nyan Ljndvol þyrsl / Rico
 demus kom þegar þar/ pangad kostuleg
 Smyrslenn bar.

Joseph Stog eina ætte þar / vofsl
 oppud fu i Steine var/ i Alldengarde
 þar allstamt þra/ cingen þyr Daudur
 i henne la.

Dyrlega smurdu DROS Lens Eit
Dæmefi mæð önnur þína slíkt / byrgð
med Steine bruna Grop / burt geingu
strar þyrer utann tög.

Maria Jacobs Mooder ein / Mag
lena a sömu Grein / Salome eirnæ
þar hia / söau vors Herta Grepstrun a

I þeirra Selskap Sæl mæn blíð / set
þig midur lífla Tíð / Grepstrun þíns Herta
gíæt vel að / gagnlaust mun eðle vera það

Vid Jesu Greptran seg þæ sýð / Josef
og Nicodemum med / aður þorðu þeir eð
Christ / Öpenberlega að Jæta fyrst.

Nu þæ þeir næsta nýan Dug / nooga
örslung og styrkvan Hug / auglóslega
öller síæ / Elsku sem DROS Ene höpðn a

Kíðfande Ewar Hæren hiet / þelgurt
de þvo vid nærer / Liómande þar af Liof
þæ / Læggar þan allt med Ræpte sijn.

Suggest þeit nu sem Niartad dengt /
og Ewar Megned veift / biðte nni St
flædagt Sied / stunde æ lærs Eude Dri

Veistu Jesu að veit Erri mín/ vore Dag
lega og Elskan þín/ eflest þu með mieri Jón
vertes/ Nitra good smæst Merke þess.

Aðad þu lifa merkia nátt/ misgjafir Dr
offne a augvan Nátt/ þó Neidarleg þu hie
o Jörd/ Mólde Btvaldra Lifþor gjörd.

Mætast Guds Anda Mústere / Mianne
var Ríettchrislens Lifame / þvi má honum
veitast Virðing ríett/ vel með Ertling og
Noope sett.

Erþis Dryður og onýtt Þrial / ede m
fíldt við þetta Mál/ Neidungia Elt dun
Nheimskuleg/ hæfer Christu a engan Beg.

At þu þa siet þu skalad Mólde/ sett verður
nidur í Jardar Mólde/ Nryggur þu vert/ E
hugsa bratt/ hiet við þu lifa skilla átt.

Lagt þegar nidur Lifed siet / láttu fer
Dauden hvífle að þier/ lorgi má þie e e lif
de um þad/ lega eg þig eins í sklan flod.

Goode Jesu fyrer Greptan þín / gip
þu síðasta Btþor mín/ verde Farsæl E Frid
sem mieri/ frelsud E al nme Dryd hia þier.

Þ þridia másta Nuggun hrein/ hiet veit
est mieri a alla Grein/ Guds sonar Mólde þu
Greptad var/ Greptun míne til Virðiro

Helgum Guds Børnum ættrars Hósti
Helgade bæde Jórd og Móld/Eröpen þín
er vort Svefnhvösk sætt / so ma ei græða
Reidenn hætt.

So að lífa/eg sörne hægt/söo að deyja
að Kvæl síe bægt/so að Greptraust sem Guds
Barn hier/giefdu sætaste Jesu mætt/Álfr.

L. Psalmur.

Um Bardhalldsmennena.

Don/ Eins og sitt Barn/ Sader Ástarg.

Dædunga Juda ánnars Dags/
til Pilatum geingu strax / sögu
Herra vier höpum mest i Nuga þest/
að sa Falsate herma lieft.

Efter þria Daga Ött þi san/ lífa
tísa mun eg/ sagde hñ/við slíktu er best
að leita lags / laet geima strax / þess
öröf þi til þridia Dags.

Má skie Eijfed med Leyndum hlið
æresveinar hñs take um Nott/ oc

num seige það Eyga skín / þá lýst ei kyn
þó verðe sú Willann verre enn hin.

Pilatus vísst þeim Bardhalld þieð
Baktenn strax vót að Stadnum gíeð /
Gröfene blíðu Nerrans hía / og so til
sía / settu Trífle Steinenn á.

Þydinga Nörd var Helpten beyð / Niar
ans Blindleike og Willan treyst / þeim kúne
nægíast Kvæl og Bani / sem Christus þan /
líka Daudann þeir lasta hann.

Fordastu foddan Trífle Eren / Fram
liden's Mañs að lasta Bein / sa Dauda þep
ur sín Dóm með sier / hvor þellst hann er /
sem best hafi gætt a fálþum þier.

Þydingar völdu veita Nörd / vors Lausn
ara Þpprisu Þyrd / en Drottens Balld &
Þgsdoems Ræd / þess vel þieð gæd / Þerf
sitt þramfvarnde vísst með Emd.

Nesde ei Baktenn geimt og gíeð / Gröf
areñar (sem nú var ræðt) Þrdsfæ var meire að
efast þá / hvert upp ríed stá / DROTTENN
vor Trífle Daudum þra.

En þeir fálþer og er það vísst / Þpp
rísu

risu ORDE Lens hapa Lyst / þo Kienem
Juda af falldre Stygð / kvalder af Blygð
feyptu þa til að bera Lygð.

All Svifrand Mæna og Atvik ill
er ORDE Len þa hæn vill / þans Ra
Ellypð stödugt flöt / & Stjóðmen flöt
ægðenn Dramblastra flött forgear.

Hvæle eg hnu sýðast Muga minni /
JESU við Legstæð þín / nær sem eg gíæ
Gæptan þín / gledst Sæla mín /
þing og Dite Daudalis dvögn.

Sættir minnar og Sýnder barst /
þegar þu sýndi barst / uppá það döbostu
ottenfiar / so kvittudust þær /
Mættad þu
þan Segniud fær.

Þu groopst þær nidur í Gref med þær
off þitt Ríttlæte opetur miet / í Nefsin
Mæp sem þyrterspæð þínst / þeim þlegg
þínst / um Ellypð verður ei a þær minst.

So er nu Synden Jnsiglud / Jdran
Sæla kvitt við Gud / eilíft Ríttlæte
þyríad / í anan stæð / Trönd Mæstia þær
þær þær.

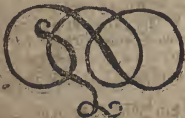
Dauðe þín JESU deyde hier / Dærl

Nolldfins Gyrd i miet / Grefen þin hylig
 Glæpe min / þyrer Guds Augsyn / eple miet
 styrk Bpþriſaan þin.

Steinþroo mins Niarta rothveggvenu
 ſieſt / heilagur Ande van þad beſt / Lyndroſ
 Erwar eg læt i tie / min Lausnare / ſlmande
 Smyrſt Idranenn ſie.

So þinne eg hæga Nøglð hia þier / Nv
 gl þu IESu i Briooſte miet / Zinsigle hei-
 lagur Ande nu / med Aſt og Erro / Niartad
 mitt / ſo þar hvigleſt þu.

Dyrd / Balld / Birding / og Begſemð
 bæðſt / Bitſka / Magt / Epeſe og Loſgiærd
 flærſt / ſie þier O IESU Herra þær / og
 Neidur flær / Amen / Amen um Giliþ Ar.
 A M E N.

Ein Innleeg og Hugaunarlam
leg Þackfargjerd/ og Hagleidina beirrar
hilegu Christi Þennu.

Br Bænabock D. IOHANN: arnor.

Du allra heilagaste/ Næddarryfaste
og æstædlegaste Herri JEEU
Christe/ Biet þóðum þier þyrer
þína sáru Niarta Sorg/ þa þú
Sál vart vorra vegna Nrygg allt i Daud
an/ uppa það þu snætur þra off þeirre eilífu
Sorg og Angist/ og wævegader off þan ei
lífa Fagnud. Fyrer þitt lýtelæmlega Kne
þall/ þa þu læst þatut a Jordunæ þram
a þína heilaga Afvönu/ fyrer þínu Him
neska Födur/ so þu wævegader Nædena/ og
þressadet off fra þre eilífu Smaun og Kni
roda. Biet þóðum þier þyrer þína heileg
ustu Bæn/ og heilaga Níðne/ þa þu gæst
þín Bilia elldungis i Balld þíns Him
neska Födur og sagder/ Ei sem eg vil/ heil
dur sem þu vilt. Svo þu bættar þar með
þyrer vorn Illvilia/ og helgader off i Guds
Bilia. Fyrer þína sáru Daudans Barastu.

Þu med þu þ. fur giött Daudan Magtæ
lausan og þu öldungis under þig broted.
I fyrer þin allra heilagasta Bloodsveita / &
f. og aðest ap þinu skæra Lífama og hrunde
nidur & þo dena / so þu þar miz helgader vo
rn fallda Daudans Sveita / og sneret. Daud
ans Dgn og Dfbode i sætan Svefn.

Oh þu saklausu og þlelausu Guds Lamb
Þier þodum þier þ þ / ad þu ert vor veg
na Fængadur / so þier þrðum leysir / Bænd
en / so þier þrðum þrælser vid vor Eynda
Bönd. Falsklega Aflagadur / so þier þyrer
Guds Doctine standast fyrir / og þ þins str
anga Rietilæte. Sleiginn og Barinn i þitt
blessada Andlit / uppa þ þier i þitt Friden.

Oh þu allra Þolinmoðosa og Noog
væraða Niarta / Þier þodum þier / þvi þu
ert vor vegna Næddur & Spottadur / so þu
Nialpader off til þess eilífa Bæðems. Þu
varst Spittur og Næstur / so þu leysir off
fra vorre Sköm og Brýle. Þu varst Þyr
erliten og Lastadur / so þier til Tru & Beg
jendur verðum Þpphofder. Þu varst Næd
stjofur ad bæta þyrer vera Þhlæne.

Oh Kongur Þyrðarenar / Oh Þvesten
þinnestur

Nimnestrar Begjæmdar / Bier þóðú þier
 að þu ert vorra vegna með Náðe & Spotti
 flicddur einu Purpura Klæde / uppa þad þ
 wtvegader off þar með þan vegsamlega Bi
 wdkaups Kyrtel. Með Þyrnum Coronadu
 ur / uppa þad / þu setter uppa vort Nofud
 Coronu Riettlætesins. Einn Keirlegg j þ
 na Nend meðtefed / til þess / að votta þar m
 þu villder ei mardan Keirlegg j sundur br
 ioota / þar með hefur þu læted Lemna og
 Lemstra þitt bleffada Nofud / so vier mætti
 vor Nofud með Þegnude upphopia.

Oh þu allra elfskulegastu & aðtrudlegastu
 Nerra / Bier þóðú þier af Niarta þ þ þu
 varst þramleiddur þyrer Folked / nær Pilatus
 sagde / Símed Mañen / uppa þ / að þin Nis
 nesse Fader skulde lifa a vora Gynnd / & fye
 er þína Skuld sia annur a eff. Oh þu
 skulegastu a medal Mañana Sona / þitt Folk
 fastade þier þra sier / & Aþneitade þier þver
 bedarlega / so þu orðer þine Christne stadþa
 ur Þyrningar Steirn. Þu varst vor veg
 na til Daudans wtffurdadur / so þu þrelfað
 r off fra þeim stranga Dauda Doome eis
 þprar Fordæmingar.

Oh þu Ríettla tæste og Lífslæstæ Guds
 Þjáfare / þu Míðnæste og Andveipnæste
 Guds Sonur / Þíer þóðum þíer þar þýr
 er / að þu hefur bóred sialpur þíñ Kross til
 Aftelustadarins / so þu kíender off að taka
 vilinglega vorn Krossuppa off. Þarst æ
 Krossen a Mændu æ Footu grímlega gíegnú
 Regldur / so þu yrder þar Footu fýrer vorar
 Synder. Ert Krossþestur millum tveggja
 Mordingia / og meðal Illvirkia reifnadar /
 þar þu hafder þó engvum Máne gíort híd
 mínsta Mí / og eíngen Svíf eru fundenn
 í þánum Máne / uppa þad / þu með þánu
 Sakleysi þu kómed Forsvar veítet. Neþur
 og a Krossenú Emaan og Lastyrde líded /
 so þu off leyfjet þra þeirre eilípu Skóla æ
 Banæru.

Oh Jesu Chríste þu blessaðe Krossen /
 Þíer þóðum þíer / að þu ert orden Þolvun
 a Krossenú / so allar Þíoder a Jerduné þýr
 du í þíer Blessadar. Þu ert ordenn íslare
 Madfe en Máne / þar þu ert þó sa Fíðaste
 a meðal Mánaña Sona / so þu gíorder off
 Aftalega í Gude. Þu ert ordenn sa altra Þýr
 er lítlega ste a meðal Mánaña / so þu gíorder
 off Veg.

off Begsamlega. Þu hiedst a Kross
 an nodrar Nuggunar / so þu yrðu ad
 læpu Nuggader. Þu hlautst ad dýia þer
 og Bloodugur / uppa þad / þu skrifoder off
 Klæde Nialprædesins æ þeim þrjodelega Ri-
 ettlestis Skroda. Oh þu eilípe æðste
 Ríenemadur og vor einka Medalgangare /
 Bier þoðum þier þ þad / þu hefur a Kross
 enum þyrer off beded / so þu mð hærte Rædd
 og heitū Tæru / þærder þig sialpan þýmmis
 Minneffa Þodur i Þoorn fyrer off. Bier
 þoðum þier þ þ Nuggunarrífa Krædd / stá
 þu mællter til Ræningians / I Dag skall-
 tu vera med mier i Þaræðs / þviad þetta
 Þræd er sa ríette Þaradýssar Lyfill. Bier
 þoðum þier fyrer þýna Rænd og Angist /
 þa þu fallader a Krossenū / Gud min / Gud
 min / þvi hefur þu ypergieped mig / Nvad
 þu hefur talad til þess / ad vier skýldu all-
 rei ad eilípu op Gude ypergiepner verda.
 Bier þoðum þier þ þiū heilaga Þorsta a
 Krossenū / og þ þann sora og beyssa Gdils
 Þræd / hvar med þu hefur off þrellad þi a
 þm eilípa sora Þorsta æ beyssleifa Melvísis
 Bier þoðū þier þ þ þess Nuggar
 lega ①

veg Drd / Það er Fullkomnad / þvi nu er
 Synden Afmáð / Gud er nu til Friðs stíll
 rir / Ritningin er nu Þppþyllð / og nu er
 þanden eilíff Endurlausn. Biet þeð þier
 þ þín heilaga Dauda / og þ þitt súðasta Drd
 þ Þrossenú / þvi þar med er bætt og borgað
 þ allar vorar Synder / Lípæð aptur gíepæð þ
 allar trwadar Sæler í Christo / Ende Nims
 ne skum Þodur í Þendur feingnar.

Læf off nu þu æsirskaste Dyrðar Kongur
 þidia mð Joseph af Arimathia / um þín hei
 laga Lífama / og þú so í þreinu Líne vorrar
 Erwar / sveipa og vepia / med Myrru þ A
 loe smyria / þ er / mð Þiartanlegu Angre og
 Þrega vegna Syndana. Nū opañ og ad off
 taka med þnelegre Alud / þ þú so leggja þinn
 þ eitt nýtt þreint Þiarta / þ Þruna / so þ í et
 na nýa Þroþ / so þú eirnsaman en eingin cñ
 ar þar þne Nvile / og Þúfigla Þssa Þroþ mð
 þ þnú N. Anda / so eingin þvørke / Þeim: nie
 Þiopall þæe þier þurt þoled wv voru Þiar
 ta / so vier þþnú þier allðrei / þellu: ad vier
 að þi þeyu / mð þi Þppíffu mð þier lífu
 þ í Þimaneñ mð þier þgongli / þ ad Gílfu
 þar þia þier lífum / Amen.

Statt Regestur yper þessa sin Þjalma.

- I. ps. Vm Christi Vtgöngu i Grasgarden
- II. ps. Vm Christi Rvöl i Grasgarden
- III. ps. Vm Christi Danda stryd. pag
- IV. Samtal Christi við Lærefreimara i Gr
(asgardenum 12.
- V. Vm Gydingaþia komu i Grasgarden/ 12
- VI. Vm Judas Boff & Christi Gangelse/ 21
- VII. Vm Vörn S. Peturs & Malchus Eyra
Pag. 26
- VIII. Predikan Christi þ Gydingum/ 27
- IX. Vm Flootta Lærefreimara/ 32
- X. Vm fyrsta Ransak þyrer Caiþha. 35
- XI. Vm Apneytan Peturs pag. 38
- XII. Vm Joran Peturs. 42
- XIII. Vm Caiphas Doom pag. 48
- XIV. Vm Þioonaþia Spott við Christi 49
- XV. um Randstæpm Presiaþia yper Christo 51
- XVI. Vm Judas Joran. 51
- XVII. Vm Læypottarans Atur 62
- XVIII. Vm Atlögum Gydingaþia þ Pilato 64
- XIX. Tatning Christi þerer Pilato 67
- XX. Vm Atlögum Gydingaþia þ Pilato 9
- XXI. Herodes Forvitne & hviþta Rled 7
- XXII. um Þrossþestingar Broþ yfer Christo 7
- XXIII. Vm Christi Þvodslyking. 7

Om þessu þessu og Þyrne Toron	88
Om tölldissu Christi tv Þing hwi	88
Samtal Pilati við Christum/	91
Vil. Pilati Samtal við Gydinga á Dem stoolnum	84
AlII. Vm Pilati Sendakvott & Dem/	97
AlIX. Vm Barrabas Frelse/	100
AlXX. Vm Christi Krossburd/	103
AlXXI. Predikan Christi þ Zviñnum/	106
AlXXII. Vm Græna og rístra Tríed/	108
AlXXIII. Vm Christi Krossþisting/	111
AlXXIV. Fyrsta Ord Christi á Krossenú	115
AlXXV. Vm Þferskriptena xfer Krossenú	116
AlXXVI. Vm skipten á Christi Z lærdede	119
AlXXVII. Ánð Ord Christi á Krossenú/	122
AlXXVIII. Þrylens sem Christur leidd á Þr ofstnum	126
AlXXIX. Vm Ræningjans Jöden/	129
AlXL. Þridia Ord Christi á Krossennum/	132
AlXLI. Siorda Ordid Christi á Krossennum/	135
AlXLII. Simta Ord Christi á Krossennum/	137
AlXLIII. Siolta Ord Christi á Krossennum/	141
AlXLIV. Siounda Ord Christi á Krossenú/	143
AlXLV. Vm JESU Danda/	146
AlXLVI. Teiknens urðn við Christi Danda/	149
AlXLVII. Vm Christi Fufingia/	152
AlXLVIII. Vm Christi Sedu Sær/	155
AlXLIX. Vm Christi Greptran/	159
AlL. Vm Vardhaldsmennena/	163

